

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Інтерв'ю

Ігор КАЛЕТНИК:
«Загрози
розпуску
парламенту
немає і бути
не може»

► СТОР. 4

Пам'ять

Корюківка
у смертельному
вогні...

► СТОР. 14—15

SOS!

Елітні мериноси пішли на шашлик...

► СТОР. 17

№ 38 (5538)

ВІВТОРОК, 26 ЛЮТОГО 2013 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Оптова ціна на цукор —
близько п'яти тисяч
гривень за тонну

А за витрат на його виробництво
приблизно в сім тисяч гривень
з урахуванням ПДВ
збитки вже становили
понад мільярд гривень

У Комітеті Верховної Ради з
питань аграрної політики та зе-
мельних відносин обговорили
стан і перспективи розвитку
цукрової галузі в Україні.

Зокрема, голова комітету Гри-
горій Калетник наголосив на то-
му, що сьогодні в галузі є комп-
лекс питань, які треба розгляда-
ти не тільки в контексті поточ-
них проблем, а й у перспектив-
ному баченні.

► СТОР. 2

Дамбу на Бортницькій
станції аерації
почнуть укріплювати

Після виїзної робочої нара-
ди на Бортницькій станції
аерації за участю міністра регі-
онального розвитку, будівницт-
ва і житлово-комунального
господарства Геннадія Темни-
ка в КМДА було прийнято рі-
шення розпочати роботи з ук-
ріплення дамби мулових полів
БСА.

Запрошені на нараду фахів-
ці дійшли висновку, що загро-
зи прориву дамби Бортниць-
кої станції аерації немає. Про-
те, щоб стабілізувати ситуацію
на БСА, було вирішено зроби-
ти підсилення спеціальною
грунтовою сумішшю локаль-
них місць розмиву верхнього
шару окремих ділянок дамби,
повідомили у прес-службі
КМДА.

Французи
проти латифундій

У країні Сезанна і пармезана
орендарів поцінують вище,
ніж власників

Минулого тижня у Держ-
земагентстві відбувся франко-
український семінар: «Аграрна
земельна політика: цілі та ін-
струменти». У тому, що пред-
ставники цієї країни зацікавлені
у «правильному» розвитку в на-
шій державі земельних відно-
син, свідчила присутність Над-
звичайного і Повноважного
Посла Франції в Україні Алена
Ремі, який виголосив вступне
слово. Думається, заінтересова-
ність полягає в тому, що в май-
бутньому вбачається наша ін-
теграція до євроспільноти. Захо-
ду не так вже й байдуже — пе-
ретвориться в результаті земель-
них реформ одна з найбільших
аграрних країн Європи, де об-
робляється 42 мільйони гектарів
і де майже 30 відсотків населен-
ня мешкають за межами міст,
на латифундію чи все-таки буде
збережено сільську поселенську
мережу.

► СТОР. 17

Ключ від Європи — в нашій кишені

Учора у Брюсселі відбувся XVI саміт Україна—ЄС, в яко-
му взяли участь Президент України Віктор Янукович, Прези-
дент Європейської Ради Герман Ван Ромпей та Президент
Європейської Комісії Жозе Мануель Баррозу. Головні питан-
ня учасники обговорювали під час зустрічі «у вузькому колі». Громадськості представили вже узгоджені висновки у вигляді
спільної заяви, підписаної за результатами саміту, та під
час прес-конференції, яка почалася зі значним запізненням,
що свідчить про гостроту переговорів.

Темою номер один, як і очікувалося, стали перемовини доволі
можливості підписання цього року Угоди про асоціацію, яка від-
кріє для України європейський ринок та зумовить тісну політич-
ну інтеграцію. Київ розраховує підписати документ під час самі-
ту «Східного партнерства» у Вільнюсі. Євросоюз висунув для цьо-
го три головні вимоги: усунути проблеми з виборчим законодав-
ством, відбірним правосуддям та провести реформи, заплановані
Порядком денним асоціації. Чи справді готова Україна виконати
ці вимоги — ось що намагалися дізнатися у Віктора Януковича
його європейські партнери.

► СТОР. 13

ПОДІЇ

Жіночий бунт

Не чекаючи 8 Березня, жінки вирішили на-
гадати владі про свої права. Учора у столиці бі-
ля будівлі Верховної Ради України зібралися
кількадесят представниць прекрасної полови-
ни людства. На марш «Поверніть нам наші
права» вони зібралися мало не з усієї країни.
Щоправда, за словами організаторів акції, не
всім вистачило коштів на білети. Тому майже
одночасно схожі мітинги проходили і в містах
Севастополь, Комсомольськ та Харків. Тим ча-
сом чоловіки, які долучилися до маршу, прига-
дували: мовляв, саме з бунту жінок почалася
революція 1917 року.

Як іронізували журналісти, вчорашня ак-
ція була організована за всіма законами «жі-
ночої логіки». Стартовим пунктом маршу
стала Верховна Рада, яка вчора не працюва-
ла. Своє звернення учасниці вирішили пере-
дати до адміністрації Президента в той час,
коли глава держави був на саміті у Брюсселі.

Та це, щоправда, не применшує важливості
порушених під час мітингу питань. Примі-
ром, однією із вимог до влади стала необхід-
ність запровадження кримінальної відпові-
дальності з реальним відбуттям покарання у
в'язниці за насилля проти жінок. Минулого
року, за офіційними даними, жертвами до-
машнього насильства стали понад 85 тисяч
осіб. Лєвова частка з них (близько 74 тисяч)
— саме жінки.

► СТОР. 8

Готуються евакуювати людей у разі повені

У Луганській області готуються до великої
води. Не виключено, що частину населення
доведеться тимчасово вивести з підтоплених
районів. Найбільше людей, які підпадають під
імовірну евакуацію, живуть у Кременському
районі — 2920 осіб. У Лутугинському районі в
зону підтоплення потрапляють 2411 жителів, а
у Слов'яносербському — 1948.

► СТОР. 8

КОРОТКО

■ У приватному будинку на
околиці Болграда (Одеська об-
ласть) стався вибух побутового
газу. В той момент у домі пере-
бували 5 осіб, трьох із них дос-
тавлено до лікарні, одна жінка
— в тяжкому стані. Причини НП
встановлюються, повідомляє
наш власкор В'ячеслав ВО-
РОНКОВ.

■ Товаровиробники сільсько-
господарської продукції випла-
тили власникам земельних паїв
у Миколаївській області 348,4
млн. грн. орендної плати, що
становить 99,6 відсотка від за-
гальної суми виплат, передбаче-
ної на 2012 рік відповідно до ук-
ладених договорів оренди,
інформує прес-служба Держ-
жавного агентства земельних
ресурсів. В області середня
орендна плата — 382 грн. за гек-
тар, що на 100 грн. біль-
ше порівняно з 2011 ро-
ком.

Зареєструвати свій бізнес стало простіше (Урядовий портал)

ЗАЯВА
Верховної Ради України

Про реалізацію євроінтеграційних прагнень України та укладення
Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом

Верховна Рада України, враховуючи, що європейська перспектива України має стати об'єднувальним чинником, довкола якого консолідується переважна більшість політичних сил; беручи до уваги важливість діяльності місії уповноважених представників Європейського Парламенту А. Квасневського та П. Кокса; очікуючи позитивних результатів чергового Саміту Україна — Європейський Союз, запланованого на 25 лютого 2013 року, та Саміту Східного Партнерства, запланованого на 28—29 листопада 2013 року,

заявляє, що у межах своїх повноважень: забезпечить виконання рекомендацій щодо підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, викладених у резолюціях Європейського Парламенту та висновках Ради ЄС, схвалених 10 грудня 2012 року на засіданні міністрів закордонних справ держав — членів ЄС; сприятиме повному виконанню погоджених з Європейським Союзом заходів, передусім у рамках Порядку денного асоціації між Україною та Європейським Союзом та Плану дій щодо лібералізації Європей-

ським Союзом візового режиму для України, та забезпечить ратифікацію змін до Угоди між Україною та Європейським Союзом про спрощення оформлення віз; активізує діяльність щодо прийняття законів, спрямованих на адаптацію законодавства України до законодавства Європейського Союзу, зокрема тих, які передбачені відповідною Загальнодержавною програмою адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, затвердженого Законом України від 18 березня 2004 року № 1629-IV, а також тих, що належать до сфери реформу-

вання судової системи, системи кримінальної юстиції, а також виборчого законодавства, враховуючи рекомендації, що містяться в Заключному звіті Місії ОБСЄ/БДІПЛ із спостереження за виборами та висновках Венеціанської комісії. Верховна Рада України закликає Європейський Союз та його держави-члени: щойно Українська сторона продемонструє рішучі дії та відчутний прогрес у трьох сферах, визначених у висновках Ради ЄС, та виконає необхідні внутрішні процедури, забезпечити невідкладне підписання Угоди

про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, передбачивши можливість попереднього, ще до завершення процесу її ратифікації усіма країнами — членами ЄС, застосування окремих її положень, зокрема щодо створення поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі; забезпечити неухильне та повне виконання Угоди між Україною та Європейським Союзом про спрощений порядок видачі віз з метою реалізації права громадян України на безперешкодне пересування територією Європейського Союзу, не принижуючи їхньої

чесності та гідності, ухвалення рішення про перехід України до заключної імплементаційної фази виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України, а також запровадження для громадян України безвізового режиму як тільки будуть виконані необхідні умови; надати адекватну експертну та фінансову підтримку Україні у процесі підготовки до впровадження Угоди про асоціацію, насамперед з метою адаптації економіки держави, регуляторного середовища до функціонування в умовах поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі з Європейським Союзом. Голова Верховної Ради України В. РИБАК. м. Київ, 22 лютого 2013 року. № 30-VII.

Оптова ціна на цукор — близько п'яти тисяч гривень за тонну

А за витрат на його виробництво приблизно сім тисяч гривень з урахуванням ПДВ збитки вже становили понад мільярд гривень

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Під час обговорення учасники звернули увагу на те, що внаслідок істотного падіння виробництва цукру Україна втратила відповідні позиції на світовому ринку, і сьогодні частка країни у світовому виробництві ледь перевищує один відсоток. У нашій державі, за словами учасників заходу, відсутня чітка державна політика на ринку цукру. Наголошувалося також, що в поточному маркетинговому році через дефіцит обігових коштів у цукрових заво-

дів, сезонне перенасичення внутрішнього ринку і відсутність експорту ціна попиту на цукор на внутрішньому ринку в сезон переробки цукрових буряків щоденно знижувалася і досягла рівня, який не покриває витрат на його виробництво. За словами промовців, середні оптово-відпускні ціни на цукор у виробників цього маркетингового року становлять близько п'яти тисяч гривень за тонну при витратах на його виробництво — 6,5—7,2 тис. грн. з урахуванням ПДВ, і тому

ЦИФРИ

За даними Державної служби статистики, **торік цукрові буряки викопані на площі 449 тис. га, середня урожайність становила 407 центнерів з гектара, валовий збір — 18,3 млн. тонн, виробництво цукру білого бурякового — 2,23 млн. тонн, потреба внутрішнього ринку на період 2012—2013 маркетинговий рік дорівнює 1,83 млн. тонн. 3 вересня 2011 р. по серпень 2012 р. відвантажено на експорт 150 тис. тонн цукру майже в 20 країн.**

збитки виробників цукру вже становили понад мільярд гривень. Крім цього, зазначалося під час обговорення, уряд знизив мінімальні ціни на цукор (без урахування ПДВ) на

поточний маркетинговий рік з 4925,14 грн. до 4083,33 грн. за тонну. Наголошувалося також, що реалізація цукру нижче собівартості в 2012—2013 роках, можливо, призведе до непе-

редбачуваних негативних наслідків. Зокрема, площі посіву цукрових буряків у цьому році можуть скоротитися з 449 до 370 тис. га, що спричинить закриття 10—12 цукрових заводів, скорочення робочих місць (на 12—15 тисяч осіб) і зростання соціальної напруги в цих регіонах. Підбиваючи підсумки обговорення, учасники підкреслили, що державна політика підтримки цукрової галузі має бути спрямована на скорочення імпорту цукру в Україну шляхом перегляду квоти СОТ. Крім того, мають бути жорсткий контроль за якіс-

тю заміників цукру, які імпортуються в Україну, рівні умови конкуренції для вітчизняних виробників та виробників з країн Митного союзу тощо. Серед першочергових заходів, які, на думку присутніх, треба негайно вжити для покращення ситуації в галузі, — удосконалення нормативного Закону «Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру», розробка і затвердження державної програми розвитку бурякоцукрової галузі та підтримки експорту продукції тощо. Вл. інф.

Про ветеранів треба пам'ятати не лише на свята

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

Народні депутати України від фракції Партії регіонів Ігор ШАРОВ та Андрій ШИПКО звернулися до Прем'єр-міністра України Миколи Азарова з відкритим депутатським зверненням щодо соціального захисту ветеранів війни та жертв нацистських переслідувань. «В умовах кризи питання соціального і правового захисту ветеранів війни, зокрема, забезпечення автомобілями учасників бойових дій в Афганістані, постало занадто гостро», — вважають народні обранці. Вони нагадують, що відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» передбачено позачергове безплатне забезпечення автомобілем інвалідів на термін експлуатації до десяти років, виплата компенсації на бензин, ремонт, технічне обслуговування в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. А інваліди війни, які брали безпосередню участь у бойових діях під час Великої Вітчизняної війни, за наявності медичних показань для отримання автомобіля, безплатно забезпечуються автомобілем позачергово в порядку, встановленому урядом. Однак, незважаючи на низку указів та доручень Президента України, постанов та розпо-

Ігор ШАРОВ.

ряджень Кабінету Міністрів, питання безплатного забезпечення інвалідів війни, учасників бойових дій в Афганістані автомобілями, пільгового забезпечення спецавтотранспортом осіб, які мають особливі заслуги перед батьківщиною, залишається недостатньо врегульованими, вважають Ігор Шаров та Андрій Шипко.

На думку парламентаріїв, держава повинна повноцінно забезпечити виконання законного права воїнів-інтернаціоналістів, котрі отримали

Андрій ШИПКО.

інвалідність при виконанні інтернаціонального обов'язку, на безоплатне забезпечення автомобілем, а реалізація державної політики у сфері соціального і правового захисту інвалідів-ветеранів Великої Вітчизняної війни має стати одним із пріоритетних і першочергових завдань нашої країни.

Депутати також стурбовані ситуацією, яка склалася в системі пільгового забезпечення осіб, котрі постраждали внаслідок нацистських переслідувань. «На сьогодні

соціальний та правовий захист жертв нацистських переслідувань шляхом пільгового забезпечення виконується не в повному обсязі та залишається недостатньо врегульованим», — вважають І. Шаров і А. Шипко. До того ж, як свідчать скарги громадян, законодавство не виконується у повному обсязі в частині надання медичної допомоги, користування житлом, оплати комунальних послуг (газопостачання, електропостачання тощо). Не реалізуються також і права на безплатний проїзд, позачергове обслуговування в установах соціального захисту населення, першочергове забезпечення житлом осіб, які потребують поліпшення житлових умов, відведення земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва тощо.

Народні депутати звернулися до Прем'єр-міністра з проханням вжити дієвих заходів у забезпеченні врегулювання ситуації у сфері соціального захисту ветеранів війни, зокрема, в частині забезпечення автомобілями учасників бойових дій в Афганістані та неухильного виконання Закону України «Про жертви нацистських переслідувань» щодо пільгового забезпечення осіб, постраждалих внаслідок репресій. Анна ШЕВЧЕНКО.

Соціальні об'єкти — під контролем місцевої влади

САМОВРЯДУВАННЯ

Будівництво газового дьюкери й котельні в Качі перебуває під контролем місцевої влади. Повідомлення такого змісту, що з'явилося на сайті Севастопольської міськдержадміністрації, стало відповіддю на звинувачення Рахункової палати України влади міста в тому, «...що будівництво низки об'єктів соціальної сфери не було завершено в запланований термін, а також не були вчасно освоєні відповідні кошти».

«Севастополь останніми роками вирізняється високими темпами будівництва житла, тому міська влада приділяє пильну увагу розвитку соціальної сфери, введенню до ладу нових і проведенню реконструкції наявних соціально важливих об'єктів, — ідеться в повідомленні прес-служби СМДА. — Однак, через низку об'єктивних причин, у тому числі невчасне перерахування коштів із державного бюджету, терміни здачі об'єктів в експлуатацію переносяться». До цього розряду потрапили «...газопровід високого тиску через Севастопольську бухту до центральної частини міста й котельня в смт Кача».

Пояснюючи причину перенесення строків введення в експлуатацію об'єктів, управління капітального будівництва (УКБ) СМДА пояснює, що «у зв'язку з виробничою необхідністю, пов'язаною із внесенням змін... проектно-кошторисну документацію було відправлено на державну експертизу відповідно до вимог чинного законодавства.

Позитивний висновок експертної організації на момент проведення ревізії Рахунковою палатою України перебував на узгодженні із зацікавленими особами. Отже, УКБ СМДА не має законних підстав для продовження будівництва й витрати бюджетних коштів без затвердження відкоригованого проекту будівництва у встановленому законодавством порядку».

Проте з повідомлення прес-служби міськдержадміністрації виходить, що проведені роботи «...на сьогоднішній день» дали «можливість здійснювати подачу теплоносія жителям смт Кача». І остаточно розв'язання проблеми місто готове взяти на себе: «Ураховуючи особливу значущість об'єкта, для повного завершення робіт запропоновано включити фінансування продовження робіт в обсязі затвердженої проектно-кошторисної документації до Програми економічного та соціального розвитку Севастополя на 2013 рік».

Микола МАГДИЧ. Севастополь.

Подвійне громадянство: комфорт чи безвідповідальність?

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Нещодавно у парламенті був зареєстрований законопроект «Про внесення змін до Закону «Про громадянство України» (щодо подвійного громадянства) (реєстр.№2308). Автор документа позафракційний народний депутат Лев Миримський переконаний: його проект зробить комфортнішим життя кожної людини.

«У подвійного громадянства є маса практичних переваг, особливо для іноземця, який живе і працює за кордоном і який дуже хоче мати соціальну безпеку, стабільну роботу, освіту, а також відчуття приналежності до країни мешкання, що, крім іншого, дає і психологічний комфорт, а значить успішність і заробіток», — йдеться у пояснювальній записці до проекту. Тож наявність другого паспорта, на думку обранця, збільшить шанси отримати привабливу роботу і дасть можливість здобути освіту. Бо, скажімо, у Великобританії, Франції і США вища освіта для громадян або безплатна, або коштує менше, ніж для іноземців.

ТОЧКА ЗОРУ

Народний депутат Лев МИРИМСЬКИЙ:
«Прийняття законопроекту перетворить нашу державу на потужну, стабільну та процвітаючу країну, головним для якої є забезпечення прав та свобод волевиявлення для свого народу».

«Сьогодні, коли постійно переслідують дефолти, кризи, політичні війни, подвійне громадянство — це відмінний вибір убезпечити себе і свою сім'ю. Особливо варто відзначити, що громадяни двох або більше держав мають набагато більше можливостей для податкового планування (оптимізації), конфіденційності при здійсненні банківських операцій і плануванні інвестицій», — вважає парламентарій. До того ж, переконаний він, подвійне громадянство дає можливості вільно подорожувати без отримання віз.

Щоправда, новаторство народного депутата дещо суперечить Конституції, стаття 4 якої чітко гласить: «В Україні існує єдине громадян-

ство». Таким чином, законодавство не визнає подвійного підданства. Утім, народний обранець такої суперечності не бачить. Принаймні у коментарі Gazeta. ua він зауважив: «У Конституції написано, що кожен громадянин України повинен мати єдине громадянство, але там не написано «єдинственное». А єдине і «єдинственное» — це різні речі. Тому це не суперечить Конституції».

Варто зазначити, що на розгляді того-таки Комітету Верховної Ради з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин перебуває ще один законопроект «Про внесення змін до Закону «Про громадянство України» (щодо усунення колізій, які дозволяють подвійне громадянство) (реєстр.№0919). Історія цього питання починається з 2008 року. Проте зміст документа, підготовленого депутатами Миколою Рудченком (нині экс-депутат) та Олегом Зарубінським (нині входить до складу фракції Партії регіонів), диаметрально протилежний попередньому. На думку авторів законопроекту, біпатризм (перебування особи одночасно в громадянстві двох і більше держав) не лише стимулює безвідповідальність, але й послаблює регулюючі функції вітчизняного законодавства. «Біпатризм демобілізує суспільство, гальмує процес

формування спільних цінностей, пріоритетів розвитку та, відповідно, — єдності народу», — переконані обранці. Власне, зазначають вони, саме з необхідності збереження єдності, принцип єдиного громадянства був закріплений у Основному Законі. З огляду на це депутати пропонують усунути існуючу в законодавстві колізію та ужорсточити вимоги щодо українського громадянства (набуття та перебування в ньому) і, тим самим, реалізувати вимогу Конституції щодо єдиного громадянства. Так, законопроектом передбачається доповнити статтю 19 та 21 Закону «Про громадянство України» окремими положеннями, що суттєво змінюють підхід, за яким визначаються ознаки добровільного набуття громадянином України громадянства іншої держави та доповнюється підстави щодо скасування рішення про оформлення набуття громадянства України.

Ще один законопроект (урядовий) «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо громадянства» був ухвалений Верховною Радою як закон 2 жовтня 2012 року. Спрямований він на зменшення кількості випадків подвійного громадянства. Крім того, передбачає низку обмежень для громадян України, які одночасно перебувають у громадянстві іншої держави. Відповідно до закону, особа, яка

БУКВА ЗАКОНУ

Відповідно до Європейської конвенції про громадянство (ратифікована Україною 20 вересня 2006 року), кожна держава може вільно вирішувати, які наслідки має в її внутрішньо державному праві факт набуття її громадянином іншого громадянства або його належності до іншого громадянства.

має громадянство (підданство) іншої держави, не може бути прийнята, зокрема, на службу до міліції, на посаду прокурора або слідчого прокуратора, на службу до органів СБУ. Вона не може бути членом Вищої ради юстиції, обрана до Верховної Ради АРК та призначена на посаду до місцевих держадміністрацій. Проте чинності даний закон так і не набув. 30 жовтня того ж року Президент повернув його до парламенту зі своїми пропозиціями. Президентські пропозиції опрацьовувала робоча група, до складу якої увійшли представники профільних міністерств та відомств. Тож нині вже новообраний парламент має поставити крапку у питанні подвійного громадянства.

Олена РОМАШКІНА.

ПРИВІТАННЯ

Народні депутати України-члени Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України, а також працівники секретаріату комітету щиросердно вітають з днем народження заступника голови Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України ШВАЙКУ Ігоря Олександровича та зичать йому міцного здоров'я, щастя, любові та відданості рідних і друзів, наснаги в роботі, поваги колег та успіхів на шляху досягнення обраної мети.

Порошенко-молодший переміг на виборах

У НОМЕР

Порошенко-молодший переміг на виборах

У неділю, 24 лютого, на виборах до Вінницької обласної ради (замість вибухлих депутатів) на виборчому окрузі №3 (Бершадський район) перемогу з переконливим результатом здобув Олексій Порошенко, син відомого політика, народного депутата України Петра Порошенка. За попередніми даними, його кандидатуру підтримали 77 відсотків виборців, які взяли участь в голосуванні.

Олексій Порошенко представив об'єднану опозицію. Його опонент від Партії регіонів голова Бершадської райдержадміністрації Михайло Бурлака набрав, за попередніми даними, трохи менше двадцяти відсотків голосів виборців. Новообраний депутат замінить в обласній раді Григорія Заболотного, якого обрано до Верховної Ради України. Тепер у Вінницькій обласній раді буде два депутати з однаковими прізвищами й іменами — поруч з Героєм України Олексієм Порошенком сидітиме його тезко-внук.

У Калинівському виборчому окрузі №14 так само переконливу перемогу здобув голова місцевої райдержадміністрації Василь Поліщук (Партія регіонів). Його кандидатуру підтримали 70 відсотків виборців. В. Поліщук прийшов в обласну раду замість обраного до парламенту Олександра Домбровського. Загалом за два депутатські місця змагалися 17 кандидатів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область

Юлію Тимошенко хочуть виписати з лікарні,

але не збираються етапувати до колонії

Питання перевезення експрем'єр-міністра Юлії Тимошенко з лікарні до Качанівської колонії нині не розглядається, повідомили в Державній пенітенціарній службі України.

«Керівництво Качанівської виправної колонії на сьогодні не розглядає питання перевезення засудженої Тимошенко до колонії. Тому повідомлення в ЗМІ про наміри силового вивезення засудженої є неправдивими, а їх зміст нагадує вигадки самих журналістів», — зазначається в повідомленні прес-служби ДПтС.

«Наголошуємо, що співробітники пенітенціарної служби ніколи не застосовували до засудженої Ю. Тимошенко силу й не збираються цього робити. Крім того, нагадуємо, що 25 лютого ц. р. у ЦКЛ «Укрзалізниці» має почати свою роботу Міжнародна медична комісія», — **визначили в прес-службі.**

Крім того, повідомляється, що до Юлії Тимошенко їдуть за кордонні медики. Лікарі з німецької клініки «Шаріте» мають прибути до Центральної клінічної лікарні «Укрзалізниці» і разом з українськими фахівцями в складі міжнародної комісії обговорити стан здоров'я ув'язненої та прийняти рішення про її подальше перебування в стінах клініки. Разом з тим дедалі частіше звучить і думка про те, що пацієнтка не потребує надалі лікування та реабілітації.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Треба запропонувати справді щось нове

Під час круглого столу, який у Житомирі провели народні депутати, було обговорено проблеми, пов'язані з реформою в медицині. Серед ініціаторів цієї зустрічі — обласна громадська організація «Комітет виборців України».

— Ми зібрали людей, щоб з'ясувати, що насправді відбувається. Наша медицина потребує реформ, але під кожну реформу потрібні гроші, а в нашої держави їх немає. 80 відсотків усіх фінансів іде на мізерні зарплати та енергоносії. За такої ситуації медицина просто не може нормально існувати, — зазначила керівник цієї організації Олена Степерова.

Заступник міського голови Житомира Олександр Бочковський теж вважає, що реформа медицини потрібна, але на неї не вистачає коштів. Такої ж думки дотримується народний депутат Олександр Мирний («Свобода»).

«В Україні на потреби охорони здоров'я офіційно виділяється від 3,6 до 4,2 відсотка від ВВП, — зазначив він. — За нормативами Всес-

вітньої організації охорони здоров'я, за фінансування менш як п'ять відсотків від ВВП можна говорити про відсутність ефективної медичної допомоги в країні. Не можна ламати систему, не запропонувавши намісту нічого нового, адже це призводить до хаосу. То, можливо, варто було б удосконалити наявну модель, а не намагатися сліпо копіювати європейський приклад, тим паче що за рівнем життя нам до країн ЄС ще далеко».

Водночас, як зауважив лікар-кардіолог

ДОСЛІВНО

Лікар-кардіолог Віктор БРОКАРЕВ:

— Із 1 січня 2013 року розформовують усі спецбригади швидкої медичної допомоги, але одна людина не здатна ефективно провести реанімаційні заходи, для цього потрібно 3—4 медики. Навіть дитині відомо, що в Україні безплатної медицини немає, а норма така в Конституції є. Потрібно збільшити фінансування галузі охорони здоров'я, а зарплата медпрацівників має дорівнювати середній у промисловості.

Віктор Брокарев, реформування, за законом, мало відбуватися у трьох областях та в Києві. Після чого, за логікою, треба було б підбити підсумки і прийняти рішення щодо подальших дій. За його словами, нова мережа медичних закладів прив'язується до кількості населення, але в ній не врахована наявна інфраструктура, а точніше, її відсутність, зокрема, поганий стан доріг та проблеми з громадським транспортом. Як практикуючий лікар, він проти закриття ФАПів, сільських лікарень, тому що це погіршує доступ населення до медичної допомоги.

Виступи учасників круглого столу засвідчили: медичних працівників, представників влади хвилює кадрове питання. Навіть в обласному центрі забезпеченість лікарями становить лише 70 відсотків до потреби, половина їх — люди старшого віку. В сільських районах ситуація ще гірша. Чи не найбільше бракує сімейних лікарів, на яких і робить ухил реформа.

Стурбованість учасників засідання поділяє й народний депутат, секретар Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я Олег Гелевей («Свобода»):

— Реформа вже пройшла в деяких регіонах. Перший етап завершився, проте оцінки підсумків ніхто не бачив. На сайті Міністерства охорони здоров'я є інформація, що Житомирська область готова до впровадження реформи. Але чи хтось запитав у людей, чи хочуть вони таких змін, або в лікаря, якою він бачить систему охорони здоров'я? Слід чесно підбити підсумки цих проектів, розповісти людям, розібратися, де, як і за які кошти купуватимуться ліки, медичне обладнання та витратні матеріали. Якщо цього не може зробити Міністерство охорони здоров'я, ми порушуватимемо питання про ці «реформи» у Верховній Раді, в тому числі шляхом створення Тимчасової слідчої комісії парламенту.

Олексій КАВУН.
Житомир.

ФОТОФАКТ

У Київському Палаці дітей та юнацтва відкрито XVI Міжнародну виставку навчальних закладів «Сучасна освіта в Україні-2013», на якій представлені провідні навчальні заклади країни, обласні та міські управління освіти, заклади післядипломної освіти, науково-методичні центри, інноваційні педагогічні технології, міжнародні і наукові установи тощо.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Ігор КАЛЕТНИК: «Загрози розпуску парламенту немає і бути не може»

Наприкінці минулого тижня парламент нарешті було розблоковано. Чи була загроза розпуску Верховної Ради, які першочергові законопроекти розглянуть народні депутати, як позиціонує себе фракція комуністів серед більшості й опозиції — про це наша розмова з Першим заступником Голови Верховної Ради Ігорем КАЛЕТНИКОМ (на знімку).

І. Калетник: Загрози такої немає і бути не може. Якщо парламент розпустити — нічого не зміниться. Ми через це проходили, є і відповідні приклади інших держав, зокрема — Молдови. Там кілька разів розпускали парламент, і сьогодні також є ймовірність такого сценарію.

Конфігурація змінювалася в рамках одного-двох народних депутатів. І таким чином від цього страждала тільки держава, бо витрачали кошти платників податків. А ніяких змін у розкладі політичних сил не відбувалося. Тому в нас це питання і не стояло.

Скільки було заяв, прогнозів на тему: «якщо парламент не відновить роботу протягом 30 днів, його розпустить Президент». Але таке рішення — це право Президента, а не його обов'язок.

Утім, хочу наголосити, всі політичні сили намагалися щоденно бути в діалозі. Так, не було такого, що хтось поставив жорсткий ультиматум і відмовився один з одним розмовляти. Були домовленості, кожен висловлював свою позицію, бачення забезпечення ефективності роботи Верховної Ради. І ми дійшли такої згоди.

До речі, порушене питання про особисте голосування пішло на користь дуже багатьом. У залі тепер присутні багато депутатів, які не ходили місяцями. А тепер відвідували парламент навіть у дні блокування.

Водночас особисте голосування — це не та тема, задля якої треба було блокувати Верховну Раду. Тим більше що закон про Регламент Верховної Ради це забороняє. Отже, з боку опозиції присутні подвійні стандарти. З одного боку, говорять — не можна голосувати за іншого, разом з тим — блокують. Постійно потрібно бути у діалозі, знаходити консенсус.

Ред.: Компартія ініціює референдум стосовно Митного союзу. Ігорі Григоровичу, скажіть, будь ласка, чим це викликано і на що розраховунок?

І. Калетник: Насамперед комуністи розраховують на підтримку українського народу. Для того щоб провести референдум, потрібна певна процедура, яка передбачає зібрання трьох мільйонів підписів.

Ми розуміємо, що ця підтримка ініціативи Комуністичної партії є. Оскільки майже три мільйони громадян віддали свої голоси за КПУ на цих парламентських виборах. Тому з цим проблем не буде. Ці підписи будуть. Вже створена відповідна ініціативна група.

Головне питання, яке має бути розглянуто на всеукраїнському референдумі: який зовнішньополітичний курс має обрати українська держава, врахувавши всі обставини — в економіці, партнерських відносинах, товарообігу, соціальній і культурній сферах. Це загальне поняття.

Маємо розуміти: якщо держава обере певний курс, вона бере на себе дуже багато зобов'язань — у будь-якому варіанті. Тому це багато ширше коло питань, ніж розгляд у Верховній Раді закону про ініціативи щодо зовнішньополітичного вектора країни.

Наприклад, розгляд на всеукраїнському референдумі питання застосування смертної кари. Більшість українців бачать, наскільки складна ситуація. В країні низка системних криміногенних явищ, на які потрібно негайно реагувати превентивними заходами.

Є проблеми в галузі медицини, освіти. Те, що Верховна Рада приймає швидкі рішення, і вони шкодять розвитку держави — це ми також бачимо. Постійно вносимо зміни на зміни. Є ще гостріші теми. Тому практика проведення всеукраїнського референдуму мала б застосовуватися набагато частіше, ніж було раніше.

Приміром, в 1991 році на референдумі щодо проголошення незалежності 90 відсотків українців висловили свою позицію. Інший був у 2000 році з приводу реформування системи державного управління, але він не мав жодних наслідків.

На всеукраїнське опитування треба було виносити питання землі. Не може Верховна Рада сама ухвалити рішення про те, як розпоряджатися землями сільськогосподарського призначення. Це важливо! Бо це — надбання українського народу. Отже, всі зміни у цій сфері варто проводити, враховуючи думку людей.

Тому є така ініціатива і бажання Комуністичної партії винести це питання про наше спільне майбутнє на обговорення українців. Після чого приймати рішення.

Ред.: Перевибори у п'яти спірних округах. Наскільки це можливо?

І. Калетник: У п'яти так званих проблемних округах, де Центральна виборча комісія вказала на неможливість встановити результати голосування, вибори обов'язково відбудуться. Найближчим часом. Це питання вже розглядає Конституційний Суд, він і визначить, хто має призначити дату позачергових виборів.

Обов'язково Верховна Рада це питання розгляне. Те ж саме стосується шостого округу в Севастополі: обраний на минулих виборах народний депутат, а нині міністр оборони мусить скласти повноваження відповідно до Конституції. Його заява вже подана до парламенту і чекає своєї процедури розгляду. КПУ обов'язково братиме участь у цих позачергових виборах. У нас є гідні кандидати.

Ред.: Останні вибори показали, що до Верховної Ради потрапили кандидати по списку партії. У вас є впевненість, що в одному-двох цих проблемних округах переможе комуніст. На що ви розраховуєте?

І. Калетник: Ми розраховуватимемо не на од-

ного і навіть не на двох переможців в одномандатних мажоритарних округах. Ми зробили досить серйозні висновки по минулій виборчій кампанії до парламенту. Ми на цих виборах повністю змінимо свою тактику, яка передбачає зовсім інші критерії, підходи та участь у них.

Ми майже визначилися з кандидатами, які братимуть участь у цих виборах. Це професіо-

нальні парламентарії минулого скликання, вони мають великий досвід. Думаю, є велика впевненість говорити про успіх.

Ідеться про Катерину Самойлик, Євгена Царькова, Василя Пархоменка. Є декілька людей, які висловили своє бажання, хоча і не є членами Компартії, йти самовисуваннями. До речі, сама процедура вступу до КПУ досить непроста, для цього необхідний відповідний час. Однак такі питання розглядаються, а остаточні рішення ухвалюватимуться на Президії Центрального комітету нашої політичної сили.

Ред.: Колишній народний депутат Юрій Кармазін оскаржив результати виборів у двох округах. Вищий адміністративний суд позбавив депутатських мандатів Олександра Домбровського і Павла Балогу. Це можна розцінювати як розправу з «незручними» парламентаріями? Наскільки такі подання до суду можуть бути загрозливими? Чи можуть з'явитися нові подання?

І. Калетник: Це право Кармазіна робити такі оскарження. У нас Конституція взагалі передбачає можливість судового розгляду будь-якого питання, з яким не згодний громадянин України. Інша справа — наскільки там буде достатньо фактів. Чи можуть з'явитися нові подання? Ось саме через це Верховна Рада звернулася до Конституційного Суду: чи може Вищий адміністративний суд приймати такі рішення. Те, що подібні рішення стосовно позбавлення депутатів мандатів не останні, виключати не можна.

Ред.: У парламенті є певний розподіл: більшість — опозиція. Як позиціонує себе фракція комуністів?

І. Калетник: Комуністична партія не позиціонує себе ні в більшості, ні в опозиції. Тому що ми для себе встановили чітку програму дій і своє бачення. Ця програма передбачає чітку позицію, яка не може змінюватися залежно від ситуації. Тобто КПУ сьогодні себе по-

життя людей на краще, виправити помилки, допущені урядом. І ми, до речі, постійно вдосконалюємо власні законодавчі ініціативи.

Зокрема, днями наш депутат Спірідон Кілінкаров підготував досить системний законопроект стосовно оподаткування предметів розкоші. В ньому більше можливостей оподаткування предметів розкоші, ніж у тому законопроекті, який готує уряд.

Мало того, він матиме диференційований підхід, як оподатковуються предмети розкоші. Щоб не було так: всіх під один гребінець. Якщо не вникати в суть питання, то у нас страждатимуть прості українці, а не ті, кого справді мають стосуватися податки.

Наведу приклад — дорогі яхти. Протягом минулого року в Україну були завезені в режимі імпорту 150 суден. Тобто за них на території України сплачені всі податки — ПДВ, ввізне мито. А яхт, завезених в Україну в режимі тимчасового ввезення, торік було понад 2000. Останні — завезені терміном на рік, не оподатковуються. За них не сплачували податки під час ввезення, і вони не обкладаються податком, якщо буде прийнято закон про податок на розкіш.

Для того щоб продовжити ще на рік термін перебування яхти в Україні, сьогодні власникам достатньо вийти у нейтральні води, знову зайти і експлуатувати водний транспортний засіб.

Ми проаналізували, скільки разів іноземці заходили в порт Ялти чи Одеси. Більш ніж на 10 днів ніхто не заходив.

КПУ у своєму законопроекті пропонує перекрити цю схему ухилення від оподаткування. Без сплати податку на розкіш на території України можна буде перебувати до 10 днів.

Якщо власник судна схоче ухилитися від сплати податку, він кожні 10 днів зобов'язаний буде вивозити яхту чи катер не просто у нейтральні води, а за межі України. І надалі відмітку іноземного порту. Якщо це комусь буде вигідно — хай спробують.

Тобто ми на це питання дивимось ширше. Це ж стосується і літаків. Інших предметів розкоші. До цих речей ми підходимо дуже виважено, з великою увагою і розумінням процесів, які відбуваються.

Ми маємо подавати такі законодавчі ініціативи, які б спрощували життя українцям, а не створювали додатковий головний біль.

Нещодавно я зареєстрував законопроект стосовно зміни процедури виплат при народженні дитини. Я поставив для себе завдання: дати відповідь на проблему, яка склалася у батьків, коли вони отримують ці кошти.

Існуючий нині порядок отримання допомоги на дитину — бюрократизований. І навіть не самим законопроектом, а підзаконними актами Кабміну, які спотворюють якісний задум виплат допомоги. І через протиріччя в яких з початку ро-

ку в окремих регіонах України спостерігалися труднощі з отриманням виплат на дитину.

Нагадаю, нині потрібно зібрати безліч довідок, простояти в чергах, замість того щоб приділяти увагу своїй дитині. В моєму законопроекті дуже просто. Ви подаєте свідоцтво про народження дитини, заяву, в якій у довільній формі заповнюєте всю необхідну інформацію, зокрема — про місце проживання дитини. А також дані, які необхідні для того, щоб відповідна соціальна служба могла б встановити критерії нарахування цієї допомоги. А вже їхнє завдання — самостійно зібрати всі довідки шляхом обміну інформацією з іншими органами державної влади — РАГСами, Державною міграційною службою і так далі. Щоб це не було завданням батьків — оббивати пороги владних кабінетів. Ми маємо спільно створювати якісні умови для комфортного проживання українців.

Ред.: Які ще питання потребують першочергового розгляду у Верховній Раді?

І. Калетник: Насправді, затягування відкриття другої сесії парламенту не дало змоги комітетам повноцінно працювати і розглядати законопроекти. Нині до розгляду готові лише 36 законопроектів.

Безперечно, першочерговими питаннями є ті, які дозволять нашій країні розвиватися і комфортно в ній жити людям. А аж ніяк не популістські чи декларативні закони, які створюють можливість для політичної сили вести агітацію чи робити ток-шоу. Нам потрібно працювати, і парламент дуже уважно має до цих речей ставитися.

Ми декілька разів про це говорили з Кабінетом Міністрів, і дійшли згоди, що Кабмін має повернутися до практики засідань урядових комітетів.

А парламентські комітети в межах Регламенту мають дотримуватися порядку розгляду законопроектів у комітетах, у підкомітетах, проводити відповідні круглі столи за участю фахівців для того, щоб підготовлені документи були обґрунтовано вивчені.

Щоб зникла така практика: сьогодні з'явилася ініціатива, завтра за неї проголосував парламент, а післязавтра всі здивувалися: як це так, що ми зробили — законопроект недосконалий і тому не працює. Або ще гірше — завдає шкоди державі.

Сьогодні потрібно першочергово розглядати питання стосовно освіти, медицини — ми на це звертаємо особливу увагу. Також дуже багато надходить законопроектів, які стосуються змін в оподаткуванні.

Верховна Рада має приділити увагу і земельному питанню. Я маю на увазі вдосконалення законодавчої бази.

Ред.: Парламент знову повернеться до питання мораторію на продаж земель сільгосппризначення?

І. Калетник: Ні, у нас на сьогодні дійсний до 2016 року мораторій на продаж земель сільськогосподарського призна-

АКТУАЛЬНО

«Оптимізацію бюджетної мережі» скасовано

Голова Івано-Франківської обласної державної адміністрації Михайло Вишиванюк скасував виконавче розпорядження за №59 «Про заходи щодо оптимізації мережі бюджетних установ області та економії видатків місцевих бюджетів на 2013 рік».

Згадане розпорядження, прийняте 31 січня, передбачало скорочення робочих місць у різногалузевих державних установах області, а саме лікарнях, бібліотеках та школах. У багатьох населених пунктах громади виступили проти закриття лікувальних закладів та шкіл, побоюючись, що залишаться без медичної допомоги, а дітям буде важко добиратися на навчання до сусідніх сіл. До того ж і працівники цих закладів могли залишитися без роботи.

Начальник головного управління освіти і науки Івано-Франківської ОДА, депутат обласної ради Зінаїда Болук.

У свою чергу, в ситуацію втрутилися і прикарпатські депутати, які на засіданні постійної депутатської комісії Івано-Франківської обласної ради з питань бюджету, фінансів, податків та інвестицій вирішили рекомендувати обласній державній адміністрації (ОДА) призупинити дію згаданого розпорядження, що й було зроблено минулого тижня.

Коментуючи події, начальник головного управління освіти і науки ОДА, депутат обласної ради Зінаїда Болук наголосила: передусім треба «оптимізувати сільські ради, де на зарплату і премії щороку витрачається понад півмільйона гривень».

Щодо оптимізації сільських шкіл, то реформи в освітній галузі, на її думку, варто проводити без перекося. В області налічується понад 200 малокомплектних шкіл, в яких навчається до 20 учнів. Навчання у таких закладах обходиться державі дуже дорого, поряд із цим якість освіти у них бажав бути кращою.

«Увесь світ рахує гроші і нам «треба прорахувати все до копійки». У напівпорожніх школах можна відкривати дошкільні групи, здійснювати енергозберігаючі заходи, а щоб переводити дітей на навчання у сусідні населені пункти, то слід, насамперед, подбати про забезпечення шкільними автобусами», — переконала головний освітянин області.

За її словами, усі рішення з цього приводу треба приймати, враховуючи думку громади, передусім батьків, які хочуть, щоб їхні діти здобули якісні знання. «Тому кожен на своєму місці: сільський голова, директор школи, голова райдержадміністрації, депутат районної, сільської ради повинен пояснити людям про причини вжиття заходів щодо економного та раціонального використання коштів, бо далі так бездумно господарювати вже не можна», — стверджує Зінаїда Болук.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.
Фото
Миколи МАЦЮКА.

чення, і про питання продажу землі не йдеться. З 1 січня 2013 року набрали чинності багато законодавчих змін, ухвалених раніше, які стосуються сфери земельного законодавства. Які знову ж таки або суперечать одна одній, або ж через гальмування із розробкою підзаконних нормативно-правових актів Кабінетом Міністрів та Держземагентством — не працюють.

Зокрема, з 1 січня заблоковано питання розпорядження землями сільськогосподарського призначення державної власності. Через те що з нового року набрали чинності окремі положення закону щодо розмежування земель державної і комунальної власності. І до цього часу Держземагентство ще не затвердило форму документів, якими буде регламентуватися це питання.

Також сьогодні неможливо погодити документацію із землеустрою, через те що не закінчена процедура реорганізації органів Держкомзему в територіальні органи Державного земельного агентства.

А через відсутність необхідних нормативних підзаконних актів гальмується створення Державного земельного кадастру. Закон набрав чинності з нового року, однак Мінагрополітики тільки 15 січня видав наказ «Про затвердження зразків та описів печаток державних кадастрових реєстраторів». Незважаючи на те, що до набрання чинності цим Законом у міністерства було багато часу. Протягом цього часу дані повинні були вноситися до Державного кадастру.

Окрім того в обов'язки Першого заступника глави парламенту входить координація діяльності Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації.

Ред.: Ви кілька разів торкнулися питань оподаткування. І, зокрема, ви говорили, що потрібно приборати всі преференції, пільги. На кого це має бути розраховано: від продавців огірків і до власників літаків? Кого це має стосуватися і як ви бачите реалізацію цієї програми? Як це може вплинути на наповнення бюджету, і скільки може дати додаткових надходжень коштів до державної скарбниці?

І. Калетнік: До речі, про розкрадання бюджетних коштів. Хочу звернути увагу на ті явища, що відбуваються у сфері державних закупівель. Це надзвичайно гостре питання. Елементарні підрахунки показують: у сфері державних закупівель щороку обертаються близько 250 млрд. гривень.

Сама система тендерних торгів — непрозора. Закупівля за бюджетні кошти відбувається за завідомо завищеними цінами — на 30—50 відсотків. Йде змова продавця і покупця, які потім — давайце говорити прямо — за відповідні «відкати» підписують такі договори.

Нам потрібно сьогодні не переглядати закон про державні закупівлі, а створювати систему, яка б дала змогу прозору і публічності це робити. Тобто унеможливити використання тіньових схем. Ми аналізували державні закупівлі.

У нас є приклади, коли у Хмельницькій області райдержадміністрація закуповує для

лікарні газ за понад 1000 доларів за 1000 кубічних метрів. Або ж аеропорт Бориспіль купує меблі на тендері у того з учасників, хто запропонував ціну на 40 відсотків вищу. Це елементарні приклади.

Коли буде чіткий контроль за використанням бюджетних коштів, тоді й більше коштів залишатиметься у державній скарбниці. Ці гроші мають використовуватися на державні програми, фінансування соціальних статей у повному обсязі, підвищення пенсій і заробітних плат.

Те саме стосується «Укравтодору». Українські дороги — це суцільна яма, сьогодні вони, скоріше, нагадують фронтові. Ми звернулися до Рахункової палати, щоб під час річного звіту про державний бюджет ми могли почути, як «Укравтодор» використав кошти у 2012 році. На які потреби брав кредити, і як їх збирається повертати.

Чому будівництво кілометра доріг в Україні удвічі дорожче, ніж у Китаї, і на 30 відсотків, ніж у Німеччині. Мало того що будівництво дорожче, то ще й якість небагато гірша. Стосовно пільг. Той, хто стоїть на ринку і торгує огірками, не має пільг. Він виростив — реалізовує. Я говорив про пільги, які дає держава. Тобто пільги, які передбачають несплату обов'язкових податків до державного бюджету.

У нас імпортери ліків щорічно не сплачують 10 мільярдів гривень при ввезенні товарів. Держава надала їм пільги для того, щоб знизити ціну реалізації препаратів на внутрішньому ринку. Чи стали дешевші від цього ліки?

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ВІСТІ З РІВНЕНЩИНИ

Народжуватимуть у новому центрі

У Рівному з'явився новий перинатальний центр європейського рівня, адже на Рівненщині — найвища у країні народжуваність (торік — 18 тисяч немовлят).

— Сучасний і комфортний заклад III рівня оснащено найсучаснішим обладнанням. Техніка нового покоління закуплена і за бюджетні, і за спонсорські кошти. Адже на засадах державно-приватного партнерства Рівненський обласний перинатальний центр отримав сучасне медичне обладнання від благодійного фонду Віктора Пінчука «Кодиски Надії», — розповідає голова Рівненської ОДА Василь Берташ, який особисто

контролював будівництво закладу, спорудженого у рекордно стислі строки. — Тут створено комфортні умови для породіль та немовлят.

Перший заступник глави адміністрації Президента України Ірина Акімова на відкритті підкреслила, що центр створено завдяки реалізації Національного проекту «Нове життя — нова якість охорони материнства та дитинства», ініційованого Президентом України Віктором Януковичем.

У новому перинатальному центрі працюватимуть висококваліфіковані фахівці, готові до обслуговування майбутніх мам і новонароджених за

новітніми моделями. Це дасть змогу створювати належні умови для безпечних пологів та виходжувати недоношених малюків, збільшивши їхні шанси рости здоровими.

Завдяки відкриттю сучасного перинатального центру якісні медичні послуги будуть доступні для сільських жінок Рівненщини, котрі мають проблемні вагітності та патології. Адже в заклад європейського рівня із районів скеровуватимуть усіх пацієнток з ускладненнями. Лікуватимуть тут і від безпліддя, адже тут працюватиме обласний центр планування сім'ї та репродукції людини.

На знімку: у відділенні інтенсивної терапії новонароджених лікар-неонатолог Ольга Кліщ та старша медсестра Євгенія Музика.

Фото Ірини ТЕРЕХОВОЇ.

Треба дослідити доцільність пільг при ввезенні енергозберігального обладнання

Видобуток сланцевого газу: не будь-якою ціною

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Народні депутати Микола Томенко, Арсен Аваков та Андрій Кожем'якін (усі — фракція «Батьківщина») на початку лютого цього року зареєстрували у Верховній Раді законопроект та подали — «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення екологічної безпеки, запобігання і ліквідації негативного впливу видобування нетрадиційних вуглеводнів на навколишнє природне середовище у зв'язку з укладанням та під час виконання угод про розподіл продукції» (Реєстр. №2318).

За повідомленням прес-служби Миколи Томенка, автори законопроекту вважають, що зараз вкрай важливо перенести розгляд цього питання з області політичних спекуляцій в область компетентного обговорення експертів, з урахуванням всіх плюсів і мінусів розробки нетрадиційних вуг-

ледовнів. Арсен Аваков, зокрема, зазначає, що енергетична незалежність України для нього бажана і необхідна, як і для кожної людини, що думає про майбутнє нашої країни. «Питання тільки в тому, що платити за це будь-яку ціну не можна! Потрібно забезпечити кваліфіковані екологічні фільтри і

обмеження, що відтинають ризикові для навколишнього середовища варіанти», — зазначає народний депутат.

Саме з метою забезпечення реалізації права громадськості на участь у прийнятті рішень, виконання яких може вплинути на стан навколишнього природного середовища, документ передбачає обов'язкове обговорення проектів угод про розподіл продукції на громадських слуханнях та узгодження проектів органами місцевого самоврядування виключно з урахуванням висновків, отриманих за результатами проведення цих слухань.

Також законопроект обумовлює обов'язко-

вість затвердження Верховною Радою всіх угод про розподіл продукції та набрання ними чинності виключно після державної реєстрації відповідними органами.

Законопроектом передбачено також додаткові гарантії дотримання норм екологічної безпеки шляхом систематичного моніторингу стану довкілля та введення деліктної відповідальності інвестора за ведення ним діяльності, що призводить до забруднення навколишнього природного середовища, а саме, шляхом надання права державі на припинення дії угоди в односторонньому порядку.

Вл. інф.

ДОСЛІВНО

Микола Томенко:

«Ми свідомі того, що видобування нетрадиційних вуглеводнів — необхідне і важливе для забезпечення енергетичної незалежності України, щоб і далі виводити нашу країну від залежності поставок газу з Росії. Натомість така стратегічно та економічно правильна ідея не повинна реалізовуватися без реального офіційного екологічного аудиту та громадського контролю, адже йдеться про використання надр України, право власності на які належить українському народу. Тож своїм законопроектом ми хочемо допомогти цивілізовано та відкрито реалізовувати проект видобутку сланцевого газу на користь української держави».

То хто в будинку хазяїн?

Створення ОСББ може обернутися проти власників квартир

Новий законопроект про зміни в Цивільному кодексі й Законі «Про об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ)», розроблений Міністерством України, не відповідає баченню шляхів удосконалення правового регулювання відносин власності в багатоквартирних будинках, управлінню спільним майном і прийняттю спільних рішень. Таку заяву зробила заступник голови Національної ради при КМУ з питань створення та сприяння функціонуванню ОСББ, заступник голови Спілки власників житла України, голова Дніпропетровської обласної Асоціації ОСББ і ЖБК «Наш дім» Катерина Чижик.

На порозі хаосу в ЖКГ

Найважливішими нововведеннями, запропонованими законопроектом, на думку К. Чижик, є пряма вказівка на загальну відповідальність власників квартир і нежитлових приміщень — співвласників спільного майна в багатоквартирному будинку — перед третіми особами (ст. 8), а також установлення можливості прийняття спільних рішень співвласниками, які не об'єдналися в ОСББ, шляхом голосування на загальних зборах і під час письмового опитування (ст. 10, замість досягнення 100% згоди, як цього вимагає чинне законодавство).

«Але прийняття «легітимних рішень без створення юридичної особи» може призвести до хаотичного та шкідливого впливу на розвиток житлово-комунального сектору, — зазначає Катерина Чижик. — Незрозуміло, як контролюватиметься справжність підпису на ухвалених рішеннях, як відбуватиметься реєстрація протоколів, збереження, відповідальність за схоронність таких документів і відповідальність за схоронність персональних даних тощо. Так, коли йдеться про загальну відповідальність співвласників, слід звернути увагу, що законопроект передбачає таку відповідальність не тільки за шкоду, заподіяну третім особам, а й за договірними зобов'язаннями, у тому числі й у випадках, коли договір було укладено від імені співвлас-

ників «уповноваженою особою».

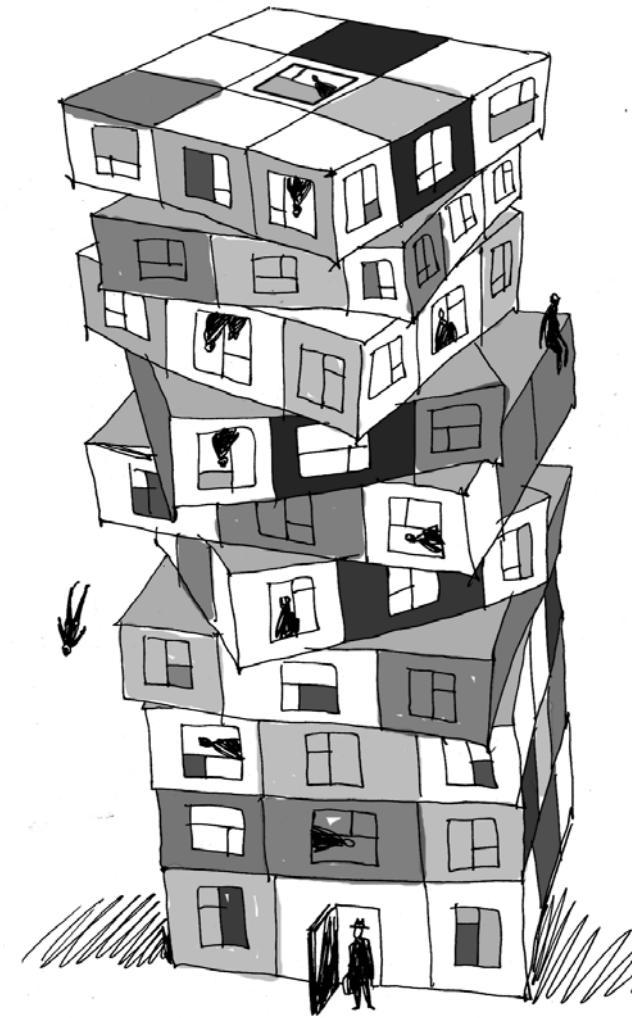
Борги повісять на мешканців

Експерт указує на те, що в законопроекті не передбачена й можливість передання такої відповідальності за договором самій «уповноваженій особі», керуючому. У результаті власники квартир, які сьогодні фактично не мають змоги вибрати виконавців житлово-комунальних послуг, із прийняттям цього закону виявляться несподівано для себе відповідальними за борги комунального підприємства, що здійснює утримання їхнього будинку і прибудинкової території.

«Тому норми про загальну відповідальність співвласників треба доопрацювати; у жодному разі вони не повинні застосовуватися до відносин, які існуватимуть на момент набрання чинності законопроектом, — розповіла заст. голови Національної ради. — Можливо, доцільним було б відкласти набрання чинності цих норм на кілька років».

Маніпуляції та зловживання... передбачені

Правила прийняття спільних рішень, передбачені ст. 10, також потребують доопрацювання. На думку членів Асоціації ОСББ і ЖБК, у будинках, де створені ОСББ, рішення мають

ухвалюватися не загальними зборами співвласників, а власне самими

співвласниками, більшістю співвласників. А як більшість співвласни-

ків виражає цю волю — на загальних зборах, на зборах за під'їздами або поверхами, шляхом опитувань і т. д. — не має значення. Важливо, щоб було зафіксовано волевиявлення встановленої більшості.

«Це питання є принциповим не тільки з погляду узгодження законопроекту із Цивільним кодексом України, а й з точки зору унеможливлення різних зловживань і маніпуляцій щодо поняття «загальні збори», кворуму на таких зборах тощо», — заявила Катерина Чижик.

За її словами, треба звернути увагу й на те, що в прикінцевих положеннях законопроекту передбачено внесення змін до Закону України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку» і деяких інших законодавчих актів. Запропоновані зміни, наскільки можна судити з попереднього аналізу, цілком відповідають пропозиціям, наданим громадськістю над відповідним законопроектом, що свого часу прийнятий Верховною Радою України, але відхилений Президентом (законопроект № 8474).

Однокімнатні, вони ж безголосі

Особливе місце в ухваленні закону, вважає Катерина Чижик, має зайняти громадське обговорення питання голосування в ОСББ «квадратними метрами». З одного боку, власники великих квартир зазнають відповідно більших витрат, але голосування квадратними метрами призведе до того, що власники менших квартир будуть позбавлені права впливати на ситуацію всередині колективу.

Будинки, де перші поверхи займають магазини, матимуть право нав'язати власникам квартир облаштування стоянок автомобілів замість дитячих майданчиків. Автори законопроекту вносять граничні межі в 50% площ, але якщо у власника зареєстровано 50% «квадратних метрів» на різних власників — він може приймати рішення без згоди інших 50%.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Товариству — зелене світло

У Миколаєві створено 284 товариства співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ). Те, що люди згодні не тільки нести відповідальність за своє помешкання, а й перейматися станом будинку загалом як спільною неподільною власністю, цілком влаштовує міську владу і знаходить з її боку підтримку.

Так, міською «Програмою реформування та розвитку житлово-комунального господарства м. Миколаєва на 2010—2014 роки» передбачено заходи щодо співфінансування капітального розвитку будинків ОСББ. За кошти програми капітально вже відремонтовано 12 багатоповерхівок. Загалом на ремонт пішло понад один мільйон гривень, із яких 568 тисяч гривень — це кошти з міської скарбниці, а 453 тисячі гривень — заощадження мешканців ОСББ.

Практика такого самоврядування вже давно відома за кордоном. «Міні-жеки» — нова модель ефективного бізнесу в ЖКГ. Вони досконаліше не тільки під час вирішення житлово-комунальних проблем, а й здатні відстежити та врахувати індивідуальні інтереси споживачів. Забезпечують такі послуги, як паспортний стіл «на місці», ведуть прозорий бухгалтерський облік, прагнуть до ощадливості, колективного вирішення фінансових питань, кон-

тролю за якістю наданих послуг.

Миколаївський міський голова Володимир Чайка заявив, що реформування житлово-комунального господарства в обласному центрі має проходити на хвилі розвитку об'єднань співвласників багатоквартирних будинків. Це завдання він назвав одним із пріоритетних при створенні такої системи комунальних послуг, яка на високому рівні може задовольнити численні потреби жителів міста, забезпечити городянам затишок і комфорт у їхніх оселях. Адже порядок у багатоповерхівках буде тоді, коли кожен мешканець сприйматиме свій

будинок як спільну неподільну власність.

Позитивним прикладом підтримки ініціативи городян також є щорічний конкурс «Громадські ініціативи для благоустрою та процвітання міста Миколаєва». Нині п'ять кращих проектів жителів міста, які згуртувалися для вирішення колективних питань, реалізуються на умовах співфінансування з міського бюджету. А загалом, за п'ять останніх років вже 44 громадські організації, які перемогли в конкурсі, зі скарбниці міста отримали фінансовий ресурс на благоустрій прибудинкових територій.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаїв.

Таїсія ПОВАЛІЙ: «Митець — доволі потужна зброя»

ХТО Є ХТО

Поява у виборчому списку Партії регіонів на парламентських виборах 2012 року народної артистки України, відомої співачки Таїсії Повалій була інтригою аж до передвиборного партійного з'їзду. Усі здогадувалися, що в першій п'ятірці регіоналів буде відомою особистість, далеко до політичного олімпу і, швидше за все, — це жінка. Як народна артистка потрапила до великої політики, освоюється у парламенті та над чим у ньому працює? — про це Таїсія Повалій розповіла «Голосу України».

— Ви вже освоїлися у Верховній Раді, вивчили ходи-виходи-переходи? Як атмосфера в сесійній залі, яке враження від парламенту?

— На жаль, від початку сесійної роботи не було можливості як слід зайнятися саме роботою, бо, як відомо, тривало блокування. Тому спершу було здивування, а тепер потроху починаю звикати.

— У російського поета Євгена Євтушенка є такі слова: «Поет в Росії — більше ніж поет». Чи можна перефразувати цю фразу: «Співак в Україні — більше ніж співак»? Що спонукало відому співачку, зірку шоу-бізнесу, піти в політику?

— Передусім я — мати, дружина, донька. Я — українка. А вже потім співачка. І як мати, хочу зробити все можливе задля того, щоб мої діти, онуки і правнуки жили в щасливій, заможній, вільній Україні. Так, саме завдяки тому, що я відома співачка, отримала можливість бути обраною до Верховної Ради. І я скористалася цим, бо маю чітку громадянську позицію. Я відчуваю, що можу зробити значно більше для людей, ніж тільки дарувати їм гарні пісні.

— Розкажіть, як стали другим номером у списку Партії регіонів, як познайомилися з Віктором Януковичем, які у вас відносини, чи бачитеся, спілкуєтесь? З ким найбільше спілкуєтесь з партійного керівництва?

— Про те, як я стала другим номером, краще запитати керівництво партії. Як мені відомо, це рішення було прийнято колегіально на передвиборному з'їзді. Після чого мені запропонували почесне місце у виборчому списку. Оскільки я майже 10 років підтримую Партію регіонів і давно маю свої пропозиції в законотворчості — тому, порадившись з родиною, прийняла це рішення.

А з Віктором Федоровичем познайомилися ще в ті часи, коли він керував Донецькою облдержадміністрацією. Власне, тепер жодним чином не використовую своє давнє знайомство з Президентом — волю зайвий раз не турбувати його, бо розумію завантаженість Віктора Федоровича. Втім, якщо задля справи буде вкрай необхідно — звернуся і до Президента.

Щодо колег по партії — з ними спілкуюся доволі часто, здебільшого в робочому режимі.

— Дехто вважає, що митець має стояти над політикою і не ставати на чийсь бік у політичних протистояннях. Ви стали на бік влади. Так комфортніше чи більше відповідальності?

— Митець — теж громадянин країни, як будь-хто інший. І взагалі, я ніколи не розуміла цього вислову — чому саме митець має бути над політикою, а, скажімо, не спортсмен, чи інженер?! Може навпаки — митець має бути в центрі політичних подій? Бо митець краще за багатьох може висловити прагнення людей, згуртувати їх і надихнути. Не виключаю, що саме тому час-то-густо і згадують цю фразу, бо дехто розуміє: митець як політик — доволі потужна зброя.

І щодо того, буцімто я стала на бік влади. Нагадаю: коли я стала прихильницею Партії регіонів, вона аж ніяк не була владою. Швидше навпаки, бо це був буремний 2004 рік. І тоді ні про яку комфортність за підтримку Партії регіонів взагалі не йшлося. А ось відповідальність завжди була і є.

— Чи спостерігаєте за діяльністю інших митців у політиці? В українському парламенті свого часу вже були Поплавський, Руслана, Вакарчук, у Держдумі Росії — Кобзон... Яким бачите своє місце в парламенті?

— Коли в нашому парламенті були мої колеги, яких ви шойно згадали, мушу визнати — не дуже пильно спостерігала за їх працею. А з Йосипа Давидовича я завжди брала приклад — і не тільки як з видатного співака, артиста, а й як з культурної особистості свого покоління. І мені дуже хотілося хоча б трішки бути схожою на нього. А щодо бачення свого місця в парламенті... Знаєте, це має визначити народ. Якщо я буду корисною людям, то більшого мені не треба.

— Як змінився ваш розпорядок робочого дня після обрання депутатом? Чи не заважає графік концертів, гастролей депутатській роботі?

— Як і обіцяла, ще до обрання до Верховної Ради, мій гастрольний графік значно скоротився, бо маю не лише прихильників, а й виборців, а це величезна відповідальність. Тому концерти аж ніяк не заважають моїй парламентській роботі.

— Ви зможете завжди бути присутньою в сесійній залі й голосувати особисто? Яке ваше ставлення до вимог опозиції щодо особистого голосування депутатів?

ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

ПОВАЛІЙ Таїсія Миколаївна, народний депутат України від Партії регіонів (№ 2 у виборчому списку), співачка й актриса. Народилася 10 грудня 1964 року в селі Шамраївка на Київщині. У 15 років поїхала навчатися до Києва, закінчила Київське вище музичне училище імені Глієра. Народна артистка України, володарка численних мистецьких премій і нагород. Ідею включити відому українську співачку до першої п'ятірки Партії регіонів ЗМІ приписують Миколі Азарову. Чоловік — Ігор Ліхута (продюсер співачки). Має дорослого сина Дениса.

— Моє ставлення давно відоме: все має бути чесно і без фанатизму! Бо та гонитва за «чесністю», яку нині демонструє частина депутатів у сесійній залі, дедалі більше нагадує показові виступи.

— У Верховній Раді ви очолили підкомітет з питань творчої діяльності, мистецтва, культурно-просвітницької діяльності та благодійництва Комітету з питань культури і духовності. Над чим працює цей підкомітет? Особисто ви вже внесли до парламенту законопроекти?

— Законопроекти не пробачають поспіху. Все має бути зв'язно, перевірено, прораховано по кілька разів. Хоча можу з гордістю сказати: «У мене йде все по плану». Приміром, вчора і сьогодні я працюю з експертами. Завтра плануємо зробити другу вичитку проекту. Тобто — все як належить.

— Народний депутат — це представник народу, захисник інтересів простих людей. Вам знайоме, що болить людям, які проблеми турбують, ви спілкуєтесь, зустрічаєтесь з виборцями? Чи лише на концертах?

— Про те, що турбує людей, я знаю, як то кажуть, в режимі онлайн. Бо до мене, як до співачки, люди вже давно йшли не лише з квітами і оплесками, а й зі своїми бідами, проблемами. А бачили б ви скільки листів мені надходить саме як

співачці — тисячі, впродовж майже 20 років... і з кожним роком їх дедалі більше. До слова, здебільшого саме мої прихильники надихнули мене на політичну діяльність. Бо вони вірять мені, бачать в мені людину, яка не збреше. Тому в мене подвійна відповідальність — перед виборцями і перед прихильниками.

З людьми спілкуюся регулярно. Приміром, вони завжди чекають мене після виступів і, повірте, останнім часом ми розмовляємо не тільки про музику — люди діляться своїми проблемами.

І в моєму щоденному робочому графіку є одна, як я її називаю, «непохитна година», яка призначена для роботи з листами виборців. Буду відвертою — для мене це дуже важка година, бо люди пишуть про наболіле — це не так просто читати. Але я маю це робити і роблю, щоб допомогти.

— Багато з депутатів мають навіть не одну, а дві-три вищі освіти. Вам вистачає знань для роботи в парламенті? Не плануєте продовжити навчання, адже, кажуть, це ніколи не пізно...

— Так, вчитись ніколи не запізно. І я щодня вчусь, але не задля диплому. З 1985 року я маю честь працювати на професійній сцені — це вже майже 30 років. Тому впевнено можу сказати, що я досвідчений фахівець і досконало знаю галузь, в якій

довелося з'їсти «пуд солі». Основна моя освіта — це моє життя, насичене подіями, зустрічами з видатними людьми в різних куточках Землі, і мій життєвий досвід, якого тебе не навчать в жодному виші. А задля роботи в Раді дуже важливо зібрати свою фахову команду — і така команда в мене є. Мої помічники — це дипломовані спеціалісти в різних галузях. Я постійно спілкуюся зі своїми експертами і сама вчусь в них заради фахового виконання своїх депутатських обов'язків.

— Ви — публічна людина. Чим відрізняється публічність у шоу-бізнесі від публічності в політиці?

— На превеликий жаль, наша країна надто заполітизована. Подивіться, приміром, наше телебачення — у вечірній, праймовий, час майже по всіх каналах йдуть усілякі політичні програми, різноманітні ток-шоу, в яких піаряться саме політики! Навіть співакам не залишилося місця — уявіть, їм вже ніде представити людям свою нову пісню! Порівняйте скільки на українському ТБ політичних програм — з кількістю музичних, чи культурологічних, або ж дитячих! В Україні вже багато років політики відоміші, ніж зірки шоу-бізнесу. Це неприродно, неправильно, неприродно.

— Готуючись до депутатської діяльності, чи поминали свій гардероб? Якому вбранню надаєте перевагу, йдучи до Верховної Ради?

— Я не хотіла б, щоб Верховна Рада перетворювалася на подіум, чи на рекламу модних брендів. Є світова традиція — робота в парламенті потребує стриманого одягу. І, як на мене, в політичній роботі жінка повинна мати якомога скромніший вигляд. До речі, свій гардероб я не змінювала, просто додала кілька ділових костюмів.

— Як ваші чоловік, син та інші близькі сприйняли те, що стали депутатом?

— З розумінням і гордістю. Хоча мама хвилюється, бо ж вона мама...

— Після обрання депутатом у вас уже з'явилася нова пісня чи кліп?

— Музична творчість — спонтанне явище. Тому все буде, але не одразу. Наразі — робота в парламенті на першому місці.

— Що подобається у парламенті, а що вважаєте неприйнятним? У вас немає розчарувань у політиці?

— Ще зарано казати про те, що подобається, а що ні. А стосовно розчарувань — Бог милував... Головне — у парламенті цього скликання стало значно менше байдужих. В будь-якому разі — це запорука руху вперед.

Розмовляла
Юліана ШЕВЧУК.

Фото з особистого архіву Т. Повалій.

Для роботи з молоддю запланували сім мільйонів гривень

На реалізацію програми «Молодь Вінниччини-2015», документ затверджено на сесії Вінницької облради 19 лютого ц. р., депутати передбачили майже сім мільйонів гривень.

Фінансуватимуть заходи з різних джерел. Найбільше коштів планується виділити з обласного бюджету — 2,2 мільйона гривень, решту грошей становитимуть надходження з районних і міських бюджетів та інших джерел. Заплановану суму витратять на запровадження інноваційних форм роботи з молоддю, вивчення досвіду інших областей та країн у сфері молодіжної політики, залучення бізнес-структур, міжнародних благодійних фондів та організації.

— У документі передбачено проведення різноманітних заходів для учнів шкіл, студентів навчальних закладів усіх рівнів акредитації, не залишаться поза увагою молоді люди з особливими потребами, — каже начальник управління у справах сім'ї та молоді Вінницької облдержадміністрації Олена Стоялова. — Чемпіонати, конкурси, виставки, інші масові заходи сприятимуть розкриттю творчих і спортивних здібностей. Надамо допомогу у виданні творів молодих авторів. Будуть у нас благодійні акції, соціальна реклама тощо.

Найважливішим чинником у роботі з молоддю, вважає співрозмовник, є увага до ініціатив і починань молодих людей, підтримка їхніх намірів. Першим виявом такої уваги стало прийняття згаданої програми. До речі, присутні на сесії депутати одноставно віддали свої голоси за документ, точніше, за підтримку молоді краю.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Як «оживити» порожні заводи та цехи

Досвід повернення до життя архітектурних об'єктів, що з часом втратили своє первинне призначення, розглянуто на міжнародному форумі «Ревіталізація в урбаністиці. Досвід та тенденції». Він розпочався 19 лютого в Чернігові й триватиме три дні за ініціативи Чернігівської обласної ради та агенції регіонального розвитку «Вектор».

— Для Чернігівщини ця проблема є вкрай актуальною, — наголосив на заході заступник голови обласної ради Валентин Мельничук. За словами керівника, в області нині налічується 45 міст, містечок та селищ міського типу. Фактично кожен із населених пунктів раніше мав підприємство, а то й кілька, які за радянських часів заведено було називати містоутворюючими. Ці підприємства в більшості випадків припинили своє існування, залишивши нам у спадок низку проблем, на розв'язання яких в останні роки і зосереджена увага органів державної влади та місцевого самоврядування.

У форумі беруть участь делегації з Польщі, Білорусі, Росії, фахівці в галузі архітектури і містобудування, викладачі, аспіранти та студенти чернігівських і київських вузів, представники громадських організацій.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Кожари Л. О. вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта

Чужби Костянтина Володимировича (номер посвідчення 7/01).

Управління кадрів.

Згідно з дослідженнями, проведеними Волинським прес-центром і ГО «Гендерний центр», загалом на Волині 71 відсоток журналістів становлять жінки; також представниці прекрасної статі очолюють і переважну більшість прес-служб державних установ та організацій, *повідомляє наш власкор Микола Якименко*

Трагедією міг закінчитися відпочинок з вудками для 41 рибалки, яких 23 лютого довелося визволяти рятувальникам поблизу с. Радянське Кобеляцького району на Дніпродзержинському водосховищі. Від берега відірвалися одразу дві крижини із великими групами любителів зимового лову. Всіх урятували, *повідомляє наш власкор Віталій Скобельський*

Жіночий бунт

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Утім далеко не всі жертви звертаються по допомогу. Тому справжня кількість постраждалих від цього ганебного явища значно більша. Це дає право, принаймні, припускати, що закон «Про протидію насильству у сім'ї» не діє і потребує змін та доопрацювань.

Крім цього, вимагають жінки і переглянути сумнозвісні медичну, податкову і пенсійну реформи. «Для України, з її постчорнобильською екологією, підняти пенсійний вік — значить, розпочати геноцид народу», — каже учасниця маршу, голова громадського об'єднання «Добро» Валентина Крицак. У неефективності пенсійної реформи, між іншим, переконалася і міністр соціальної політики Наталія Королевська. У січні цього року вона констатувала: «Підвищення пенсійного віку для жінок з 55 років до

60, крім негативних наслідків, нічого не дало. Значний дефіцит Пенсійного фонду зберігається, у тому числі, через недієздатність проведеної реформи. Також наявність цього дефіциту унеможливорює запровадження другого рівня пенсійної системи. Так далі тривати не може. Тому створюємо робочу групу для зміни підходів у роботі Пенсійного фонду». Нагадаємо, за підсумками 2012-го дефіцит ПФУ становив понад 27,2 млрд. грн.

Окремими пунктами вимагали жінки заборонити продаж землі та до прийняття Трудового кодексу провести публічні обговорення з громадськістю. Загалом назбиралося зо два десятки вимог, які учасниці маршу оформили у вигляді звернення і планували передати в адміністрацію Президента, Кабінет Міністрів та комітети Верховної Ради.

ФОТО АНАСТАСІ СИРОТКІНОЇ

— Ми також прописали, що якщо наші вимоги не буде виконано, ми

залишаємо за собою право 20 березня приєднатися до Всеукраїнського

страйку, — підсумувала Раїса Шматко, голова Всеукраїнського

жіночого руху «За вільну Україну». **Віктор ДЕЙНЕКА.**

Через перепади температур і трамваї з рейок сходять

Трамвай, що рухався у Вінниці за маршрутом «Залізничний вокзал—Вишенька», опинився на асфальті на вулиці 50-річчя Перемоги.

— На щастя, сталося це на невеликій швидкості, саме коли трамвай зупинився, тому ніхто з пасажирів не постраждав, — каже головний інженер комунального підприємства «Вінницьке трамвайно-тролейбусне управління» Михайло Луценко. — За попередньою версією, причиною аварії є пошкодження колії, спричинене перепадами температур. Обставини надзвичайної пригоди встановлюють фахівці.

Упродовж години залізного «коня» ставили на ноги. За цей час майстри виконали зварювальні роботи на місці пошкодження рейок. Тим часом перевезення пасажирів на маршруті організували автобусами — підприємство, окрім трамваїв і тролейбусів, має й автобусний парк.

Ще одну транспортну пригоду з порушенням графіка руху трамваїв зафіксовано на майдані Га-

гаріна, де сходяться трамвайні колії трьох маршрутів. Трамвай з двох вагонів розділився навпіл. Один вагон опинився на коліях маршруту №4, другий — маршруту №1. Фахівці підприємства пояснюють це збоєм у роботі механізму, що автоматично переводить стрілки напрямку руху. «Вода метал точить», — так висловився один з ремонтників, натякаючи тим самим, що рейки тривалий час перебувають у воді через танення снігу.

Віктор СКРИПНИК.

Маршрутка влетіла в опору мосту

П'ятнадцять пасажирів рейсового автобуса одержали тілесні ушкодження в результаті дорожньо-транспортної пригоди у Кривому Розі.

Як повідомили в Державтоінспекції Дніпропетровської області, на вулиці Волгоградській водій автобуса, рухаючись з боку майдану Горького в напрямку площі Артема, не вправся з кермуванням. У результаті автобус наїхав на бордюрний камінь і зіштовхнувся з опорою мосту, розташованою ліворуч. Після цього тран-

спортний засіб перевернувся і за інерцією рухався ще близько 5 метрів.

Як кажуть очевидці, наслідки могли бути набагато серйознішими: лобове зіткнення могло б призвести до справжньої трагедії. Люди стверджують також, що водій постраждалого автобуса «ГАЗ» нібито намагався наздогнати або перегнати маршрут-

не таксі. При цьому точно перевищував швидкість.

Офіційною причиною поки що названо погіршення стану здоров'я водія (за попередніми даними — інсульт). Про те, чи проходив він обов'язкове перед виїздом медичне обстеження, не повідомляється.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото 1kr.ua.

Готуються евакуювати людей у разі повені

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Але, як виявилось, до цього готові не всі території. Керівникам міст і районів доручено якнайшвидше уточнити кількість жителів у зонах підтоплення, оскільки саме від цього залежить і кількість місць тимчасового розміщення, і наявність транспорту для евакуації,

і організація охорони громадського порядку тощо.

Особлива увага сьогодні приділяється районам області поблизу русла річки Айдар. Як відзначив перший заступник начальника Головного територіального управління МНС України в Луганській області

Костянтин Мацурак, рятувальники вже провели тренувальні навчання особового складу, підготували технічні й транспортні засоби, у тому числі на випадок евакуації людей з підтоплених територій, а також перевірили дренажні системи і зливові каналізації у містах і районах області. Найбільшу кількість проблемних ділянок виявлено в Луганську та Северодонецьку.

Алла АНТИПОВА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Про хасидів знімають фільм

Українсько-польський документальний фільм «Дібук», який розповідає про непрості взаємини між паломниками-хасидами та жителями Умані, з'явиться на екранах наприкінці 2014 року.

Слово «Дібук» означає «злий дух», який чіпляється до людини і штовхає її на злі вчинки. Взято його зі старих єврейських легенд. За словами співавтора проекту і консультанта — уманського журналіста Володимира Гамалиці, — у картині йдеться про зіткнення двох світів та шляхи розв'язання конфліктів.

Бюджет кінострічки становить понад два мільйони гривень. Зйомки проводили на могилі наставника одного з найортодоксальніших релігійних іудейських течій цадика Нахмана в Умані, а також в Ізраїлі, Палестині та США.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Розправилися заради нагород

У Таврійську (Херсонська область) заради нагород убили 90-річного ветерана Великої Вітчизняної. Грабіжники вночі зайшли до його квартири і почали пошуки. Мабуть, господар прокинувся, і злочинці забили його до смерті, щоб не залишати свідка живим. Жодних цінностей, окрім нагород, незвані гості не виявили, тож приховали їх із собою, зокрема, медалі за взяття Варшави та Кенігсберга. Міліція шукає убивць, але за гарячими слідами їх затримати не вдалося. У міліції міста Нова Каховка, чийм містом-

супутником є Таврійськ, офіційно коментувати розслідування відмовляються. А неофіційно визнають, що зачіпок для слідства поки що знайти не вдалося.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

ЦИФРА

330 експонатів нової зали «Край у першій половині XIX століття» поповнили експозицію Запорізького краєзнавчого музею. За словами директора музею, вона завершує окремому історичну тему — заселення Запорізького краю. У новій експозиції, зокрема, виставлено «Кобзар» Шевченка, виданий 1840 року.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Свободу папугам!

На митному посту «Должанський» спільний митно-прикордонний загін затримав громадянина Росії, який намагався незаконно перевезти через кордон дев'ять екзотичних папуг. Найбільше правоохоронців обурило варварський спосіб їхнього транспортування. «Одного із птахів він обмотав скотчем і заховав у підлокітнику автомобіля, другого засунув у рукавицю і накрив курткою, інших сховав у багажник», — розповіли на митниці.

Кожний папуга в середньому коштує від 700 до 800 гривень. Порушник пояснив, що купив їх у Гор-

лівці (Донецька область) і є великим поціновувачем такої крилатої екзотики. Сьогодні птахи перебувають на відповідальному зберіганні в Луганській митниці, а відносно їх власника складено протокол про порушення митних правил.

Алла АНТИПОВА.

Несподівані відставки

Перший заступник начальника ГУ МВС у Львівській області Валерій Каниюка та начальник управління кадрового забезпечення Валерій Іваху подали рапорти на звільнення.

Начальник обласної міліції генерал-майор Олександр Рудяк про звільнення першого заступника нічого сказати не зміг, а щодо полковника Валерія Іваху пояснив, що він написав заяву за станом здоров'я.

Дивні рапорти двох офіцерів викликали чимало чуток. Зокрема, їх пов'язують з черговими чистками серед верхівки львівської міліції.

Богдан КУШНІР.

Дошкільнята під опікою

За рівнем охоплення дошкільною освітою Сумщина — найкраща в Україні.

Нині, приміром, в області діє близько 530 дитячих садків, які відвідує майже 80 відсотків дошкільнят, які проживають у регіоні. Причому їхня кількість зростає з кожним роком.

Так, торік в області у дошкільних закладах додатково було організовано 1180 місць.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Міністр приїхав на «Булаті»

У День захисника Вітчизни, на базі 169-го навчального центру Сухопутних військ Збройних Сил України, пройшли святкові військово-спортивні змагання «Захисник Вітчизни» для представників ЗМІ. Патрунував захід сам міністр оборони України Павло Лебедев. Він приїхав на полігон навчального центру за важелями танку «Булат» (на знімку).

Охочі представники ЗМІ мали змогу постріляти з різних видів зброї та покерувати під наглядом досвідчених інструкторів танком Т-64БМ «Булат», БМП-3, БТР-80. Під час брифінгу керівник вітчизняного оборонного відомства відповів на запитання

журналістів. Зокрема, він повідомив, що Президент України погодив та дав відповідне доручення Кабінету Міністрів виділити необхідне фінансування для потреб армії на поточний рік. «Фінансування Збройних Сил України на 2013 рік передбачено в розмірі 15 мільярдів гривень. Є розрахунок на недофінансування через кредиторську заборгованість у розмірі 1,2 мільярда гривень на 1 січня», — розповів Павло Лебедев. Він підкреслив, що бюджетом також передбачено фінансування, яке становить 1 мільярд гривень на нове озброєння та півмільярда — на ремонт. «Також подане та затверджене Президен-

том України додаткове виділення близько 1,8 мільярда гривень на озброєння», — повідомив міністр оборони України Павло Лебедев.

Міністр також розповів про підсумки зустрічі з російським колегою генералом армії Сергієм Шойгу. Він повідомив, що міністерство оборони Російської Федерації планує проводити переозброєння свого Чорноморського флоту. Також розказав, що Україна та Росія домовилися оновити склад робочих груп, які опікуватимуться питаннями базування Чорноморського флоту РФ.

А ще міністр оборони розповів про те, що минулого тижня українська військова делегація перебувала два дні в Брюсселі, де взяла участь у засіданні комісії Україна-НАТО. Вона відбулася після довгої перерви в три роки. Павло Лебедев повідомив, що НАТО звернулося до керівництва Ук-

раїни з проханням розглянути можливість збільшення кількості наших миротворчих сил, у тому числі в Афганістані та Африці.

Також керівник оборонного відомства розказав, що нинішнього року фрегат «Гетьман Сагайдачний» братиме участь у складі міжнародних сил в антипіратській операції «Океанський щит». Корабель перебуватиме 6 місяців у плаванні, на борту буде морська піхота та вертоліт КА-27. Вартість цієї операції для України — 90 мільйонів гривень. Участь нашого фрегата в ній — показник того, що Київ не тікає від світових проблем і бере участь у підтримці безпеки на планеті.

Олександр КЛИМЕНКО.
Фото автора.

Оновлюють зрошувальні системи

На Херсонщині розпочалася модернізація зрошувальних систем. Із семи мільйонів гривень, виділених з державного бюджету на реконструкцію обладнання, майже 2,6 мільйона гривень обласне управління водних ресурсів витратить нинішнього року на за-

міну старих, ще радянських часів, напірних трубопроводів у Бериславському районі.

Нові труби діаметром 600 міліметрів «вдягнуть» у пластик. Тож металеві конструкції менше іржавітимуть, а значить, термін їх експлуатації буде значно

довший. Головний інженер управління Георгій Ємченко додає, що після оновлення трубопроводів зрошення повернеться на півтори тисячі гектарів полів, де господарюють фермери та орендарі із сусідніх сіл Кірове та Чайкине.

Вл. інф.

Ув'язненим відновили паспорти

Нещодавно начальник Державної міграційної служби України в Центральному районі Миколаєва Євген Шаталов вручив трьом особам, які перебувають у Миколаївському слідчому ізоляторі, паспорти громадян України.

Ув'язнений Є. зазначив, що втратив головний документ ще задовго до того, як потрапив до слідчого ізолятору. Мовляв, через нестачу часу там, на волі, завжди якісь причини ставали

на заваді тому, щоб його відновити.

— Зараз мені конче необхідний паспорт, бо виникла потреба офіційно оформити стосунки зі своєю співмешканкою. З проханням допомогти з відновленням утраченого документа я звернувся до адміністрації СІЗО. Вдячний, що керівництво установи посприяло збиранню всіх необхідних документів для надання мені права вдруге отримати паспорт.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Міліція нагородила юнаків, які затримали грабіжника

У Дунаєвецькому райвідділі міліції правоохоронці нагородили трьох хлопців, які не побоялися затримати грабіжника, котрий напав на жінку.

Незнайомець раптово вискочив із темряви та сильно штовхнув жінку, вихопивши з її рук сумку з особистими речами і документами. Жертва швидко оговта-

лася і почала голосно кликати на допомогу. Хлопці саме у цей час прямували до спортмайданчика. Вони й затримали грабіжника, якого, як з'ясувалося пізніше, уже неодноразово притягували до кримінальної відповідальності за крадіжки та розбійний напад.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Протестом по автопоток

23 лютого жителі міста Прилуки перекрили вулицю Перемоги. Півсотні протестувальників таким чином вирішили припинити рух вантажного автотранспорту, який, на їхню думку, руйнує асфальтне покриття.

Учасники акції звернулися до міської влади з вимогою вжити заходів для того, щоб фури об'їжджали місто. Великовантажівки, за словами прилучан, за короткий час

розбивають дороги, а потім місцевим жителям доводиться їздити по вибоїнах, які створюють аварійні ситуації.

Учасники протестної акції звернулися до місцевих депутатів, щоб ті порушили цю проблему на черговій сесії Прилуцької міськради.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернівецька область.

Фото Катерини ДРОТЯНКО.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

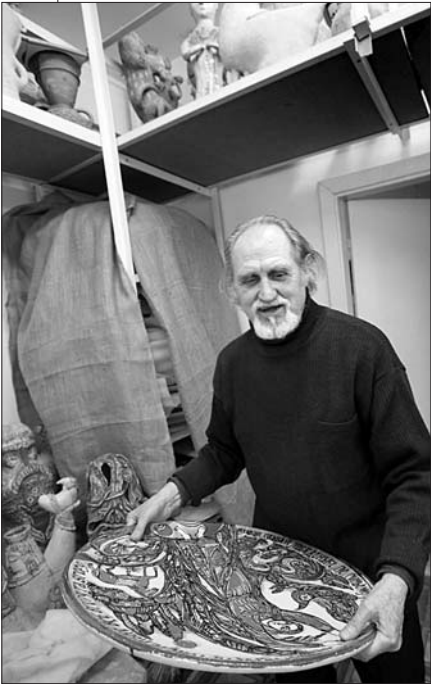
...на Волині зростає народжуваність

Оптимістичні дані про демографічну ситуацію на Волині оприлюднило обласне управління статистики. На 1 січня 2013 року населення області становить 1 мільйон 40 тисяч осіб, це на 1400 осіб більше, ніж було торік.

Орієнтиром для волинян є 1 січня 1994 року, коли в області проживало найбільше за всі роки осіб — 1 мільйон 80,7 тисячі. Потім протягом 15 років кількість жителів постійно скорочувалася, і на 1 січня 2009 року волинян стало всього 1 мільйон 36,2 тисячі. Найкритичнішим був 2003 рік, за який їх поменшало майже на шість тисяч осіб.

На щастя, як розповіла завідувачка відділу обласного управління статистики Аліна Захарчук, починаючи з 2009 року кількість населення в регіоні постійно зростає. Чи довго зберігатиметься ця позитивна тенденція, залежатиме від багатьох чинників, насамперед економічних. Бо саме вони впливають і на рівень народжуваності, і на міграційні процеси.

Микола ЯКИМЕНКО.

ФОТОФАКТ

Народний художник України, професор Київського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука, дійсний член академії УАН, лауреат мистецької премії ім. К. Білокур Петро Печорний 2013 року став одним із лауреатів Національної премії імені Тараса Шевченка. Високу нагороду митець отримав за серію декоративних таріпок за мотивами творів Т. Шевченка.

Фото Володимира ГОНТАРЯ/УНІАН.

...готель побудують, якщо інвестор доробить меморіал

Таку обов'язкову умову висувають севастопольські ветерани для охочих будувати на майданчику біля мису Кришталевий. Голова міської ради ветеранів Сергій Рибак говорить, що «...ми погодимося на те, щоб інвестор побудував п'яти-семиповерховий готель для себе, а для нас привів до ладу мис Кришталевий, зробив музей. У міському бюджеті немає грошей на це, і в найближчі 3—4 роки не буде».

Після декількох років запеклих суперечок про забудову Кришталевого, схоже, справа зрушила з мертвої точки. Ще нещодавно міська громадськість, насамперед ветеранська, категорично виступала за заборону «непрофільної» забудови — можна було будувати тільки те, що стосувалося меморіального комплексу. А він з радянських часів залишався недобудовою.

Голова СМДА Володимир Яцуба доклав чимало зусиль для вирішення проблеми. Одним зі шляхів, вважає він, стане відкриття банківського рахунку, на який перераховуватимуть кошти ті, «...хто вболіває за долю мису Кришталевого». «Все буде чисто, відверто і публічно», — обіцяє градоначальник.

Микола МАГДИЧ.

У Чернівецькій області п'ятеро педагогів стали переможцями конкурсу «Вчитель року–2013». За це їм, окрім одноразових премій, доплачуватимуть упродовж року стипендії до зарплати — 300, 200 та 100 грн. відповідно за перше, друге та третє місце, *повідомляє наш власкор Сергій Сулима*

Дільничні інспектори міліції Миколаївської області в рамках акції «Візит» обійшли понад 360 тисяч помешкань, вручили 391 тисячу своїх візитівок і надали населенню сотні юридичних консультацій з правових питань, *повідомляє наш власкор Олександра Ментель*

Вшанували переможців обласного етапу конкурсу «Вчитель року–2013»

В Ужгороді відбулося урочисте вшанування переможців і лауреатів обласного етапу всеукраїнського конкурсу «Вчитель року–2013».

Найкращі освітяни з усієї області показали свою педагогічну майстерність, а журі визначило переможців. У номінаціях «Інформатика» переможцем став учитель Білківської школи Іван Якіма, «Фізика» — учитель Хустської школи-інтернату Олександр Бачкай, «Французька мова» — учителька Сокирницької школи Ольга Юрчак, «Музичне мистецтво» — учителька Чортотисівської школи Вікторія Григорович, «Російська мова» — вчителька Верхньоводянської школи Юлія Варга.

Голова обласної ради Іван Балоба зазначив, що Закарпаття завжди славилось відомими вчительськими династіями, майстрами педагогічної ниви. І сьогодні до їх числа додалися нові імена талановитих — переможців і лауреатів конкурсу «Вчитель року–2013». «Обласна рада завжди підтримувала і підтримуватиме всі ініціативи, реальну роботу освітян, — підкреслив голова. — В області ухвалено і діє 14 регіональних освітніх програм, що покликані забезпечити школи сучасним обладнанням».

Перед вчителями також виступив голова ОДА Олександр Ледида: «Освічені діти — майбутнє нації. Тому потрібно докладати зусиль, щоб кращих із кращих педагогів цінували та підтримували, як і галузь загалом». Керівники області нагородили переможців, які й представлятимуть Закарпаття на третьому підсумковому турі всеукраїнського конкурсу «Вчитель року–2013».

Василь НИТКА.
На знімку: переможці конкурсу сфотографувалися на згадку з керівниками області.
Фото надане прес-службою облради.

ПРОБЛЕМА

Скаржитися... то всіма чотирма лапами

Маріупольських читачів газети «Голос України» глибоко схвилювала

публікація власного кореспондента Ліни Кущ «Чи відповідатимуть за

бездомних тварин колишні господарі?» (за 11 січня 2013 року). Виявлялося, жителі приморського міста також небайдужі до проблеми.

Постраждав не лише Ленін, а й Крупська

У ніч із суботи на неділю (24 лютого) невідомі вандали пошкодили пам'ятник вождю світового пролетаріату в селі Жовтнєве Решетилівського району. Монумент був унікальний тим, що це не просто Ленін, а... сімейна пара Ульянових: Володимир Ілліч зі своєю дружиною Надією Костянтинів-

ною Крупською. Причому виготовлені вони у повний зріст. Таких пам'ятників, кажуть, у всьому Радянському Союзі було лише кілька. А той, що в Жовтнєвому, спорудили свого часу на кошти колгоспу ім. Ульянова. Невідомих вандалів, які повідбивали голови (!) і

Леніну, і Крупській, нині розшукує міліція. Поручено кримінальне провадження. Але складність розслідування полягає в тому, що акт вандалізму могли вчинити не лише місцеві мешканці, оскільки Жовтнєве — це ще й залізнична станція «Решетилівка». **Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**
Полтавська область.
На знімку: таким був цей пам'ятник.
Фото автора.

Депутати ополчилися проти очільника Сум

Депутати Сумської обласної ради на сесії проголосували за те, щоб СБУ звернуло увагу на висловлювання міського голови Сум Геннадія Мінаєва у мережі Facebook щодо демонтажу пам'ятника Леніну в Охтирці. Чи не найбільше народних обранців обурило його фраза: «...Обіцяю, що мої аплодисменти щодо Охтирки перейдуть у бурхливу овацію в разі аналогічних подій у Сумах». Утім, Мінаєв не залишив заяви своїх опонентів без коментаря: «Від своїх слів не відмовлюся і готовий повторити їх хоч би з трибуни сесії обласної ради, на сесії міської ради, в СБУ, хоч би де». **Владислав ЖМУРКОВ.**
Сумська область.

— Із тривогою й хвилюванням згадую той час, коли по нашій вулиці ходили люди зі зброєю й убивали дворняжок, які були не на ланцюзі. Саме так загинув мій Дружок, хоча й бігав у дворі будинку. Відтоді тримаю собак на прив'язі, — каже ветеран праці Василь Іванович. А медпрацівник Світлана розповідає: «Боляче дивитися на кинутих наших чотириногих, які через бездушність і черствість колишніх господарів опинилися на вулиці в зимовий час і жалібно дивляться на городян, котрі проходять повз. Я завжди маю для них щонебудь смаченьке». На думку ще одного мешканця міста, В'ячеслава Дмитровича, влада, крім усього іншого, має піклуватися про те, щоб вулицями блукало якомога менше бездомних тварин. А лад у цій справі можна навести тільки тоді, коли відповідні органи відшукуватимуть господарів покинутих братів на-

ших менших і каратимуть за всією суворістю закону. У Маріуполі боротьбу з бездомними «хвостами» покладено на комунальне підприємство «Комунальник». — Працівники служби оперативного виїжджають за заявками городян на вилов бездомних тварин, — розповідає начальник відділу з експлуатації Ірина Чехалі. — Собак оглядає ветеринарний лікар. Хворі підлягають утилізації, здорових доставляємо на карантинний майданчик. Сьогодні тут утримується 19 тварин. Вони забезпечені ветеринарною допомогою й харчуванням. При виділенні коштів розширимо майданчик: тоді на ньому можна буде розмістити до п'ятдесяти тварин.

Добрим господарів менше, ніж добрих собак
Ігоря, жителя Петровського району обласного

центру (на знімку), зуспіла біля магазину. До чоловіка, який злавив з велосипеда, підбігли два собаки й кішка. «Вони звикли, що їх тут підгодовують. Звичайно, найкраще, якщо собака живе в домі. На вулиці важко, особливо взимку. Але бажаючи узяти до себе, напевно, мало», — розповів житель району, дістаючи з пакета м'ясні й ковбасні обрізки. А тим часом у Донецьку створено комісію зі звернень громадян за фактами жорстокого поводження з бездомними тваринами. До її складу ввійшли зоозахисники й представники міськради. До них може звернутися будь-який мешканець, що став свідком негуманного поводження з вуличними собаками чи кішками. У компетенції нового органу — також допомога в наданні ветеринарних послуг для цієї категорії підопічних.

Ліна КУЩ.
Донецьк.
Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

«Студентські ігри» гуртожитків

У Донецьку презентували «Перші обласні студентські спортивні ігри серед студентів, які проживають у гуртожитку». Ініціаторами проекту стали спортсмени й активісти Донецької асоціації студентських профспілкових організацій і Студентського парламенту при облраді. Патруне змагання благодійний фонд «Олександр Янукович». Його представники обіцяють профінансувати обладнання спортивних кімнат у двох гуртожитках, мешканці яких будуть переможцями у своїх номінаціях. **Інформаційним партнером турніру виступає газета «Голос України».** Вітав учасників Олександр Мінаєв, голова Ради ректорів вузів області, ректор Донецького національного технічного університету: «Спорт — це пристрасть, він допомагає загартувати характер, виховує якості, необхідні усім людям». Ася Горшкова, голова Донецького обласного комітету Профспілки працівників освіти і науки України, сповнена оптимізмом: «За останні 5 років наші студенти вже запропонували безліч ідей, які ми разом втілюємо у життя. Нині на території області спортивних заходів проводиться небагато: протягом 20 років не було подібної спартакіади». Змагання відбувати-

муться у двох категоріях: для вузів I–II і III–IV рівнів акредитації. У програмі — волейбол, легкоатлетичний крос, міні-футбол, настільний теніс і шахи. Як повідомили в оргкомітеті, уже надійшли заявки від 22 навчальних закладів області. Організатори обіцяють, що ті, хто посяде призові місця у кожній з номінацій, отримають подарунки. Підсумки ігор підб'ють у квітні 2013 року. **Марія ПРОКОПЕНКО.**

ЦИФРА
8 мільйонів 380 тисяч гривень
витратило торік Публічне акціонерне товариство «Енергетична Компанія «Севастопольенерго» на ремонт електричних мереж. Витрати на 4 % перевищують планові.
Микола МАГДИЧ.

Перерва на обід... до 28 лютого
У Жовтнєвому суді Запоріжжя минулої п'ятниці продовжувалися судові дебати в справі «запорізьких паламарів». Нага-

даємо («Голос України» протягом трьох років постійно звертається до цієї теми), що в четвер прокурор попросив 44 роки ув'язнення на трьох обвинувачених — Сергія Дьоміна, Антона Харитонову та Євгена Федорченка. У п'ятницю виступили двоє адвокатів — С. Дьоміна та Є. Федорченка, які звернули увагу суду на фактичну відсутність доказів вини їхніх підзахисних. Окрім того, зазначено, що слідство жодним чином не перевірило й інших версій злочину, хоча відомо, що настоятель і церковна громада підірваного 28 липня 2010 року Свято-Покровського храму в Запоріжжі мали фінансові та майнові конфлікти з приватними комерційними структурами. Слухання закінчилися дуже несподівано: головував перервав адвоката Аллу Подколзіну буквально на півслов'я й оголосив перерву «на обід»... до 28 лютого. На думку матері А. Харитонову та С. Дьоміна Ольги Дьоміної, цього часу має вистачити, щоб якось підправити ті «гострі кути», які з'явилися після оприлюднення адвокатами низки грубих порушень, допущених слідством. З другого боку, після завершення виступу адвоката Подколзіної і останнього слова обвинувачуваних, суд виходить на фінішну пряму — на ухвалення вироку. Не виключено, що його зачитують саме 28 лютого. **Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

Оптимізація плюс... асфальтизація

БАЛАНС ТИЖНЯ

■ Компанія «АероСвіт» активізувала програму своєї реструктуризації з допомогою зміни маршрутної мережі та скорочення персоналу — про вихід, як виліт.
■ Промислове виробництво у січні знизилося на 3,2 відсотка — про парашут для безробітного.
■ Державні банки купили за 6 мільярдів гривень боргові зобов'язання «Укравтодору» — про дороги дороги.

Коли на початку року «АероСвіт» ініціював у суді процедуру свого банкрутства, ми запідозрили, що це частина поміркованого плану власників компанії провести з мінімальними втратами програму реструктуризації. Ще й з читачами поділилися. Відтоді сплило менше місяця, а компанія вже й сама підтвердила нашу підозру. Через одне з електронних інформагентств авіаперевізник заявив, що **програмою реструктуризації передбачено скорочення штату компанії до 700 осіб.** Президент профспілки Асоціації льотного складу цивільної авіації України Вадим Рачительний підтвердив: до 15 березня цього року з 2,5 тисячі працівників авіакомпанії на робочих місцях залишиться 750. Частину звільнених, за його словами, набирає компанія «МАУ», проте на меншу заробітну платню.

Кажуть, аналогічна картина спостерігається і в авіакомпанії «Донбасаеро», до активів якої також має відношення бізнесмен Ігор Коломойський. Вона так само ініціювала процедуру свого банкрутства.

Мінінфраструктури як державний акціонер компанії, нагадаю, у січні запевняло, що не допустить цього банкрутства, а зараз — що компанія справно розрахується з боргами перед тими, хто звільняється. Борги, звісно, погасять. Але як справно і чи втішать вони когось — ще питання. Адже внаслідок скорочення

надходжень коштів від операційної діяльності уже виникли проблеми. От і в компанії заважають, що вони гальмують своєчасні розрахунки, платять людям за графіком. Деякі пояснення можуть навіть розчулити: «... При визначенні почерговості її отримання (заробітної плати), пріоритет віддається людям з меншим рівнем доходів, для яких затримка заробітної плати набагато менш болюча порівняно з високооплачуваними працівниками...» Чи кому полегшає від того? Як жартував один авіатор, вилетіти в рейс не одне й те саме, що вилетіти з роботи — різниця приблизно така, як між стрибком з парашутом і без нього. Так сталося, що той похмурий жарт я задавав серед тижня ще двічі. Коли Держстат повідомив, що рівень безробіття від минулого місяця почав швидко зростати. І коли статистика засвідчила, що в січні **промислове виробництво обвалилося на 3,2 відсотка проти аналогічного періоду минулого року.** Все вказує на те, що головні проблеми на ринку праці ще попереду, адже оптимізація видатків, що продемонстрував і «АероСвіт», неодмінно починається саме зі скорочення штатів.

Скажете, нічого нового? Не зовсім. Падіння виробництва, природно, веде до оптимізації витрат працевдавцями. Це відкриває похмуру перспективу стати безробітним. І ще не все. Генеральна прокуратура поінфор-

мувала, що безробітно-го дуже просто може очікувати ще неприємність — бути обкраденим. Вочевидь це не легко, але в нас уже навчилися обкрадати й безробітних! З'ясовується, чиновники Державного центру зайнятості присвоїли 110 мільйонів гривень, призначених на боротьбу з безробіттям. Ще конкретніше, упродовж 2009—2011 років маніпулювали з цінами на закупівлях поліграфічної продукції та програмно-апаратних комплексів.

Тепер про приємніше. **Місія МВФ поїхала, уряд погасив у лютому перед фондом 634 мільйони доларів США заборгованості — і тепер, схоже, візьметься за подолання вселенського бездоріжжя.** Це я про те, що Ошадбанк і Укрексімбанк купили облігації «Укравтодору» на 6 мільярдів гривень. Нагадаю, під урядові гарантії. Торік уряд істотно збільшив і максимальний розмір зобов'язань за запозиченнями «Укравтодору», і доручив тому здійснити закриті розміщення бондів на суму 14 міль-

ярдів гривень із номінальною процентною ставкою 16,3 річних. І тоді, і зараз я не сумнівався, що ми маємо чи не найдорожчі дороги в світі. Процес у шляховому господарстві дав-

ТІЛЬКИ ЦИФРИ

За звітами Держказначейства, станом на 18 лютого цього року, до держбюджету надійшло 43,2 мільйона гривень від сплати адміністративних штрафів у сфері забезпечення безпеки руху.

но переміг результат, через це перший — безперервний, другий — ніякий. Одну й ту саму ямковість «прасу-» цілий рік, бо вона хронічна, як хвороба. Бо на неї завжди виділять гроші з бюджету, як не прямо, то через тендер з одним виконавцем або під урядові гарантії. Бо, прибравши її, можна добряче заробити, навіть перерізати червону стрічку. Нарешті, це вона нам вкорочує віку, а не ми їй.

Попри все, 87 відсотків доріг країни — місцевого значення, і уряд уже озвучив намір передати їх на баланси

місцевих бюджетів. Мало того, 37 карних справ, порушених прокуратурою у сфері автошляхового комплексу, свідчать про наміри таки розібратися, скільки ж мільярдів гривень насправді закатується в країні під асфальт. Поки що про це можна міркувати хіба що гіпотетично, на зразок міського голови столиці Олександра Попова. За його даними, 85 відсотків столичних доріг уже вичерпали свій експлуатаційний ресурс, тож треба «перестелити» близько 26 мільйонів квадратних метрів асфальту.

Долучилося до розв'язання проблеми і казначейство. Воно запропонувало зміни у процедурі сплачування штрафів, які оформляються службою ДАІ. Відтепер у квитанціях зазначатимуть не тільки код платежу, прізвище, ім'я та по-батькові платника, а й серію і номер протоколу про адміністративне порушення. З одного боку, це полегшує контроль за роботою автоінспекції, а з іншого — посилює контроль за бюджетними надходженнями.

Принагідно згадаю, що цього тижня і бензин почав дорожчати. Спершу в мережах Shell і Socar, а згодом і в мережах ОККО і

WOC — у дороги о цій порі завжди прокидається апетит. Це пов'язано з відновленням попиту на нафтопродукти і вже тривалим зростанням нафтових котировань на зовнішньому ринку. На думку заступника директора НТЦ «Псіхея» Геннадія Рябцева, **якщо тенденція не зміниться, а її неабияк зумовлює нестабільність валютної пари євро/гривня, то в найближчі два тижні ціни на бензин зростуть на 10—15 копійок. Як на мене, і це не межа.**

Віктор ГРИНЕВИЧ.
Мал.
Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Про податкові борги обов'язково повідомлять

Чи їх сплачувати — вирішувати вам

Неодноразово трактування нового Порядку нарахування податків, який затверджений наказом Мініфіну №1113 від 24.10.2012,

спричинило певне непорозуміння у господарюючих суб'єктів. Сподіваємося, інформація прес-служби Міністерства доходів і зборів України допоможе прояснити ситуацію.

Звіти повідомляють, що платнику податків у випадку донарахування певної суми грошового зобов'язання обов'язково надсилається податкове повідомлення-рішення. При цьому не важливо, яку донараховано суму — 10 гривень чи мільйон. Якщо платник вважає, що суму грошового зобов'язання донарахували неправильно, він має 10 календарних днів на оскарження такого повідомлення-рішення (починають рахуватися з наступного дня від отримання такого повідомлення).

Якщо за цей час донараховані кошти не сплачуються або не розпочато процедуру оскарження, нарахована сума вважається податковим боргом. Після цього платнику надсилається податкова вимога щодо погашення такого боргу.

Однак законодавчо передбачено мінімальну межу податкового боргу, коли платнику така вимога не надсилається — це сума боргу до 340 гривень. З точки зору бюджетних інтересів, проведення заходів із стягнення таких сум економічно недоцільно та не виправдано, адже витрати на проведення процедур стягнення перевищують потенційні надходження коштів до бюджету.

Варто відзначити, що якщо при судовому оскарженні платником податків суми грошового зобов'язання або податкового боргу рішення буде винесено не на його користь, йому доведеться сплатити і судовий збір, у даному випадку — це 114,7 грн. (судовий збір становить 1% розміру майнових вимог, але не менше 114,7 грн. та не більше 2294 грн.).

Окрім цього, нині в платника податків є можливість оперативного дізнатися про стан розрахунків з бюджетом, провінши звірки з податковим органом, або скориставшись онлайновими сервісами на вебпорталі ДПСУ: «Дізнайся більше про свого бізнес-партнера», «Інформаційне повідомлення про заборгованість з податків, зборів (обов'язкових платежів)», «Довідка про відсутність заборгованості з податків і зборів».

Прес-служба
ДПС України.

«Кобзар» 1946 року є лише в Оженині

Микола Бендюк (на знімку) із села Оженин Острозького району колекціонує «Кобзарі» Т. Шевченка. Їх у нього понад двісті.

— Моя колекція почалася з «Кобзаря» 1907 року, який я придбав в антикварному магазині в Києві, — розповідає історик, краєзнавець, художник-реставратор, науковий працівник Острозького історико-культурного заповідника Микола Миколайович Бендюк. — Через кілька місяців до рук потрапив ще один «Кобзар» дореволюційного видання...

Із довхсот «Кобзарів» колекції М. Бендюка — сто п'ять рідкісних екземплярів, які він поділяє на три

категорії: дореволюційні (їх більше тридцяти), видані до Другої світової війни та в післявоєнний час.

— Найстаріший у моїй колекції — «Кобзар» 1886 року з ілюстраціями українського художника Опанаса Сластіона, який я придбав двадцять два роки тому, — розповідає Микола Бендюк. — А ось «Кобзаря» 1946 року немає навіть у фондах Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського. Бібліотека звернулася до мене. Я надав усі дані щодо «Кобзаря», який

побачив світ у німецькому Регенсбурзі, бо книгозбірня готує до друку каталог усіх виданих «Кобзарів». Тож і мій ексклюзивний «Кобзар» буде до нього включений.

— А де ви придбали цей раритет? — цікавлюсь.

— До мене він потрапив випадково: купив недорого в «Букіністі» у Києві. А в Україну його, напевно, привіз хтось із тих, хто мав відношення до табору для військовопереміщених осіб на території американської зони, де у 1946-му видали, я так думаю, у похідній друкарні десять таких книжок, не більше.

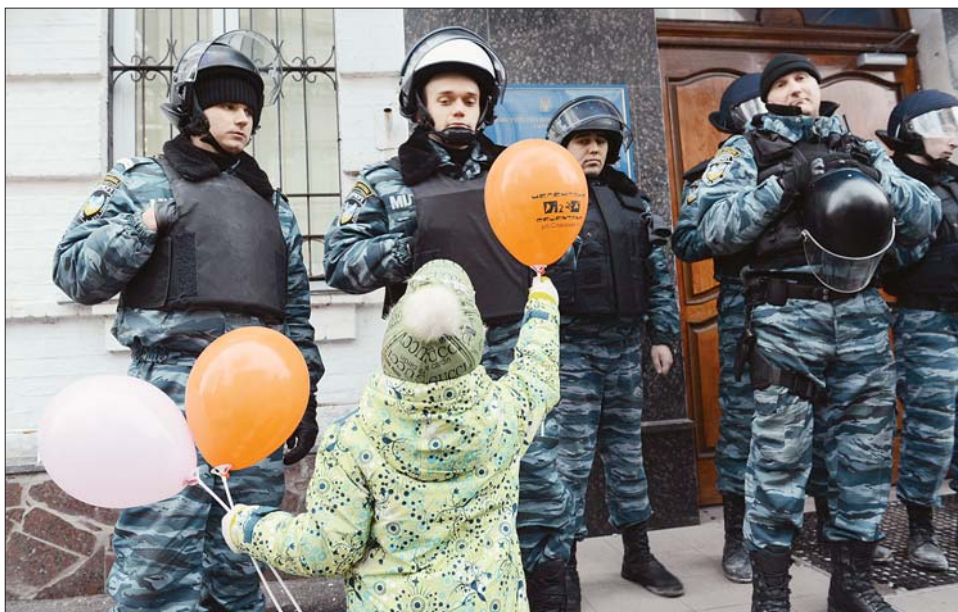
До наших днів зберігся лише один примірник, — розповідає колекціонер і ділиться своїми планами: — Хочу й далі збирати рідкісні видання «Кобзаря». Мрію поповнити колекцію кременецьким виданням 1939 року. Це зовсім маленький неі-

люстрований непоказний «Кобзарик». Він є лише у Національній бібліотеці України імені В. І. Вернадського, в Кременці в музеї та ще в одного колекціонера.

«Кобзарі» Миколи Бендюка експонувалися у виставкових залах Києва, Львова, Рівного та Острога. До 200-річчя Т. Шевченка заплановано організувати масштабну виставку «Кобзарів» разом із живописними портретами поета в Національному університеті «Острозька академія».

Катерина ГЛЮДЯ.
Рівне.

Фото з альбому колекціонера.

18 лютого.
Київ. Акція біля Подільського РУВС з вимогою звільнити затриманих активістів — захисників Гостиного двору.

19 лютого.
Запоріжжя. Офіцерський бал для 120 колишніх та нинішніх військовослужбовців та їхніх дружин.

20 лютого.
Вінниця. В експоцентрі Вінницької торгово-промислової палати у рамках XV міжрегіональної спеціалізованої виставки «Продіндустрія» відкрито виставку-продаж «Купуй вінницьке».

21 лютого. Польща. Президент Словачкої Республіки Іван Гашпарович, Президент Республіки Польща Броніслав Коморовський, Президент України Віктор Янукович (зліва направо) зустрілися з журналістами після закінчення тристоронніх переговорів під час робочого візиту Президента України до Польщі.

22 лютого.
Відкрито другу сесію Верховної Ради України сьомого скликання.

23 лютого. Одеса. Покладання квітів до Вічного вогню біля пам'ятника Невідомому матросу з нагоди Дня захисника Вітчизни.

24 лютого. Севастополь. Українські прикордонники затримали турецьку риболовецьку шхуну «Сапакілар» за вилов риби у винятковій морській економічній зоні України.

Ключ від Європи — в нашій кишені

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У спільній заяві, підписаній за результатами саміту, вказується, що «лідери підтвердили намір якнайшвидше підписати Угоду про асоціацію Україна—ЄС, включаючи створення поглибленої і всеосяжної зони вільної торгівлі. Ймовірною датою було названо вільнюський саміт «Східного партнерства». Однак Україна до того часу має продемонструвати відчутний прогрес у трьох сферах, визначених на двосторонньому саміті 2011 року, а також у висновках Ради ЄС із закордонних справ від 10 грудня 2012 року».

У коментарі Германа Ван Ромпея та Жозе Мануеля Баррозу, який з'явився напередодні саміту, вказується, що саміт відбувається у поворотний момент. «Протягом шести років ми проводили інтенсивні перемовини щодо Угоди про асоціацію, які відповідали високому рівню амбітності наших відносин. Ця робота вже завершена. Угода про асоціацію є найбільш прогресивною угодою цього типу, щодо якої ЄС коли-небудь вів перемовини з країнами з-

поза його меж. Вона є свідченням тих зобов'язань перед Україною та українським народом, які ми беремо на себе», — підкреслюють лідери ЄС. При цьому вони запевняють, що «ключ перебуває в руках України». Однак питання, які двері прагне відчинити Україна, схоже, залишається відкритим.

Особливу увагу під час зустрічі було присвячено й перспективам запровадження безвізового режиму. Українська сторона виконала вимоги першої фази Плану лібералізації візового режиму, що полягали у прийнятті законів, які приводили б вітчизняне міграційне законодавство у відповідність до європейських стандартів. Про це заявив Жозе Мануель Баррозу. Друга фаза передбачає впровадження цих норм у життя. Тож у підсумковому документі саміту лідери ЄС заявили, що очікують від України ефективної імплементації реформ, визначених Планом дій з лібералізації візового режиму.

Якщо говорити про конкретні здобутки саміту, то його учасни-

ки, окрім згадуваної спільної заяви, підписали ще три документи: кредитну угоду про виділення макрофінансової допомоги — 610 мільйонів євро, меморандум про початок діалогу між Україною та ЄС з питань бізнес-клімату та сьомий спільний звіт щодо виконання меморандуму про взаєморозуміння та співпрацю в енергетичній галузі. Однак, як зазначив у

коментарі нашої газети заступник генерального директора Центру Разумкова Валерій Чалий, про справжні результати саміту можна буде судити з того, підпишуть на саміті у Вільнюсі Угоду про асоціацію чи ні.

Тим часом у Києві учора відбулися дві акції, які організатори присвятили саме саміту Україна—ЄС. Найкреативніші влаштували кілька десятків

прихильників євроінтеграції. Вони вишикувалися, утворивши літери «UA», які в Інтернеті означають Україна, а потім трансформували їх в «EU» — Європейський Союз. Представники опозиції провели кількатисячний марш протесту.

Тетяна ПАСОВА.

Фото Андрія МОСІЄНКА (прес-служба Президента України).

Перше турне держсекретаря

Перше закордонне турне держсекретар США Джон Керрі розпочав з Лондона. Із британським прем'єром Девідом Кемероном він обговорив проблему Фолклендських (Мальвінських) островів, які й Великобританія, й Аргентина вважають своєю територією, повідомляє Євронобс. Держсекретар США відвідає також Францію, Туреччину, Єгипет, Саудівську Аравію, Об'єднані Арабські Емірати й Катар — усього дев'ять країн за одинадцять днів.

Головні питання, розв'язання яких Керрі сподівається просувати в ході своєї поїз-

дки, — ситуація в Сирії та близькосхідний конфлікт. Раніше він заявив, що сподівається переконати сирійського лідера Башара Асада піти у відставку. В урегулюванні сирійського питання Вашингтон прагне заручитися підтримкою Москви — із главою російського МЗС Сергієм Лавровим Джон Керрі збирається провести переговори в Берліні, а в Римі заплановано його зустріч із сирійською опозицією.

Ще один важливий пункт, який новий держсекретар США планує обговорити в ході свого турне, — ядерна програма Ірану.

ФОТОФАКТ

У китайському селі Антай туристи й місцеві мешканці зібралися подивитися на видовищні бої конів, популярні тут уже 500 років. Попри те, що такі двобої заборонені майже в усьому світі, їх, як і раніше, проводять в Індонезії, Південній Кореї, Філіппінах та Китаї.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Хотіли Квасневського — і він... повертається

На спеціальній прес-конференції, скликаній спільно із своїм базаторічним партійним соратником і близьким співробітником по державній службі (зокрема, в канцелярії президента та на посаді керівника РНБО) Мареком Сівцем та лідером партії «Рух Палікота» Янушем Палікотом, А. Квасневський (на знімку) оголосив про намір формування сильно-го лівоцентристського угруповання.

Проект під назвою «Європа плюс» («ЄП») має прийти на зміну «розпорошеним останніми роками партіям лівого спрямування» та «буде відкритим до співпраці із жіночими та феміністичними колами». Першою пробою сил нового політичного дітища А. Квасневського мали стати вибори до Європейського парламенту у 2014 р., участі в яких (за списком «ЄП») не виключає й він особисто.

Такий крок колишнього президента став несподіванкою, але не можна сказати, що абсолютно непрогнозо-

ваною. Ймовірності такого повороту окремим політологам очікували впродовж кількох останніх місяців. Не останню роль у прийнятті такого рішення досить жвавого п'ятидесятидев'ятирічного Квасневського відіграв, зокрема, його рейтинг популярності у польському суспільстві. Наведемо один із прикладів. За даними проведеного на замовлення популярного журналу «Впрост» восени минулого року соціологічного опитування, 21% поляків хотіли б бачити экс-президента

на посту прем'єр-міністра країни (у разі відходу з цієї посади чинного глави уряду Дональда Туска). Його результат виявився найкращим: попри свою понад семирічну відсутність у внутрішній польській політиці, «Олек», як його донині досить часто по-

домашньому тепло називають співвітчизники, залишив позаду (з відривом від 9 до 12%) діючих політиків, які були б зовсім не проти обійняти прем'єрське крісло. Тут варто згадати, що у 2005 році Квасневський залишав президентське крісло із понад 50% рейтингом суспільної довіри.

У справі проекту «ЄП» вже розпочалися переговори з низкою політичних сил лівого та центристського спрямування, зокрема, з Унією праці та обома діючими демократичними партіями. З опитувань соціологів випливає, що за ще «не розкручений» проект готові голосувати 25% поляків.

Тим часом головний на сьогоднішній день на лівому полі

політичної палітри країни — Союз демократичних лівих сил (СДЛС), що його А. Квасневський також закликав «об'єднати зусилля», категорично відмовився від участі в новому політичному проекті разом із «Рухом Палікота». А лідер СДЛС Лешек Міллер пригрозив виключенням із партії всім, хто забажає співпрацювати із экс-президентом на цьому поприщі. Річ у тім, що керівництво СДЛС дещо раніше запрошувало А. Квасневського до участі у своєму проекті формування єдиного фронту лівих сил під час європарламентських перемовин наступного року під назвою «Союз для Європи».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ. Варшава.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

ПЛАНЕТА

Мешканці Кіпру багатші за німців

Сьогодні Кіпру необхідно понад 17 мільярдів євро, щоб стабілізувати свою банківську систему та державні фінанси. Економісти в Брюсселі ламають голови над тим, як допомогти острівній країні вийти з кризи. Один з варіантів: дати їй гроші повинні багаті країни ЄС, такі, як Німеччина чи Нідерланди.

Також видавалася картина всім, аж поки не стала відома студія Європейського центрального банку (ЄЦБ) про грошові заощадження на душу населення. У п'ятницю поважні німецькі газети «Гандельсблатт» і «Зюддойче цайтунг» повідомили, посилаючись на цей поки що неопублікований папір ЄЦБ, що кіпріоти за рівнем багатства посідають одне з перших місць в Єврозоні, — перед Німеччиною, Францією та Італією. І тому виникла ідея: використати для фінансування кіпрської економіки заощадження, що лежать на банківських депозитах її громадян.

Але ні для кого давно вже не таємниця, що це переважно гроші не місцевих жителів, а заможних громадян із Східної Європи, які використовують зручний податковий статус Кіпру для зменшення своїх витратів. Тому газети в один голос називають речі своїми іменами: чому б не притягти гроші багатих росіян для порятунку кіпрської економіки, наприклад, через вищий податок на майно?

У Брюсселі, однак, не всі підтримують цю революційну ідею. Експерти вважають, що такий крок може підірвати довіру міжнародних фінансових ринків до Єврозони, а також знизити бажання іноземних інвесторів вкладати гроші в країни, яким загрожує криза. Крім того, керівництво ЄС побоюється, що така «експропріація» східноєвропейських коштів може спровокувати судові процеси з країнами, які це рішення зачепить.

Віктор ТИМЧЕНКО.

Берлін.

ФОТОФАКТ

У Лос-Анджелесі відбулася 85-та церемонія вручення найпрестижніших нагород Американської кіноакадемії. Британська співачка Адель отримала «Оскар» за перемогу в номінації «Найкраща пісня» — саундтрек до фільму про Джеймса Бонда «007: координати Скайфол».

Фото БТА/Укрінформ.

Кинути курити допоможуть сила волі та антитютюновий закон

У понеділок президент Росії Володимир Путін підписав т. зв. антитютюновий федеральний закон.

Більшість положень набувають чинності першого червня. З вітрин і прилавків зникнуть сигаретні пачки, замість них буде виставлено преїскурант на продукцію. Повна заборона на куріння вводиться в громадських місцях, за винятком спеціально обладнаних для цього вентиляційних приміщень. З наступного року курити забороняється в ресторанах і готелях. На тютюнові вироби збільшать акцизи та встановлять мінімальні роздрібні ціни.

У 2012 році захворюваність на кір на заході України зросла в 30 разів. Про це йшлося на засіданні колегії Державної санітарно-епідеміологічної служби Тернопільської області, *повідомляє УНН*. Нагадаємо, в Україні, відповідно до Національного календаря щеплень, обов'язково є вакцинація від дифтерії, правця, кашлюку, кору, паротиту, поліомієліту, туберкульозу, гепатиту В, краснухи та гемофільної інфекції

В економіку Чернівецької області прямих іноземних інвестицій у 2012 році внесено на суму \$64,3 млн. Серед інвесторів — Кіпр, Віргінські та Сейшельські острови, загалом — із 45 країн. Провідне місце за обсягами прямих інвестицій утримують підприємства Чернівців — \$28,9 млн., *повідомляє наш власкор Сергій СУЛИМА*

Корюківка у смертельному вогні

Правда про трагедію провінційного містечка у партизанських краях

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК У № 36 ЗА 22 ЛЮТОГО 2013 РОКУ

1 березня 1943 року у Корюківці Чернівецької області розпочалася найбільша у роки Другої світової війни каральна акція проти місцевого мирного населення, в результаті якої закатовано, спалено майже 7 тисяч мирних громадян. Здебільшого дітей, жінок, людей похилого віку. Напередодні 70-х роковин цієї трагедії редакція «Голосу України» провела в цьому поліському місті круглий стіл, присвячений скорботній даті. У ньому взяли участь провідний науковий співробітник Українського інституту національної пам'яті, кандидат історичних наук Ростислав Пилявець, представник Українського інституту національної пам'яті у Чернівецькій області Сергій Бутко, керівник Чернівецької обласної громадської організації «Пошуковий клуб «Пам'ять Перемоги» Михайло Балан, голова Корюківської райдержадміністрації Олександр Довгаль, свідок Корюківської трагедії Діна Корнієвська, науковий співробітник Корюківського історичного музею Оксана Толкачова, начальник відділу культури та туризму Корюківської райдержадміністрації Людмила Бабич і заступник головного редактора газети «Голос України» Володимир Краснодемський.

Ведучим заходу був власний кореспондент «Голосу України» в Чернівецькій області Сергій Павленко.

Нацистський окупаційний терор: каральна акція знищення Корюківки разом із цивільним населенням 1-2 березня 1943 року

Правда бажана без ретуші

Д. Корнієвська: Ще до березня 1943 р. у нас комендант вивісив оголошення: «Попереджаю населення сіл Гути Студенецької, Перелюба, Тихоновичів і Корюківки, що коли воно не припинить зв'язків із партизанами, названі села будуть спалені, а їх мешканці розстріляні». Партизани, звісно, знали, що за кожного вбитого німця будуть відповідати жителі сіл.

О. Толкачова: Партизанам, все ж таки, було нелегко. Вони багато пережили і зробили все від них залежне, щоб набли-

жити час Перемоги. Невідомо, як його обурювали факти, коли, передаючи у Москву зведення, цифри втрат ворога завищувались у кільканадцять разів.

С. Павленко: Це не можна піддавати сумніву. Як і героїзм тисяч партизанів. Проте правду треба відділити від лакованої правди. Я, наприклад, не можу повірити, що партизани області за два роки окупації області знищили 65 тисяч ворожих солдатів та офіцерів. Якби це було так, скільки б кладовищ залишилося! Зі

шоденника ж Миколи Попудренка ми дізнаємось, як його обурювали факти, коли, передаючи у Москву зведення, цифри втрат ворога завищувались у кільканадцять разів.

ДОВІДКОВО

1–2 березня 1943 року нацистський каральний загін повністю знищив містечко Корюківка Чернівецької області. Карателі вбили майже 7000 місцевих жителів і спалили 1290 будинків та споруд. 9 березня 1943 року вони повернулися, щоб допалити містечко і добити вцілілих. У скорботному списку знищених населених пунктів разом із мирними жителями під час нацистських каральних акцій Корюківська трагедія є найбільшою у Другій світовій війні в Європі (1939–1945 роки). За наступні 70 років пошуків встановлено поіменно тільки 1893 жертви цього воєнного злочину і злочину проти людяності.

О. Толкачова: Щодо корюківських подій, то насправді ніхто ж не очікував трагедії такого масштабу. Адже раніше вже траплялись і облоги на партизанів, їх сім'ї, активістів та інших підозрюва-

червоноармійців, партизанів, євреїв, за сприяння радянським диверсійним загонам і групам, за колективну відмову від продовольчих поставок, масовий саботаж тощо. Водночас головним приводом для каральних акцій ставала активна діяльність партизанських загонів у певних регіонах. Незалежно від загальних планів винищення значної частки українців, окупаційна влада передусім випалювала населені пункти, поряд із якими діяли чи дислокувалися партизани і де

торство «Трансїстрія»), окупаційний режим яких був дещо м'якший за німецький. Тож у ряді регіонів нашої країни каральні акції проти населення зі спаленням сіл не проводилися. Не зафіксовано жодного спаленого карателями населеного пункту в Закарпатській, Івано-Франківській, Чернівецькій, Миколаївській, Одеській, Херсонській, Луганській, Донецькій областях, по одному селу гітлерівці знищили у Запорізькій та Харківській областях, два — у Кіровоградській.

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ

Схиляємося до думки тих вітчизняних істориків, які стверджують, що ми, українці, здобули в тієї страшній війні не так велику перемогу, як стали великою жертвою, зазнали катастрофічних втрат. Причому, почасти це було холоднокриве масове вбивство, якому не може бути жодного виправдання. І трагедія Корюківки ще раз нагадує про те, що нам потрібні не так фанфари і салюти перемоги, як достойне і чесне вшанування пам'яті тих безневинних мучеників, яких поглинув смерч воєнного лихоліття.

знаходилися їх продовольчі бази. Особливо постраждали території, що увійшли до адміністративного утворення Райхскомісаріат «Україна», а також ті, які належали до «військової зони» окупації. Оскільки в частині областей України місцевість відкрита, немає гір, мало лісів — це переважно південні та східні регіони України, то в таких умовах партизанський рух не мав успіху. На окремих землях, зокрема у дистрикті «Галичина», населення було більш-менш лояльним до окупантів. На південному заході України панували румунські союзники Німеччини (губерна-

О. Довгаль: Я хочу передусім подякувати учасникам круглого столу, всім, хто підтримує ідею увіковічення пам'яті жертв Корюківської трагедії. Моя мати теж дивом уціліла, врятувалася від загибелі у день, коли німці починали оточувати Корюківку з боку Шорса. Тому для мене уся вищезгадана проблематика болюча, близька і насущна. Сьогодні Корюківщина вдруге робить спробу разом з усією громадськістю, владою відновити справедливість і увіковічнити пам'ять про загиблих. Перша спроба у 80-х роках була невдалою: виділені два мільйони тодішніх кар-

Такими вони назавжди залишилися в нашій пам'яті — фотографії знищених карателями корюківчан.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...у Чернівцях
збиратимуть батарейки

Організувати збір батарейок спочатку можуть біля великих супермаркетів, зазначає начальник держуправління охорони навколишнього природного середовища в Чернівецькій області Борис Баглей. Згодом ці батарейки направлятимуть до Львова на завод «Аргентум», де їх переробляють. Згідно із законодавством, хто продає батарейки, той має їх і збирати. Зауважимо, що згідно з офіційними даними щодня в Україні купують десять тонн пальчикових батарейок, а потім викидають. А одна батарейка забруднює 20 квадратних метрів землі.

Сергій СУЛИМА.

...а над головою —
граната

З бойовою гранатою над головою, з якої було винято чеку, кілька років жив 47-літній херсонський безробітний. Під час санкціонованого судом обшуку в його будинку оперативники УБОЗу Херсонщини виявили на горіщі ту саму «лимонку», яка в разі вибуху розкидає осколки на двісті метрів. А в інших схованках — цілий арсенал, який складається з фаустпатрона, чотирьох пістолетів, вермахтівських автоматів МП-40, нарізної рушниці, восьми гранат, 137 патронів і двохсот грамів тротилу, а також великий запас пороху, велику кількість ножів і кинджалів. Судячи зі стану вилученої зброї, її було викопано на місцях бойових дій або придбано у чорних археологів, і згодом повернено до робочого стану — чи то для колекції, чи то для продажу злочинним угрупованням. Щодо «ефки» без чеки, то її було визнано такою небезпечною, що її навіть вирішили не вважати за речовий доказ, а обережно вивезли для знищення на полігон, попередньо евакуювавши жителів із приватних будинків по сусідству з нелегальним арсеналом.

...студенту — 80 років

Азів комп'ютерної грамоти, використання інформаційних можливостей Інтернету та електронного зв'язку навчають студентів «Університету третього віку», що відкрився у Херсоні завдяки працівникам Суворовського районного центру соціального обслуговування населення. Приміщення для занять тридцятьом студентам віком здебільшого 60—75 років (найстарішому з них виповнилося навіть 80) надала центральна міська бібліотека імені Лесі Українки. А міська влада обіцяє посприяти, щоб такі само альма-матер з'явилися не тільки у Суворовському, а й у кожному з трьох районів Херсона.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

...пацієнтами госпіталю
були ще вояки
проти Наполеона

Своє 200-річчя відзначив 409-й Житомирський військовий орден Червоної Зірки шпиталь. Починає він свою історію 22 лютого 1813 року, тобто з часів війни з Наполеоном. Коли почалася Велика Вітчизняна, він прийняв першу партію поранених 25 червня 1941 року. Потім була евакуація в міста Лубни, Чкалов, Воронеж. Усього за роки війни, як зазначалося на урочистостях у приміщенні обласної філармонії, у шпиталі лікували 19 тисяч військово-вслужбовців, переважна більшість яких повернулася на фронт.

Медикам цього закладу довелось працювати на Кубі, в Анголі, в Афганістані. Нині в шпиталі за рік отримують допомогу близько 6 тисяч осіб, причому не тільки військово-вслужбовці Житомирського гарнізону, а й цивільне населення.

Олексій КАВУН.

Житомир.

...експерти підтвердили
унікальність монастиря

Спеціалісти Інституту археології НАН України дійшли висновку, що «підземний монастир біля села Преображенне, що у Сватівському районі Луганщини, входить до печерних християнських старожитностей басейну Дону та Сіверського Дінця, однак його архітектура та наскельні зображення не мають повних аналогів у галереїних монастирях не лише окресленого регіону, а й Східної Європи». Саме тому, вважають спеціалісти, вивчення монастиря та його збереження мають особливе значення для історії краю. Нагадаємо, що, зважаючи на унікальність знахідки, голова обласної Валерій Голенко звернувся до директора Інституту НАН України Петра Толочка з проханням про детальне дослідження історичного об'єкта. На виконання архітектурно-археологічних робіт обласна виділила 180 тисяч гривень.

Алла АНТИПОВА.
Луганськ.

Фрагмент проекту майбутнього меморіального комплексу в Корюківці.

бованців на меморіал в область не дійшли. Чому? Напевне, зверху подумали, що цей меморіал змушуватиме людей ставити дещо незручні запитання.

У вересні 2011 р. вийшов Указ Президента України Віктора Януковича «Про заходи у зв'язку з 70-ми роковинами Корюківської трагедії», згідно з яким передбачено спорудження в місті Корюківка Меморіального комплексу пам'яті жителів населених пунктів України, знищених фашистськими окупантами. Цей документ на Чернігівщині зустріли з великим піднесенням і вдячністю.

Нині уже зроблено чимало для реалізації цього важливого задуму. Ми пройшли дуже складні та відповідальні процедури щодо відведення земельних ділянок, відбору кращого проекту. У жовтні минулого року в Корюківці були організовані роботи науковців з пошуку місць поховань жертв трагедії. На сьогодні знайдено 230 залишків корюківчан. Це не дуже багато. Але віднайдені останки підтверджують факт загана-

ння людей у будинки, розстріл їх там і спалення. Висновок науковців, які проводили пошуково-ексгумаційні дослідження, підтверджує великі масштаби злочину, вчиненого карателів. За підсумками діяльності експедиції ми плануємо зробити перепоховання жертв Корюківської трагедії на місці майбутнього комплексу 1 березня цього року.

Загалом на побудо-

вального комплексу пам'яті жителів населених пунктів України, знищених фашистськими окупантами.

Р. Пилявець: Він має стати не тільки національним, а й наднаціональним символом скорботи. Це трагедія, про яку треба знати всім громадянам України. Про неї мають довідатися і в країнах Європи, на інших континентах. У цьому, на наш погляд, полягає спільне завдання

Є ТАКА ДУМКА

Вшануємо пам'ять жертв Корюківської трагедії 1943 року та всіх спалених населених пунктів України під час нацистських каральних акцій у Другій світовій війні.

1 березня запалимо свічку пам'яті на українських могилах невинно убієнних.

ву меморіалу потрібно близько 52 мільйонів гривень, стільки ж — на впорядкування під'їзних шляхів, прилеглої території. Цьогоріч у бюджеті вже виділено 10 мільйонів гривень для зведення пам'ятного комплексу.

Будемо вживати заходів, аби ці кошти були освоєні. Уже 1 березня відбудеться закладання капсули у фундамент першої черги Музейно-мемо-

істориків, органів центральної і місцевої влади, громадських організацій. І майбутній Музейно-меморіальний комплекс повинен відповідати найвищим стандартам, щоб до Корюківки вклонитися пам'яті жертв нацистського окупаційного режиму люди приїжджали з різних регіонів України і з-за кордону.

С. Бутко: Світ ще практично й досі не

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ

Сьогодні про чеське Лідіце, французький Орадур чи білоруську Хатинь, спалених нацистами разом з місцевим населенням, знає увесь світ, туди щороку приїжджають тисячі туристів, щоб схилити голови перед світлою пам'яттю невинних жертв. А ось про трагедію українського містечка Корюківка, де на порозі весни 1943 року загинуло від рук карателів майже 7 тисяч жителів, де здійснено найбільше одноразове масове вбивство мирного населення під час Другої світової війни, далеко не кожен і наш співвітчизник чув. Річ у тім, що протягом тривалого часу, особливо — в радянський період, цій темі не надавали належного значення, зокрема, зовсім замовчували деякі причини та обставини цієї трагедії, як, до речі, й багатьох інших, провокаційну роль у цих трагічних подіях партизанського руху. Сподіваємося, що президентський Указ «Про заходи у зв'язку з 70-ми роковинами Корюківської трагедії», підписаний 22 вересня 2011 року Віктором Януковичем, а також постановою Верховної Ради України «Про вшанування пам'яті жертв Корюківської трагедії під час Другої світової війни» від 21 жовтня 2011 року стануть добрим імпульсом для відновлення історичної справедливості.

знає про Корюківську трагедію, її масштаби та зміст злочину проти цивільного населення. Якби меморіал постав ще в радянські часи і про нього знала світова громадськість, то, я певен, не було б (або було набагато менше) моторошних винишень населення у середині 90-х років у Югославії, у тому числі й населених пунктів із мешканцями, трагедії вбивства людей 11 вересня 2001 року у Нью-Йорку тощо. Такі ж каральні акції ще й досі відбуваються в окремих країнах Африки, Азії, Латинської Америки.

Р. S. Повідамляємо нашим читачам, що «Голос України» став інформаційним спонсором спорудження в Корюківці Музейно-меморіального комплексу пам'яті жителів населених пунктів України, знищених фашистськими окупантами, і регулярно висвітлюватиме хід цього будівництва.

Фото
Андрія НЕСТЕРЕНКА і
фоторепродукції
Сергія ПАВЛЕНКА.

Миска з останками 36 корюківчан.

У 2012 році захворюваність на кір на заході України зросла в 30 разів. Про це йшлося на засіданні колегії Державної санітарно-епідеміологічної служби Тернопільської області, *повідомляє УНН*. Нагадаємо, в Україні, відповідно до Національного календаря щеплень, обов'язково є вакцинація від дифтерії, правця, кашлюку, кору, паротиту, поліомієліту, туберкульозу, гепатиту В, краснухи та гемофільної інфекції

В економіку Чернівецької області прямих іноземних інвестицій у 2012 році внесено на суму \$64,3 млн. Серед інвесторів — Кіпр, Віргінські та Сейшельські острови, загалом — із 45 країн. Провідне місце за обсягами прямих інвестицій утримують підприємства Чернівців — \$28,9 млн., *повідомляє наш власкор Сергій СУЛИМА*

Корюківка у смертельному вогні

Правда про трагедію провінційного містечка у партизанських краях

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК У № 36 ЗА 22 ЛЮТОГО 2013 РОКУ

1 березня 1943 року у Корюківці Чернівецької області розпочалася найбільша у роки Другої світової війни каральна акція проти місцевого мирного населення, в результаті якої закатовано, спалено майже 7 тисяч мирних громадян. Здебільшого дітей, жінок, людей похилого віку. Напередодні 70-х роковин цієї трагедії редакція «Голосу України» провела в цьому поліському місті круглий стіл, присвячений скорботній даті. У ньому взяли участь провідний науковий співробітник Українського інституту національної пам'яті, кандидат історичних наук Ростислав Пилявець, представник Українського інституту національної пам'яті у Чернівецькій області Сергій Бутко, керівник Чернівецької обласної громадської організації «Пошуковий клуб «Пам'ять Перемоги» Михайло Балан, голова Корюківської райдержадміністрації Олександр Довгаль, свідок Корюківської трагедії Діна Корнієвська, науковий співробітник Корюківського історичного музею Оксана Толкачова, начальник відділу культури та туризму Корюківської райдержадміністрації Людмила Бабич і заступник головного редактора газети «Голос України» Володимир Краснодемський.

Ведучим заходу був власний кореспондент «Голосу України» в Чернівецькій області Сергій Павленко.

Нацистський окупаційний терор: каральна акція знищення Корюківки разом із цивільним населенням 1-2 березня 1943 року

Правда бажана без ретуші

Д. Корнієвська: Ще до березня 1943 р. у нас комендант вивісив оголошення: «Попереджаю населення сіл Гути Студенецької, Перелюба, Тихоновичів і Корюківки, що коли воно не припинить зв'язків із партизанами, названі села будуть спалені, а їх мешканці розстріляні». Партизани, звісно, знали, що за кожного вбитого німця будуть відповідати жителі сіл.

О. Толкачова: Партизанам, все ж таки, було нелегко. Вони багато пережили і зробили все від них залежне, щоб набли-

зити час Перемоги. Невідомо, як його обурювали факти, коли, передаючи у Москву зведення, цифри втрат ворога завищувались у кільканадцять разів.

С. Павленко: Це не можна піддавати сумніву. Як і героїзм тисяч партизанів. Проте правду треба відділити від лакованої правди. Я, наприклад, не можу повірити, що партизани області за два роки окупації області знищили 65 тисяч ворожих солдатів та офіцерів. Якби це було так, скільки б кладовищ залишилося! Зі

шоденника ж Миколи Попудренка ми дізнаємось, як його обурювали факти, коли, передаючи у Москву зведення, цифри втрат ворога завищувались у кільканадцять разів.

ДОВІДКОВО

1–2 березня 1943 року нацистський каральний загін повністю знищив містечко Корюківка Чернівецької області. Карателі вбили майже 7000 місцевих жителів і спалили 1290 будинків та споруд. 9 березня 1943 року вони повернулися, щоб допалити містечко і добити вцілілих. У скорботному списку знищених населених пунктів разом із мирними жителями під час нацистських каральних акцій Корюківська трагедія є найбільшою у Другій світовій війні в Європі (1939–1945 роки). За наступні 70 років пошуків встановлено поіменно тільки 1893 жертви цього воєнного злочину і злочину проти людяності.

О. Толкачова: Щодо корюківських подій, то насправді ніхто ж не очікував трагедії такого масштабу. Адже раніше вже траплялись і облоги на партизанів, їх сім'ї, активістів та інших підозрюва-

них у зв'язках з лісовими месниками. Зазначу, що, відходячи 27 лютого з Корюківки, учасники операції кликали з собою чоловіків у загін, а людям ридили тікати.

Наднаціональному символу скорботи — бути!

Р. Пилявець: Вивчаючи проблему безпосередніх причин знищення карателями населених пунктів в Україні у 1941–1943 роках, дослідники дійшли висновку, що їх було декілька. Села та хутори спалювались за підозрою місцевих жителів у підтримці руху Опору, за вбивства офіцерів, солдатів, поліцаїв, цивільних представників окупаційної влади, за переховування поранених командирів, політруків,

Учасники круглого столу поклали квіти до пам'ятника загиблим у центрі міста і вшанували пам'ять замучених фашистами мирних жителів Корюківки.

червоноармійців, партизанів, євреїв, за сприяння радянським диверсійним загонам і групам, за колективну відмову від продовольчих поставок, масовий саботаж тощо. Водночас головним приводом для каральних акцій ставала активна діяльність партизанських загонів у певних регіонах. Незалежно від загальних планів винищення значної частки українців, окупаційна влада передусім випалювала населені пункти, поряд із якими діяли чи дислокувались партизани і де

торство «Трансністрія»), окупаційний режим яких був дещо м'якший за німецький. Тож у ряді регіонів нашої країни каральні акції проти населення зі спаленням сіл не проводились. Не зафіксовано жодного спаленого карателями населеного пункту в Закарпатській, Івано-Франківській, Чернівецькій, Миколаївській, Одеській, Херсонській, Луганській, Донецькій областях, по одному селу гітлерівці знищили у Запорізькій та Харківській областях, два — у Кіровоградській.

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ

Схиляємося до думки тих вітчизняних істориків, які стверджують, що ми, українці, здобули в тій страшній війні не так велику перемогу, як стали великою жертвою, зазнали катастрофічних втрат. Причому, почасти це було холоднокриве масове вбивство, якому не може бути жодного виправдання. І трагедія Корюківки ще раз нагадує про те, що нам потрібні не так фанфари і салюти перемоги, як достойне і чесне вшанування пам'яті тих безневинних мучеників, яких поглинув смерч воєнного лихоліття.

знаходилися їх продовольчі бази. Особливо постраждали території, що увійшли до адміністративного утворення Райхскомісаріат «Україна», а також ті, які належали до «військової зони» окупації. Оскільки в частині областей України місцевість відкрита, немає гір, мало лісів — це переважно південні та східні регіони України, то в таких умовах партизанський рух не мав успіху. На окремих землях, зокрема у дистрикті «Галичина», населення було більш-менш лояльним до окупантів. На південному заході України панували румунські союзники Німеччини (губерна-

О. Довгаль: Я хочу передусім подякувати учасникам круглого столу, всім, хто підтримує ідею увіковічення пам'яті жертв Корюківської трагедії. Моя мати теж дивом уціліла, врятувалася від загибелі у день, коли німці починали оточувати Корюківку з боку Щорса. Тому для мене уся вищезгадана проблематика болюча, близька і насущна. Сьогодні Корюківщина вдруге робить спробу разом з усією громадськістю, владою відновити справедливість і увіковічнити пам'ять про загиблих. Перша спроба у 80-х роках була невдалою: виділені два мільйони тодішніх кар-

Такими вони назавжди залишилися в нашій пам'яті — фотографії знищених карателями корюківчан.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...у Чернівцях
збиратимуть батарейки

Організувати збір батарейок спочатку можуть біля великих супермаркетів, зазначає начальник держуправління охорони навколишнього природного середовища в Чернівецькій області Борис Баглей. Згодом ці батарейки направлятимуть до Львова на завод «Аргентум», де їх переробляють. Згідно із законодавством, хто продає батарейки, той має їх і збирати. Зауважимо, що згідно з офіційними даними щодня в Україні купують десять тонн пальчикових батарейок, а потім викидають. А одна батарейка забруднює 20 квадратних метрів землі.

Сергій СУЛИМА.

...а над головою —
граната

З бойовою гранатою над головою, з якої було вибито чеку, кілька років жив 47-літній херсонський безробітний. Під час санкціонованого судом обшуку в його будинку оперативники УБОЗу Херсонщини виявили на горіщі ту саму «лимонку», яка в разі вибуху розкидає осколки на двісті метрів. А в інших схованках — цілий арсенал, який складається з фаустпатрона, чотирьох пістолетів, вермахтівських автоматів МП-40, нарізної рушниці, восьми гранат, 137 патронів і двохсот грамів тротилу, а також великий запас пороху, велику кількість ножів і кинджалів. Судячи зі стану вилученої зброї, її було викопано на місцях бойових дій або придбано у чорних археологів, і згодом повернено до робочого стану — чи то для колекції, чи то для продажу злочинним угрупованням. Щодо «ефки» без чеки, то її було визнано такою небезпечною, що її навіть вирішили не вважати за речовий доказ, а обережно вивезли для знищення на полігон, попередньо евакуювавши жителів із приватних будинків по сусідству з нелегальним арсеналом.

...студенту — 80 років

Азів комп'ютерної грамоти, використання інформаційних можливостей Інтернету та електронного зв'язку навчають студентів «Університету третього віку», що відкрився у Херсоні завдяки працівникам Суворовського районного центру соціального обслуговування населення. Приміщення для занять тридцятьом студентам віком здебільшого 60—75 років (найстарішому з них виповнилося навіть 80) надала центральна міська бібліотека імені Лесі Українки. А міська влада обіцяє посприяти, щоб такі само альма-матер з'явилися не тільки у Суворовському, а й у кожному з трьох районів Херсона.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

...пацієнтами госпіталю
були ще вояки
проти Наполеона

Своє 200-річчя відзначив 409-й Житомирський військовий орден Червоної Зірки шпиталь. Починає він свою історію 22 лютого 1813 року, тобто з часів війни з Наполеоном. Коли почалася Велика Вітчизняна, він прийняв першу партію поранених 25 червня 1941 року. Потім була евакуація в міста Лубни, Чкалов, Воронеж. Усього за роки війни, як зазначалося на урочистостях у приміщенні обласної філармонії, у шпиталі лікували 19 тисяч військово-вслужбовців, переважна більшість яких повернулася на фронт.

Медикам цього закладу довелось працювати на Кубі, в Анголі, в Афганістані. Нині в шпиталі за рік отримують допомогу близько 6 тисяч осіб, причому не тільки військово-вслужбовці Житомирського гарнізону, а й цивільне населення.

Олексій КАВУН.

Житомир.

...експерти підтвердили
унікальність монастиря

Спеціалісти Інституту археології НАН України дійшли висновку, що «підземний монастир біля села Преображенне, що у Сватівському районі Луганщини, входить до печерних християнських старожитностей басейну Дону та Сіверського Дінця, однак його архітектура та наскельні зображення не мають повних аналогів у галереїних монастирях не лише окресленого регіону, а й Східної Європи». Саме тому, вважають спеціалісти, вивчення монастиря та його збереження мають особливе значення для історії краю. Нагадаємо, що, зважаючи на унікальність знахідки, голова обласної Валерій Голенко звернувся до директора Інституту НАН України Петра Толочка з проханням про детальне дослідження історичного об'єкта. На виконання архітектурно-археологічних робіт обласна виділила 180 тисяч гривень.

Алла АНТИПОВА.
Луганськ.

Фрагмент проекту майбутнього меморіального комплексу в Корюківці.

бованців на меморіал в область не дійшли. Чому? Напевне, зверху подумали, що цей меморіал змушуватиме людей ставити дещо незручні запитання.

У вересні 2011 р. вийшов Указ Президента України Віктора Януковича «Про заходи у зв'язку з 70-ми роковинами Корюківської трагедії», згідно з яким передбачено спорудження в місті Корюківка Меморіального комплексу пам'яті жителів населених пунктів України, знищених фашистськими окупантами. Цей документ на Чернігівщині зустріли з великим піднесенням і вдячністю.

Нині уже зроблено чимало для реалізації цього важливого задуму. Ми пройшли дуже складні та відповідальні процедури щодо відведення земельних ділянок, відбору кращого проекту. У жовтні минулого року в Корюківці були організовані роботи науковців з пошуку місць поховань жертв трагедії. На сьогодні знайдено 230 залишків корюківчан. Це не дуже багато. Але віднайдені останки підтверджують факт загана-

ння людей у будинки, розстріл їх там і спалення. Висновок науковців, які проводили пошуково-ексгумаційні дослідження, підтверджує великі масштаби злочину, вчиненого карателів. За підсумками діяльності експедиції ми плануємо зробити перепоховання жертв Корюківської трагедії на місці майбутнього комплексу 1 березня цього року.

Загалом на побудо-

вального комплексу пам'яті жителів населених пунктів України, знищених фашистськими окупантами.

Р. Пилявець: Він має стати не тільки національним, а й наднаціональним символом скорботи. Це трагедія, про яку треба знати всім громадянам України. Про неї мають довідатися і в країнах Європи, на інших континентах. У цьому, на наш погляд, полягає спільне завдання

Є ТАКА ДУМКА

Вшануємо пам'ять жертв Корюківської трагедії 1943 року та всіх спалених населених пунктів України під час нацистських каральних акцій у Другій світовій війні.

1 березня запалимо свічку пам'яті на українських могилах невинно убієнних.

ву меморіалу потрібно близько 52 мільйонів гривень, стільки ж — на впорядкування під'їзних шляхів, прилеглої території. Цьогоріч у бюджеті вже виділено 10 мільйонів гривень для зведення пам'ятного комплексу.

Будемо вживати заходів, аби ці кошти були освоєні. Уже 1 березня відбудеться закладання капсули у фундамент першої черги Музейно-мемо-

істориків, органів центральної і місцевої влади, громадських організацій. І майбутній Музейно-меморіальний комплекс повинен відповідати найвищим стандартам, щоб до Корюківки вклонитися пам'яті жертв нацистського окупаційного режиму люди приїжджали з різних регіонів України і з-за кордону.

С. Бутко: Світ ще практично й досі не

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ РОЗДУМІВ

Сьогодні про чеське Лідіце, французький Орадур чи білоруську Хатинь, спалених нацистами разом з місцевим населенням, знає увесь світ, туди щороку приїжджають тисячі туристів, щоб схилити голови перед світлою пам'яттю невинних жертв. А ось про трагедію українського містечка Корюківка, де на порозі весни 1943 року загинуло від рук карателів майже 7 тисяч жителів, де здійснено найбільше одноразове масове вбивство мирного населення під час Другої світової війни, далеко не кожен і наш співвітчизник чув. Річ у тім, що протягом тривалого часу, особливо — в радянський період, цій темі не надавали належного значення, зокрема, зовсім замовчували деякі причини та обставини цієї трагедії, як, до речі, й багатьох інших, провокаційну роль у цих трагічних подіях партизанського руху. Сподіваємося, що президентський Указ «Про заходи у зв'язку з 70-ми роковинами Корюківської трагедії», підписаний 22 вересня 2011 року Віктором Януковичем, а також постановою Верховної Ради України «Про вшанування пам'яті жертв Корюківської трагедії під час Другої світової війни» від 21 жовтня 2011 року стануть добрим імпульсом для відновлення історичної справедливості.

знає про Корюківську трагедію, її масштаби та зміст злочину проти цивільного населення. Якби меморіал постав ще в радянські часи і про нього знала світова громадськість, то, я певен, не було б (або було набагато менше) моторошних винишень населення у середині 90-х років у Югославії, у тому числі й населених пунктів із мешканцями, трагедії вбивства людей 11 вересня 2001 року у Нью-Йорку тощо. Такі ж каральні акції ще й досі відбуваються в окремих країнах Африки, Азії, Латинської Америки.

Корюківською трагедією ми повинні достукатися до лідерів, ватажків певних рухів, правителів усіх без винятку держав, щоб вони нарешті зрозуміли, що реалізація власних цілей із застосуванням насильства проти мирного населення — смертний гріх, який невідворотно каратиметься за Божими й людськими законами. До

речі, рішення міжнародного Нюрнберзького судового процесу 1945—1946 років над колишніми керівниками гітлерівської Німеччини є універсальними й актуальними: всі держави сучасного світу та їхні керівники мають нести персональну кримінальну відповідальність за злочини, в тому числі й проти цивільного населення.

Р. С. Повідомляємо нашим читачам, що «Голос України» став інформаційним спонсором спорудження в Корюківці Музейно-меморіального комплексу пам'яті жителів населених пунктів України, знищених фашистськими окупантами, і регулярно висвітлюватиме хід цього будівництва.

Фото
Андрія НЕСТЕРЕНКА і
Сергія ПАВЛЕНКА.

Миска з останками 36 корюківчан.

Перша міжнародна конференція «Перспективи розвитку насіннєвої галузі України як складової інтеграційних процесів світової економіки» відкривається завтра в Києві

Круглий стіл «Стан озимих і прогноз їх виробництва в 2013 році» відбудеться 21 березня у Харкові («АПК–Інформ»)

У Мисах незабаром можуть поплисти хати, а напитися — дорого

Про водні проблеми жителів населеного пункту ми розповіли у керівних кабінетах

SOS!

Мешканців села Миси Ріпкинського району турбують дві проблеми, пов'язані із водою. Найпекучіша може датися взнаки цієї весни. Усе залежатиме від масштабів майбутньої повені. Може, пронесе. А, може, й ні.

— Річ у тому, — повідомив депутат сільської ради Дмитро Баран, — що Дніпро щороку «з'їдає» 3-4 метри берега і впритул підступає до нашого села. Лише за моєї пам'яті ріка наблизилася на 200 метрів до Мисів. Зараз залишилося 20—30 метрів від хат. А якщо буде велика повінь, то вода, розмивши 3-4 метри берега в одному місці, на решті піде вільно гуляти по селу. Це буде велике лихо.

У населеному пункті проживає більше сотні мешканців, а влітку — майже 500 дачників.

Ще 2011-го відбувся сход села, який просив місцеву владу забити на сполох. Депутат районної ради Інґа Лапуцька оформила відповідний запит. Голова Ріпкинської райради Віктор Бугай з цього приводу нам повідомив:

— Берегоукріплення наш місцевий бюджет не потягне. Для цього треба не один мільйон гривень.

Ми тільки можемо просити допомоги держави.

Заступник начальника Деснянського басейнового управління водних ресурсів Вадим Потапенко зазначив, що комісія із представників МНС, органів місцевого самоврядування, земельних ресурсів виїжджала в Миси і дійшла висновку про необхідність укріплення трьох кілометрів берегової лінії. На жаль, сьогодні не виготовлений проект будівництва, а відтак і не розпочаті роботи. Орієнтовну вартість укріплення берегової лінії фахівці оцінюють в 62 мільйони гривень. Хоч як прикро, біля сусіднього Любеча подібні роботи призупинилися через брак фінансування.

Гроші великі... І їх, мабуть, нададуть лише в авральному порядку, коли Дніпрова вода наробить великої шкоди.

Миси також мають і другу водну проблему. Село напряму дуже близько розташоване від

Чернобильської АЕС. Воно потерпіло від наслідків аварії на атомній станції. Вода в колодязях стала забрудненою. За відповідною чорнобильською програмою провели до села водогін. Та з 1 січня місцевим жителям надійшли квитанції про оплату по 61 гривні 62 копійки (!) за кубічний метр використаної артезіанської води!

Як з'ясувалося, місцеві жителі стали заручниками тяжкої фінансової ситуації, яка склалася в ТОВ «Ріпкинський райсількомунгосп».

— У нас заборгованість із зарплати становить вже три місяці, — повідомив директор підприємства Володимир Коваленко. — У колективі працює 25 осіб, 15 із них якраз обслуговують водонапірні башти, водомережі в 15 селах. Платимо останнім по 240—300 гривень на місяць. Це в основному жінки, бо ж хто піде на такі гроші. Та й з ними нічим розраховуватися... Колись у селах були колгоспи, стояли ферми. Тоді, ясна річ, господарства брали основний тягар із водопостачання, вода була дешевша. Зараз усе це водне господарство функціонує лише завдяки

нам. Більшість сіл невеличкі. Жителі Гуньківки, наприклад, використовують 77 кубометрів води на рік. Це 6—7 кубів на місяць. Але ж узимку, аби водонапірна башта не замерзла, треба хоча б тричі прокачати воду. Це великі затрати електроенергії. Плюс оті мізерні 0,2 ставки (2880 грн. на рік!). Плюс оплата аналізів за перевірку якості води. Ось і виходить така велика ціна. Торік отримали дотацію 113 тисяч гривень на півроку. Це дало змогу зменшити тариф. Однак зараз поки що питання із дотацією не вирішується.

У разі надходження бюджетних коштів керівник пообіцяв вдатися до перегляду тарифів. Одне слово, селянам Мисів доведеться поки що лише чекати милості від природи та поліпшення економічних показників у державі.

Сергій ПAVЛЕНКО.
Чернігівська область.
Від редакції: власний кореспондент «Голосу України» в Чернігівській області Сергій Павленко 21 лютого довів до відома голови облдержадміністрації Володимира Хоменка про водні проблеми мешканців Мисів.

Посівна на чесному слові

На Вінниччині 80 відсотків сільгоспмашин вичерпали свій ресурс.

Якщо вірити Департаменту агропромислового розвитку облдержадміністрації, у господарствах Вінниччини посівна техніка готова до виходу в поле. За словами головного спеціаліста відділу інженерно-технічного забезпечення Павла Черниша, до роботи підготовлено 98 відсотків тракторів, а також 96 відсотків сівалок. 3 пально-мастильними матеріалами теж не виникає особливих проблем, запевнив співрозмовник. Дизельного палива припасли в кількості 84 відсотки до потреби для роботи на весняному полі. Трохи менший показник із запасом бензину.

— В частини господарств відсутні умови

його зберігання, — пояснив Павло Черниш. — Тому після оплати бензину залишається у ємностях постачальника. В господарство не доставили, тому й не звітують про придбання. Хоча насправді запас зробили.

Сучасна техніка — в тих агроформуваннях, де землі орендують потужні інвестори. Найстаріша — у фермерів. Більшість із них спромоглася зібрати кошти тільки на придбання тракторів чи комбайнів, що використовували ще в колишніх колгоспах. Утім, не тільки фермери латають стару техніку. Загалом в області вичерпали свій ресурс і потребують оновлення 80 відсотків сільськогосподарських машин.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Аномалії озимим на користь

У Дніпропетровську було перекрито абсолютний максимум температур за весь період метеорологічних спостережень. Середньодобові температури перевищили кліматичну норму на 3—10 градусів. Це позитивно позначилося на стані озимих, розповіла начальник відділу метеорологічних прогнозів Дніпропетровського регіонального центру гідро-

метеорології Наталя Логвиненко.

За її словами на полях області посіви перезимували практично ідеально. Лише один відсоток площ перебуває в незадовільному стані і їх, імовірно, потрібно буде пересівати. Інші сходи в доброму й задовільному стані.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Молоко буває різне...

Кожен вирішує для себе сам — вигідно йому тримати корову чи ні

З ЛИСТА: НЕ МОЖУ МОВЧАТИ

Шановна Галина Квітка! Прочитала опублікований в «Голосі України» 29 січня лист «Не подобається, здавайте на м'ясо, радять власникам корів ветеринари». У ньому читачка газети з Кам'янського району Черкаської області, яка тримає корову й торгує на ринку молочними продуктами, розповідає про необґрунтовані ветеринарні тарифи. Пишу, оскільки не можу погодитися з усім прочитаним. У мене на фермі в Таращанському районі Київської області 500 кіз, є і корови. Тому, не з чуток знаю, яка це тяжка праця. Тепер тримають корів трудівники-фанати, і бідолахи — хто здає молоко на молокозов і радіє тому, що в них завжди жива копіячина! На базар, здебільшого, возять ті, у кого голос гучніший. Справді, важко живеться селянам, і кожний викручується хто як може.

Не обговорюватиму постанову Азарова й тарифи на ветеринарні послуги, викладені в публікації. Скажу лише, що обладнання для експрес-аналізу молока й молочних продуктів (і те, яке на ринках) — дуже й дуже дороге. Наприклад, елементарний прилад «Екомілк» — для визначення жиру, білка, сухого знежиреного молочного залишку, наявності води коштує від 7000 гривень. Причому й 20 тисяч — не межа, залежно від модифікації. Щомісяця його необхідно калібрувати — 450—850 грн./місяць, після кожного використання потрібно промивати по черзі кислотою, лугом. Ремонт «Екомілка» — від 600 до 3000 грн. Рахуємо: 40 молочарів (про яких згадується в публікації) на 13 ринкових днів (торгують тричі на тиждень) на 3—4 перевірки проби молока за раз (за технологією) — у середньому виходить 1820 проб на місяць, амортизація

страшна! Наприклад, у нас на підприємстві за триразової перевірки (ранок — день — вечір) х 3—4 дози прилад використовується десь 320 разів на місяць. Наш «накрився» через рік і місяць, ремонт коштував 1650 грн.

Не знаю, чи перевіряє лабораторія на ринку на бакпосів — це не експрес-аналіз, але напевне ще обов'язково контролюють молоко на кислотність і наявність антибіотиків. Не можу пригадати, скільки коштують тести на антибіотики, але повірте, дуже недорого.

Тепер щодо цін на нашому Таращанському ринку (зі слів):
молоко (3 л) — 20 грн. (6,5 грн./літр),
сир кисломолочний — 30 грн./кг,
сметана — 30 грн./л.
Причому, якщо молоко в бабки скисло — одержуємо сметану й сир, сироватка — сви-

ням. Безвідходне виробництво!

Як правило, в найближчих до моєї ферми селах у небазарний день купити щось із молочного — неможливо! Тільки під замовлення!! Отже, молоко й похідні з нього не залежуються! Молоко не завжди купити — все замовлено й розібране!

Тепер математика: не буду «вантажити» вас виходом сиру, сметани з 10 кг молока. Візьмімо мінімальну ціну на молоко при реалізації на ринку 4,5 грн./літр (з урахуванням переведення у сир та сметану). Корова за рік дає близько 6000 л молока — 6000х4,5 = 27000 грн. Утримання корови на обійсті зимової пори обходиться максимум 1000—1200 грн. на місяць х 6 місяців = 7200 грн. на рік. Улітку корова пається.

Це мені так обходиться — я купую корми. А люди в селі, особливо ті, хто має паї і здає їх в оренду, крім зерна а зазвичай ще одержують у подарунок соломусіно, залежно від регіону. Також сіно заготовлюють са-

мі. Та що казати — своя картопля, морква тощо й навіть просто поміи!

Маємо:
доходи: від продажу молока — 27000 грн.,

теля;
витрати: годівля в зимовий період — 7200 грн., щеплення — 150 грн., решта (з опублікованого листа) — 4750 грн., покриття — 220 грн., може, чогось не врахувала, 5% — 380 грн.

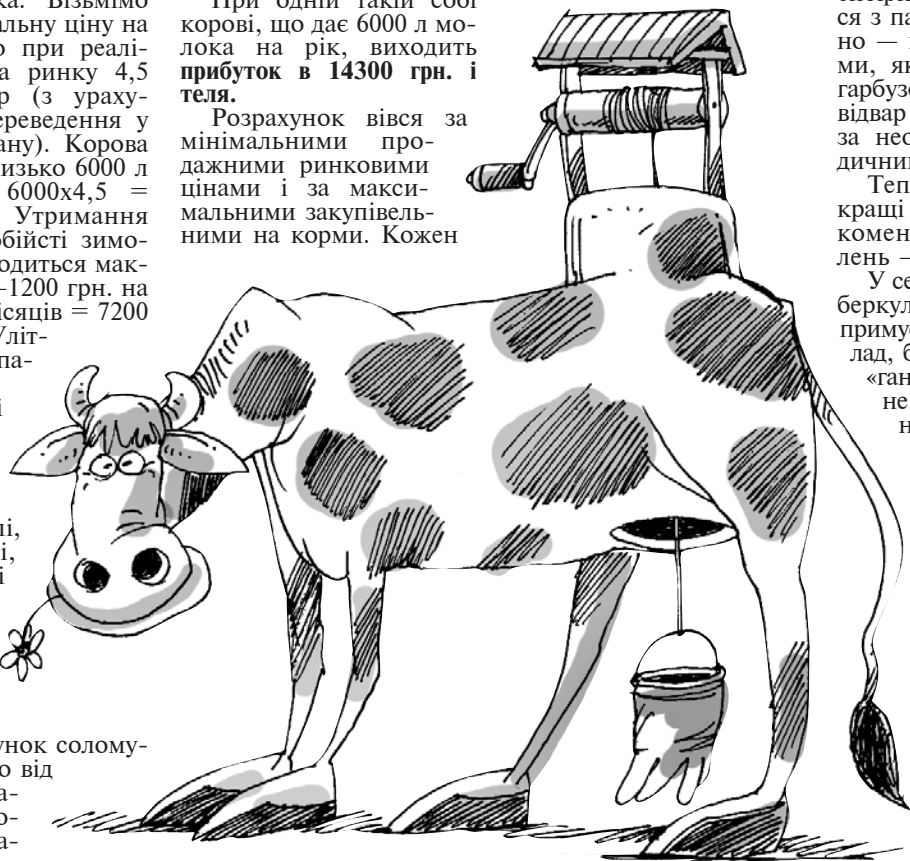
Загалом 12700 грн. При одній такій собі корові, що дає 6000 л молока на рік, виходить **прибуток в 14300 грн. і теля.**

Розрахунок вівся за мінімальними продажними ринковими цінами і за максимальними закупівельними на корми. Кожен

вирішує для себе сам — вигідно йому це чи ні. Наприклад, молоко на молокозови (для промислової переробки) беруть по 1,8—2,0 грн./літр. І люди здають! При тих же щепленнях і щомісячних довідках! Якщо продати корову (коровою на утримання), то ціна вісім—дванадцять тисяч гривень. Навіщо здавати її на м'ясо? Гарну корову на м'ясо не здадуть!

А хвору на туберкульоз, лейкоз і навіть уже дохлу

ко-

рову беруть від 1 до 6 грн. за кілограм ваги. А хворі корови трапляються навіть на благополучних фермах!

А тепер що стосується лікування. Коли я тільки купила ферму й у мене були там коні, я навіть лялася й сперечалася з нашими ветлікарями, доводила, що холери в нас у країні немає, сибірки немає, коні в мене ізольовані та ін. Поки сама, заради інтересу, не почитала необхідну літературу й не поспілкувалася із простими людьми, які споконвіку живуть у селі, про те, як колись «утилизували» хворих тварин.

Ми вакцинуємо наших тварин — обов'язково раз на рік робимо комплексне щеплення від туберкульозу, бруцельозу та сибірки. А також боремося з паразитами, регулярно — народними методами, як, наприклад, сире гарбузове насіння, полин, відвар із квіток пижма, а за необхідності — і медичними препаратами.

Тепер ветлікарі — мої кращі друзі, й усі їхні рекомендації щодо щеплень — без обговорення!

У селі люди роблять туберкулізацію тварин з примусу. Глистів, наприклад, багато хто взагалі не «ганяє»! Чимало тварин не проідентифіковано, на туберкулізації показується одна корова, а в хліві може три стояти! І молоко здається від усіх!

Сама особисто бачила, як мийються банки, в якому стані можуть бути відра для доїння, хто підмиває корову, хто ні, як і в яких умовах зберігається молоко, і, найважливіше — що в нього можуть

Французи
проти латифундії

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

До того ж Франція також держава з великими традиціями в агровиробництві й зацікавлена у співробітництві у цій галузі. **Про те, що реформи в Україні мають зробити землекористування ефективним і соціально прийнятним, а не навпаки, зазначав і заступник голови Держземагентства Євген Бердніков.** За його словами, семінар потрібен, щоб почути, зрозуміти й перейняти позитивний досвід. Чи не найбільше, наголюшував Є. Бердніков, йому імпонує те, що французів не лякає великий вплив держави на регулювання земельних відносин. Тепер, власне кажучи, про сам досвід.

Важливо, що у Франції перевагу надають орендоотримувачу — тому, хто веде сільгоспвиробництво, працює на землі. Тобто фермера держава підтримує більше, ніж власника угідь. Мінімальна тривалість оренди — дев'ять років, причому власник може забрати землю лише за певних умов, приміром, якщо сам вирішить її обробляти.

Для власників, які на тривалий час передають землю в оренду, поширюються податкові пільги.

Заради спільного інтересу закон може накладати обмеження на власника. Причому вони численні й визначені сільським, екологічним й урбаністичним кодексами. Приміром, **закон не дозволяє власнику обирати того, кому передати в оренду чи продати свій наділ, тоді як позиція громади у цьому питанні може стати визначальною.** А земля має оброблятися сприятливим для довкілля способом.

Якщо фермер передає дітям чи родичам право оренди на землю, то власник наділу жодним чином не може цьому протидіяти. Хоча насправді мало дітей сільгоспвиробників наслідують справу своїх батьків — є у Франції така проблема.

Там дозволено іноземцям купувати землю. Нерідко молоти голландці беруть у власність наділи, щоб господарювати у Франції, бо у Нідерландах ціни на землю — одні з найвищих в Європі. **Але у Франції діє «практично державна» структура — Товариство земельного та сільськогосподарського устрою, яке вибирає покупця, і часто перевага віддається місцевому проекту. Хоча вимога мати ресурси, щоб ефективно вести господарство, стосується будь-якого покупця чи орендаря. Виходить, у Франції продається не так земля, як право займатися агровиробництвом. А всілякі спекуляції з головним багатством держави поза законом.**

До речі, французи здебільшого спокійно ставляться до земельних придбань молодих голландців, логічно розмірковуючи, що ті інтегруються в їхнєму суспільстві. Водночас не можна сказати, що французам зовсім байдуже, що іноземці скуповують у них сільгоспугіддя. Особливо турбують грошовиті китайці, очіки до виноградників та виноробних підприємств. Але й тут французи вбачають плюси — китайці налагоджують поставки вина зі своїх заводів до Піднебесної.

На передній план виходить створення сімейного типу господарств: збереження земельного паю та будівлі. Не допускається ліквідація життєздатних хазяйств. Коли придбав землю для реалізації певного проекту: для вирощування сільгоспкультур або ведення тваринництва, то впродовж принаймні 10 років мусиш дотримуватися заявленого плану.

Ще одна вимога до потенційного сільгоспвиробника — наявність відповідної освіти. Якщо її немає, треба брати дозвіл, доводити, що здатен фахово господарювати. Для молодих фермерів, запевняють французькі фахівці, оренда гектарів доступна. Тобто, якщо здобув освіту і декларуєш, що займатимешся сільським господарством, то держава допоможе тобі облаштуватися на землі. Головне, щоб жив у глибинці й сам працював на цьому наділі.

Будівництво дозволяють там, де вже є споруди — в урбаністичних зонах. Поза межами таких зон не можна нічого зводити, окрім як для сільськогосподарських цілей.

У підсумку, за таких умов **французам (на відміну від українців) можна не хвилюватися, що їхні сільгоспугіддя перетворюватимуться на латифундії.**

На семінарі побувала
Галина КВІТКА.

Елітні мериноси пішли на шашлик

Те, що сталося на Херсонщині, важко назвати інакше, як трагедією для всього вітчизняного тваринництва

АБСУРД

Сільгосппідприємство «Червоний чабан» у Каланчацькому районі змушене було пустити «під ніж» половину своєї елітної отари унікальних асканійських мериносів. З трьох тисяч овець із «золотим» руном, над виведенням яких працювали два покоління українських селекціонерів, на м'ясо відправлено половину!

Працівники колишнього державного племзаводу кажуть, що іншого виходу в них не залишилося: після горішнього неврожаю комбікорми сильно подорожчали, а вартість настриженої з овець навіть суперякісної вовни залишилася на межі собівартості — 13—20 гри-

вень за кілограм. «Червоний чабан» навіть звернувся до аграріїв області з пропозицією викупити бодай частину мериносів, що їх він більше неспроможний утримувати, встановивши на них символічну ціну у 20 гривень (!) за голову. Але й на таких умовах не відгукнувся

ніхто. Племінних тварин, яких таврійські атагаси зберегли навіть у часи Великої Вітчизняної війни та голоду, просто вирізали.

За умов несприятливої ситуації з цінами на вовну та м'ясо держава раніше підтримувала вівчарів, та й регіони власними зусиллями допомагали їм виживати. Однак «Червоний чабан» протягом минулих років сприяння ні з боку держави, ні з боку місцевої влади взагалі не отримав — якщо, звичайно, не вважати підтримкою численні

перевірки прокуратури, міліції, фахівців із землеустрою. Ринку збуту для «золотого руна» в області за роки незалежності також створити не спромоглися — були плани змонтувати лінію з переробки шерсті на Херсонському бавовняному комбінаті, але через відсутність тихих «вливань» і зацікавлених інвесторів наміри залишилися на папері.

— Протягом останніх двох років коштів з держбюджету на підтримку племінного вівчарства Херсонщина справді не отримувала. У рамках регіональної програми стимулювання тваринництва з 2010-го по 2015 рік планувалося асигнувати певні суми з обласного бюджету для компенсації витрат на придбання нового обладнання, ремонт тваринницьких ферм. Але на фінансування цієї програми грошей не знайшлося. Можливо, дотування вівчарства відновиться у нинішньому році, — припускає заступник начальника Головного управління агропромислового розвитку Херсонської облдержадміністрації Надія Ланкіна. — Ми знаємо про нелегке становище «Червоного чабана», і постаралися,

аби його пропозиція продати племінних овець дійшла до кожного тваринницького господарства в області. Проте у всіх скрута — попити немає.

У 1991 році на Херсонщині налічувалося 998 тисяч овець. У тім числі, й кількадесят тисяч племінних — основа для збереження генофонду. На початок нинішнього овець у Таврії залишилося «аж»... 25 тисяч голів, себто трохи більше, ніж нічого. Не дивно, що одяг з натуральної вовни у нас став розкішшю, а переважна частина населення може дозволити собі хіба що речі з китайської синтетики. Якщо події надалі розвиватимуться у цьому самому руслі, наші діти вже незабаром зможуть побачити овечку хіба що на екрані телевізора. Зате на теренах Херсонщини вже з'явилися три приватні ферми, де утримують страусів: з'ясувалося, екзотичних африканських птахів, чиє м'ясо заذорого купують ресторани, вирощувати значно вигідніше, ніж овець. І державних дотацій не треба.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.
Фото автора.

На знімку: асканійські мериноси з «Червоного чабана».

підмішати, щоб воно не скисло! Вапно, пральний порошок, що хочете!!!! ЯК ТУТ ОБИЇТИСЯ БЕЗ АНАЛІЗІВ?

Про це можна багато й довго говорити, але того, що знаю, достатньо, щоб не купувати на базарі молоко, а тим більше — сметану, сир або масло! На мою думку, магазинне молоко в цьому плані безпечніше, ніж те, що можна випадково взяти в якійнебудь «хазяєчки».

До слова згадала, коли я тільки-но купила ферму, ще винаймала хатку в сусідньому селі, в мене ще не було ніяких молочних тварин, голова колгоспу — жінка — порадила мені «чисту жіночку», яка продає молоко, сир тощо. У тітці Олі було 8 дітей, чоловік, 2 корови, 6—8 свиней, кури й кінь. Кінь — щоб возити (вкрадене) колгоспне сіно, зерно, і все, що погано лежить. Тітка Оля завжди скаржилася на те, що їй дітей учити треба, розповідала, що скільки коштує, саме її молодший вчився в Черкасах на викладача фізики, на нього тітка Оля й працювала. Старші діти вже мали родини.

Почну з того, що в її хаті не було ні водопроводу, ні каналізації, вода носилася з колодязя. Наприклад, бачила на власні очі: діти попили чай, щось там поїли, набрався тазик води, в ньому перемився весь посуд, **БАНКИ ДЛЯ МОЛОКА! Ще в одному тазу води, у зворотному порядку, все обполоснулося і готово — «ЧИСТО».** І в таких «чистих» банках молоко йде на продаж.

Потім, перед тем як доїти корову, корова

ДО РЕЧІ

Козам дотація не світить, вівцям поки що обіцяють

Наша газета, з посиланням на надану пресслужбою Мінагрополітики інформацію, вже повідомляла, що в міністерстві розробили проект постанови Кабміну про запровадження нинішнього року виплати державної допомоги за збереження та утримання молодняку овець і кіз. Про серйозність намірів, здавалося б, свідчили слова першого заступника міністра Івана Бісюка: «Спрямувавши живі кошти до господарств селян, держава планує максимально стимулювати розвиток дрібного скотарства в Україні. Адже на сьогодні вівчарством активно займаються лише на півдні та заході».

Під час VI Всеукраїнського молочного конгресу, що відбувся минулого тижня у столичному Українському домі, ми попросили підтвердити цю інформацію Андрія Гетью, директора департаменту тваринництва Мінагрополітики: «На кіз не буде, на овець повинна бути — до 100 гривень на голову. Це приблизно 75 мільйонів гривень по року», — повідомив він, але уточнив, що «до ста гривень» — то за планами. Яку суму платитимуть насправді — ще не відомо. Максимум — сто, мінімум — може, й десять. Залежно від того, скільки коштів буде. Але на кіз, зазначив Андрій Гетья, дотацію цьогоріч точно не даватимуть».

Галина КВІТКА.

«напувалася» — ось господиня йде до тварини, несе в цебрі водичку, корова попила, у тій водичці, що залишилася, тітка Оля помила вим'я, водичку вилила, а в те відро доїмо молоко(!).

Або: молоко вже розлите в банки, стоїть на продаж. Дядько Вітя (її чоловік) підійшов, з «горла» надпив собі скільки треба. Дружина виказала йому, долила, і далі чекаємо на покупця. Без коментарів!

Не буду стверджувати, що в селах всі такі. Є і справді охайні жінки, і до них, як правило, до перших приходять за молоком самі односельці. У них, часто, навіть немає необхідності возити молоко та інше на ринок. Їх знають, і до них завжди черга.

Біля корови треба натрудитися, дохід не

надто великий, але для села, а якщо ще й дві-три корови мати — це вже багато! Роботи з коровою вистачає! Люди забезпечені, з вигодами (каналізація в будинку, водопровід) — тварин практично не тримають! Мало хто утримує в селі корову винятково для себе — як правило, молоко йде друзям, родичам, у Київ, наприклад, кудам, сватам тощо.

Можна багато говорити за й проти базарного молока. Я його не купую, і навіть не тому, що в мене тепер є своє, будь-яке на вибір. Просто гиду!ю!

Ірина ДЕМ'ЯНЮК.
хутір Маковецький
Таращанського району
Київської області.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Немає грошей, й зернина квола

У Рахунковій палаті стверджують, що наша селекція програє закордонній через недофінансування

АУДИТ

Рахункова палата провела аудити ефективності використання коштів держбюджету, спрямованих агропідприємствам та науково-дослідним установам Національної академії аграрних наук на виконання програм селекції у тваринництві, птахівництві та рослинництві.

Перевіркою встановлено: рівень державної підтримки недостатньо сприяє розвитку вітчизняної селекції. Заходи з розвитку селекції у рослинництві й тваринництві фінансуються за залишковим принципом.

Надходження коштів у 2011—2012 роках становили лише третину від заявленої Мінагропродом потреби, а це перешкоджало системним перетворенням у галузі ефективному використанню бюджетних ресурсів.

Рівень фінансового і матеріально-технічного забезпечення наукових установ і дослідних господарств системи НААН, повідомляє прес-служба Рахункової палати, є недостатнім для належного розвитку селекції. Діяльність цих установ і підприємств малоефективна. Як наслідок — традиційні вітчизняні сорти

сільгоспкультур, а також породи тварин і птиці в Україні витісняються зарубіжними. Зокрема, торік сортами зарубіжної селекції за окремими культурами було засіяно більш як 70 відсотків площ від їх загальних посівів.

Зменшується кількість племінних господарств, які пройшли державну атестацію суб'єктів племінної справи у тваринництві. Племінне поголів'я за останні чотири роки скоротилося на 20 відсотків.

Колегія Рахункової палати констатувала, що наявний стан речей збільшує залежність сільськогосподарської галузі від зовнішніх чинників. Відтак знижується конкурентоспроможність порід тварин і птиці, сортів сільськогосподарських культур вітчизняної селекції.

Віталій ОСОКОРСЬКИЙ.

Чоловік підпалив себе через 145 гривень?

У Баштанському районному відділенні газового господарства 52-річний чоловік зайшов у кабінет до спеціаліста абонентського відділу і, облившись бензином, підпалив себе. У такий спосіб він вирішив розв'язати конфлікт із газовиками, який тягнувся майже місяць.

У січні до жителя Баштанки з плановою перевіркою прийшли представники газової служби. Оглянувши обладнання, контролери сказали господарю, що на лічильнику підозрюють пошкодження, тому вилучають прилад для експертизи. Згодом власнику лічильника повідомили, що висновок експертизи підтвердив стороннє втручання у роботу приладу. Чоловік категорично заперечував крадіжку газу. Зрештою «порушника» запросили до районного відділення газового господарства, де повідомили, що перш ніж знову підключати прилад, потрібно оплатити вартість послуги з експертизи лічильника у сумі 145 гривень.

Споживач доводив працівнику газової служби, що він не чіпав обчислювальний прилад, тому не сплачуватиме «віртуальної експертизи», хоч би які акти про її проведення йому не підсовували. Оскільки він не погоджувався із фактом самовільного втручання у роботу лічильника, то штраф за порушення правил користування газом на той момент йому офіційно ще не висунули. Однак, розуміючи, що перемовини із спеці-

лістом не дають бажаних результатів, чоловік вийшов на вулицю, де достав з власного автомобіля пластикову пляшку із бензином. Повернувшись у приміщення, він попросив усіх відвідувачів вийти, а сам на очах оторопілих газовиків вилив собі на голову займисту рідину і чиркнув сірником...

Головний лікар Баштанської районної лікарні Алла Барсегян розповіла «Голосу України», що до медичної установи чоловіка привезли 12 лютого у першій половині дня з опіками обличчя, грудної клітки та рук I–II ступенів. Він був у шоковому стані. Незважаючи на комплексні лікувальні заходи, його пізно увечері для подальшого інтенсивного лікування перевезли до Миколаєва. Нині пацієнт перебуває в опіковому відділенні міської лікарні №3.

ІНША ДУМКА
Офіційну версію обставин цієї події отримати не вдалося. Начальник управління газового господарства Баштанського району Анатолій Свирса, з яким кореспондент «Голосу України» мав розмову телефоном, сказав таке:
— Я нічого не пояснюватиму. Звертайтеся у «Миколаївгаз», там усе й пояснять.
— Але ж, Анатолію Васильовичу, хто краще за вас може дати фахову оцінку усьому, що сталося. Адже безпосередні учасники цієї історії діяли від імені районного управління, яке ви очолюєте, а не за дорученням обласного керівництва газового господарства...
— Знаєте, нам «це» стільки клопотів завдало! Я нічого не коментуватиму!

Чесно кажучи, чисто по-людськи очікувала на іншу реакцію. Баштанка — невеличкий райцентр, де усі одне одного знають. Не до жартів чи особистих образ, якщо стається подібне: здоро-

ва людина свідомо зважується на відчайдушний крок... За повідомленням СЗГ УМВС України в Миколаївській області, цю подію внесено до Єдиного реєстру досу-

дових розслідувань за ознаками злочину, передбаченого ч. 1 статті 120 КК України «Доведення до самогубства». Її санкція передбачає покарання у вигляді об-

меження волі на строк до трьох років або позбавлення волі на той самий термін.
Олександра МЕНТЕЛЬ, Миколаївська область.

ПРЯМА МОВА
Інакше розцінює цю прикру подію перший заступник голови Баштанської райдержадміністрації Сергій Шевченко:
— Що спонукало людину до такого вчинку — емоційність характеру чи некоректність газовиків — наразі сказати важко. Чи справді потерпілий крутив лічильник, чи це домисли самих працівників контори — відповідь дасть спеціальне службове розслідування за участю спеціалістів обласного підприємства «Миколаївгаз». Сам факт — шокуючий. Ми добре знаємо цю людину, він порядний господар, раніше був підприємцем. У нього нормальна родина, не з тих, хто бідує. Тож я б не сказав, що нестатки, відсутність змоги заплатити 145 гривень змусили б його зважитися на самоспалення. А що тоді, принциповість? Правоохоронці Баштанського райвідділу міліції збирають матеріали. Лише їхні висновки допоможуть зрозуміти скоєне.

живачем порушень вказані у п.3.1 Порядку відшкодування збитків, завданих газопостачальному або газорозподільному підприємству внаслідок порушення споживачем природного газу «Правил надання населенню послуг з газопостачання», затвердженого постановою НКРЕ України від 29 травня 2003 року № 475. Акт про виявлені порушення підписує представник газопостачальної (газотранспортної) організації та споживач, що є підставою для проведення експертизи лічильника. Один примірник акту залишається у споживача, а сам споживач газу має право бути присутнім під час проведення експертизи. Споживача мали попередити про час і місце проведення експертизи. Якщо цього не зробили, то достовірність результатів експертизи можна поставити під сумнів шляхом оскарження дій газовиків до їхнього керівництва чи до суду. Звісно, підпалювати себе не було необхідності, тим паче, як свідчить практика, у разі наявності зазначених вище порушень суд завжди стає на бік споживача.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Найстаршій мешканці країни виповнилося 116 років

116-річна Катерина Козак (на знімку), яка народилася 14 лютого, мешкає на Прикарпатті в селі Хотимир Тлумачького району.

Катерина Козак пережила часи царської Австро-Угорської імперії, Західноукраїнської Республіки, другої Речі Посполитої, Радянського Союзу. Пам'ятає Першу та Другу світові війни. Жінка працювала різноробочою в колгоспі на Тлумаччині, не була заміжня, виховала двох дітей сестри, яка була вивезена і загинула у Німеччині. Як і годиться, з днем народження довгожи-

тельку приїхали вітати представники місцевої влади.
— Такий поважний вік — справжній дарунок, можливість передати добрі справи молодшому поколінню й навчити нас життєвій мудрості та цінностям, — сказав директор департаменту соціальної політики облдержадміністрації Ярослав Лаган. Посадовець передав іменинниці вітання від голови ОДА Михайла Ви-

шиванюка та подарував жінці ікону. У свою чергу голова Тлумачької райдержадміністрації Василь Сенів презентував довгожительці теплий светр, квіти та солодощі. Попри святкові подарунки, Катерині Козак щомісячно виплачують з місцевого бюджету надбавку до пенсійного забезпечення. Загалом Прикарпаття багате на довгожителів, нині їх в області — 59 осіб.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.
Фото Миколи МАЦЮКА.

Щоб урятувати первоцвіти й порадувати людей

У Компаніївському лісгоспі на Кіровоградщині почали вирощувати в горщиках ранні сорти крокусів та тюльпанів.

Нововведення спрямоване насамперед на збереження рідкісної лісової краси, яку люди часто гублять, зриваючи рослини до 8 Березня.

Перші квіти вже починають цвісти. Надалі лісники планують розширювати асортимент і обсяги декоративної квіткової продукції, що вирощується в тепличних умовах.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.
Фото надане автором.

Вміст алкоголю у крові покаже сенсорний екран

Сенсорний прилад для миттєвого визначення рівня алкоголю у крові людини розробили професори Вінницького національного технічного університету батько Володимир та син Олександр Осадчуки.

Особливість винаходу в тому, що кров на аналіз не потрібно брати. Достатньо доторкнутися пальцем до сенсорного екрана — і на ньому з'явиться результат. Олександр Осадчук у Гамбурзькому університеті Німеччини разом з тамтешніми науковцями вдос-

коналює запропоновану систему. У нашого професора давно наладилися тісні стосунки з вченими цього німецького вузу. За плечима у них декілька спільних проектів. Науковці розширюють діапазон параметрів приладу. Зокрема, йдеться про визначення темпе-

ратури і вологості повітря, вміст газів у ньому.

Як повідомили у Вінницькому національному технічному університеті, новинкою професорів Осадчуків вже зацікавилися китайці. Якщо у нас не знайдеться коштів на промісловє впровадження, то це зроблять в інших країнах.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

Важка ноша спадщини

Чому батьківський скарб коштує дешевше, ніж його оформлення

Ще в жовтні минулого року Верховна Рада прийняла законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо оформлення спадщини. Він передбачав, що оформлення свідоцтва про право на спадщину та внесення до нього змін, вступ у права спадкоємця, охорона спадкового майна, призначення виконавця можуть здійснюватися не тільки нотаріусом, як це було раніше, а й сільрадами. Тобто останні під час оформлення свідоцтва повинні перевірити факт смерті спадкодавця, час і місце відкриття спадщини, наявність підстав для її отримання. До того ж спадкоємці, які пропустили строк прийняття спадщини, за згодою сторін можуть отримати свідоцтво про спадщину в сільраді, а не через суд.

Зміни до законів мали би істотно спростити для сільських жителів оформлення спадщини на земельну ділянку, будинок, інше майно, оскільки дають змогу зробити ці процедури на місці, в сільраді, не мандруючи до нотаріуса в районний чи обласний центр та збираючи багато різних платних довідок.

Але, висловивши чимало зауважень, Президент поки що так і не підписав цей документ. А оформлення спадщини в селі залишається дуже клопіткою і дорогавартісною справою.

Документи коштують більше, ніж хата

— Семеновичу, то що ж тепер робити з усіма тими паперами? — просто з порога починає свою розмову із сільським головою мешканець села Малиничі Хмельницького району. — Мама померла, а я вже тепер і не знаю, які там документи були, які треба нові виробляти. І що тепер моє?

Уже разом починають розкладати на столі старенькі свідоцтва і довідки. Ось документ на хату, а ось навіть є державний акт на 15 соток, що біля неї. Зате на інших 35 соток жодних документів немає. Оформляти їх доведеться, що називається, з нуля. У спадкоємця ж одних проблем із власністю наче немає, бо інших претендентів на батьківщину нема. Але все це має бути зафіксовано в паперах, а тут якраз і починаються проблеми.

— Добре, якщо на хату є відповідні документи — дозвіл на будівництво, свідоцтво про право власності, — роз'яснює сільський голова Микола Маренок. — Але дуже часто саме їх і бракує, бо хати зводились багато десятиліть тому, коли таких паперів ніхто не вимагав. А до тих, що збудовані після 1992 року, ще більші вимоги, які тягнуть серйозні витрати. Скажімо, для того, щоб тепер узаконити їх будівництво, доведеться витратити тільки на спеціальні експертизи до трьох тисяч гривень. Ще стільки ж піде й на інші документи.

З огляду на все це, нерідко трапляється так, що, заявивши про своє право на спадщину, нащадки полишають усю бюрократичну справу до ліпших часів.

І це навіть у такому приміському селі, як

Малиничі, де потенційна вартість земельних ділянок доволі висока. А що вже казати про села, розташовані у глибинці, за десятки кілометрів від обласного центру?

Якщо, скажімо, починати переоформлення

нас в Гальчинцях помирають до трьох десятків жителів, — розповів фермер із Теофіпольського району Леонід Стецюк. — А спадщину за цей самий час переоформлюють чотири—п'ять осіб.

До чого призводить така диспропорція, пробуємо розібратися. Ураховуючи демографію, неважко помітити, що за п'ять—десять років село назавжди залишають вже не десятки, а сотні людей.

І це означає, що прямих власників земельних паїв, які отримали свою частку ще від колгоспу, стає дедалі менше. Фактично земля переходить до їхніх дітей та онуків. Але оформити це на паперах не так просто.

— Нові власники доволі часто не живуть не тільки в селі, а й у країні, —

то нові власники землі, не надто поспішають. Бо, витрачаючи чималі кошти, не знають, коли і як зможуть відшкодувати ці витрати.

Ось тут і з'являються невитребовані паї, так звана нічийна земля. А на такий ласий шматок завжди знайдеться охочий, який зуміє якщо не обійти бюрократичні перепони, то сплатити всі витрати.

Те, що людям добре, для голови — проблема

Та проблема впирається не лише в гроші, а й у довгий шлях ходіння по різних інстанціях, котрий може вимірюватися не одним роком. Новий законопроект сто-

навряд чи вдасться зняти цю доволі гостру проблему. Тут потрібне інше рішення. Щось на зразок створення єдиного центру, де були б зосереджені всі фахівці.

Схожим шляхом уже пішло чимало державних служб. Скажімо, вже звичною стала для хмельничан робота єдиного дозвільного центру. Такий діє й у структурі МВС. Вони значно спрощують життя своїх клієнтів хоча б уже тим, що під одним дахом перебувають фахівці різних служб, з якими потрібно узгоджувати ті чи інші документи.

Але спадкоємці про таке спрощення своїх важких походів поки що не мріють. На жаль, не вдалося зробити крок на шляху спрощення і новому закону. У висловлених Президентом пропозиціях щодо нього знайшлося чимало зауважень, котрі поки що не дали змоги законодавчі набрати чинності. Головна причина — це те, що запропонований механізм, за яким права на спадщину можуть бути оформлені сільськими та селищними радами, не відповідає цілій низці інших чинних законів. І це означає, що на практиці виникатимуть дедалі нові конфлікти. А батьківські хати стоятимуть пустками.

Замість післямови

У більшості країн поняття спадщини і всього, що з нею пов'язано, є одним із наріжних каменів для всього суспільства. Дехто може похвалитися документами на право власності, котрим уже не одна сотня літ. І ні в кого не виникає сумніву щодо їх правдивості і чинності.

Натомість не одне покоління українців прожило без такого поняття, як власність, а отже, і права спадщини на неї. Дуже часто батькам не було що заповідати своїм дітям. Так складалось історично.

І тепер у десятків тисяч селян немає багатства, яке можна було б передавати з покоління в покоління. Здебільшого це все та-таки старенька хата, яку і за пару тисяч гривень продати нікому. Та ще... невеличкий клаптик землі, якому пророкують міцне фінансове майбутнє. Переважно заради нього нащадки і прагнуть оформити своє право власності на майно. Але, з огляду на те, як важко їм це зробити, мимоволі напрошуються думки про те, чи не навмисно так ускладнена вся процедура?

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

...громадяни отримали постійне місце праці

13,2 мільйона гривень були використані торік на організацію оплачуваних громадських робіт на Рівненщині. До них залучили 10,9 тисячі громадян. Усі роботи мали суспільно-корисну спрямованість, відповідали потребам певних адміністративно-територіальних одиниць. Після участі в громадських роботах 2 529 незайнятих громадян отримали постійні місця праці.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

...із смолоскипами агітували за здоровий спосіб життя

Понад триста представників молоді із смолоскипами у руках пройшли головною вулицею Вінниці із закликами до здорового способу життя. У перших лавах — учні дитячо-юнацьких спортивних шкіл, уболівальники вінницької «Ниви», члени козацьких організацій, які дізналися про проведення заходу із відомлення у соцмережах. Молодь крокувала у футболках кольорів місцевого футбольного клубу «Нива», одягнених поверх курток. До гасел «Геть шкідливі звички!», «Спорт — сила!», «Усі — на стадіон» додалися заклики відродити колишню славу «Ниви».

На площі біля міськради організатори акції озвучили текст листа до міського голови. Молодь закликала владу створити у місті всі необхідні умови для занять фізкультурою і спортом.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

...обікрали... земляків

На Запоріжжі закінчено досудове слідство у справі экс-голови та секретаря сільської ради, які привласнили собі чужого майна майже на два мільйони гривень. «Господарювали» вони в одному із населених пунктів Мелітопольського району, де поклали у власні кишені 200 тис. грн., виділених із обласного бюджету на реконструкцію комунальних об'єктів. Понад мільйон отримали чинновниці за незаконні рішення про виділення землі, які удвох і приймали. Подавши фіктивні документи до Пенсійного фонду, экс-голова сільської ради додала до свого рахунку ще 160 тисяч гривень. Але й цього їй виявилось мало. Сфальшувавши документи, зробила свою доньку спадкоємницею начебто померлої жінки. Остання, жива і здорова, таким чином позбулася своїх чотирьох гектарів землі. Справу про махінації керівниці сільської ради передано до суду, який і визначить міру покарання кожної з них.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

...хто отруїв рибу у Нічлаві

Вверх за течією річки Нічлава поблизу села Теклівки Гусятинського району рибінспектори виявили майже дві тисячі мертвих рибин: плітки та окуня. Вони зауважили, що хоч річка вкрита кригою, але з водойми поблизу гідроспоруди чути різкий неприємний запах, а риба підпливає до поверхні, ковтаючи повітря. Наразі працівники Державної екологічної інспекції у Тернопільській області досліджують проби води, а ветеринари — рибу. Після цього буде оцінено збитки. Шукають і винних: швидше за все, загибель риби спричинили стічні води розташованих вверх за течією промислових або комунальних підприємств. Ситуацією скористалися жителі навколишніх сіл, дехто почав ловити рибу, яка шукає порятунку, підйомними сітками. Лише за одним фактом порушення «Правил любительського і спортивного рибальства» інспектори нарахували збитків більш як на 12 тисяч гривень.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Дуже часто буває так, що всі бюрократичні витрати перевищують реальну ринкову вартість батьківщини

Олександр РЕЄНТ: «Мета краєзнавця — розкривати історію малої батьківщини»

Наш співрозмовник — доктор історичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії наук, заступник директора з наукової роботи, завідувач відділу історії України XIX — початку XX століття Інституту історії України НАН України, голова Національної спілки краєзнавців України Олександр РЕЄНТ (на знімку).

— Олександр Петрович, чим є краєзнавчий рух сьогодні? Яка роль у ньому Національної спілки краєзнавців, котру ви очолюєте?

— Нині стали актуальними питання культурного і духовного розвитку. Особливо це стосується значення краєзнавчого руху в розбудові й утвердженні української державності на засадах демократизму, високої духовності та громадянськості. В українському краєзнавчому русі авангардна роль належить творчій професійній організації — Національній спілці краєзнавців України. Головне покликання дослідника рідного краю випливає зі світоглядної, людинотворчої функції краєзнавства як комплексної галузі знань та широкого громадського руху.

— Чим українська держава має завдячувати подвижникам-краєзнавцям?

— Мета краєзнавця — розкривати історію малої батьківщини в усій її неповторності, підтримувати високі гуманістично-духовні ідеали та загальнолюдські цінності, впливати на формування у молодого покоління самостійного і свідомого вибору власної перспективи. Праця краєзнавців закладає міцний фундамент національного свідомості, утверджує високі морально-етичні ідеали.

Краєзнавство — могутній чинник успішного розвитку українського суспільства XXI століття, воно сприяє прискоренню важливих процесів у різних сферах суспільно-політичного й духовного життя.

— Спілка виступила з ініціативою розробки і затвердження державної програми розвитку краєзнавства на період до 2025 року. Яка її мета?

— Своєчасність програмних перспектив у краєзнавстві зумовлюється новими суспільно-політичними викликами на тлі глобалізаційних процесів у світі.

Основні тенденції розвитку та суспільно значуща роль краєзнавства виявляють необхідність повноцінного використання його широкого потенціалу. Метою програми є подальший розвиток краєзнавства як галузі наукових знань та розгортання краєзнавчого руху — невід’ємної складової сучасного громадянського суспільства.

— Які завдання спілки в найближчій перспективі?

— Насамперед мусимо узагальнити теоретичний і практичний досвід у краєзнавстві, вдосконалити його науково-методологічні основи, поглибити дослідження джерельної бази. Ми зобов’язані розробити галузеві напрями у краєзнавстві: історичний, природничий, географічний, етнографічний, культурно-мистецький, освітянський, пам’яткознавчий, музейницький, бібліотечний, туристичний, екологічний. Також необхідно поширювати та зміцнювати навчально-методичну базу краєзнавства у системі національної освіти, популяризувати краєзнавчі дослідження та залучати широкі кола громадськості до збереження історико-культурної спадщини України.

— Для багатьох краєзнавство — це насамперед музейна і видавнича робота. Які конкретні проекти в цих напрямках плануються в найближчі десять років?

— Головне сьогодні — залучити краєзнавчий актив до програм та проєктів зі збереження і охорони сакральних пам’яток дерев’яної архітектури України, збереження та музеєфікації пам’яток козацької історії, інших періодів. Хочемо найближчим часом розробити програму розвитку та популяризації діяльності громадських музеїв та музейних кімнат у населених пунктах та навчальних закладах, вивчити питання про заснування Музею історії краєзнавчого руху.

Також у планах — започаткувати проєкт «Закарбовані історією», що передбачає встановлення в усіх регіонах країни пам’ятних таблиць, присвячених видатним постатям та знаменним подіям; запровадити культурологічний медіа-проєкт «Музейні скарби України» для відтворення через музейні збірки історії українського мистецтва XIX — початку XXI століття; започат-

кувати програму усної історії «Свідчення історії» (збирання й узагальнення розповідей людей різних поколінь, приватних документів, речей, що дасть змогу правдиво відтворити сторінки історії).

Щодо видавничої справи, то й надалі виходитимуть друком наукові збірники та науково-популярні праці, присвячені академіку П. Троньку та іншим видатним постатям українського краєзнавства, журнал «Краєзнавство», літопис НСКУ, збірники науково-краєзнавчих експедицій.

Краєзнавці ведуть активну роботу в Державній програмі з підготовки науково-документальної серії книжок «Реабілітовані історією», працюють над багатотомником «Звід пам’яток історії й культури України». Зобов’язані ми також вирішити питання організаційної та науково-методичної роботи з підготовки енциклопедичного видання «Історія міст і сіл України», за яке вболівав академік П. Тронько.

Програмою передбачено також видання фундаментальних праць «Енциклопедія українського краєзнавства», «Історія краєзнавчих досліджень та краєзнавчого руху в Україні», «Бібліографічний довідник «Українські краєзнавці», «Музейна енциклопедія України».

Не забудемо й про краєзнавчі регіональні видання, підручники, посібники та навчально-методичну літературу з краєзнавства для шкіл і вищих навчальних закладів, туристичні довідники та путівники, біографічні та бібліографічні каталоги, буклети, плакати, листівки, календарі тощо.

Паралельно хочемо запровадити проєкт «Електронний каталог краєзнавчих видань», в якому було б зібрано краєзнавчу літературу з усієї країни, а також створити електронну ба-

зу даних з історії населених пунктів України та зниклих сіл.

— А яку науково-дослідну діяльність ініціює і підтримує НСКУ?

— На часі розробка концепції інституціонального розвитку краєзнавства і започаткування Науково-дослідного інституту краєзнавства як науково-методичного та координаційного центру краєзнавчих досліджень в Україні. Такий інститут, на чолі якого були б науковці—члени НСКУ, мав би розробити перспективний план проведення міжнародних, усеукраїнських та регіональних науково-практичних конференцій, круглих столів, читань із краєзнавчої проблематики, проводити навчально-методичні наради, науково-методичну роботу з викладачами та учителями навчальних дисциплін із проблем краєзнавства, готувати відповідні підручники та посібники. Не завадило б поновити роботу Міжвідомчої ради з краєзнавства при Президії НАН України та розробити програму її співпраці з науковими краєзнавчими інституціями, запровадити спеціальність «Краєзнавство» при присудженні наукових ступенів, залучати краєзнавців експертами державних комісій, колегій, громадських рад тощо.

Сьогодні триває підготовка універсального підручника «Основи краєзнавства» для студентів вузів усіх спеціальностей, підтримуємо секцію «Історичне краєзнавство» МАН України та відзначаємо кращі роботи дипломами НСКУ, за можливості сприяємо відкриттю у вищих навчальних закладах на гуманітарних факультетах кафедр краєзнавства. У перспективі маємо створити на базі провідних вузів науково-методичні центри краєзнавства, розглянути питання про підготовку та захист бакалаврських, дипломних, магістерських та дисерта-

ційних досліджень із проблем краєзнавства, передбачити в програмах із підвищення кваліфікації вчителів, викладачів, держслужбовців та працівників закладів культури навчальний курс із краєзнавства. Ідей і перспективних проєктів чимало, головне — розуміння і підтримка держави.

— Як спілка і держава мають стимулювати такий потужний рух?

— **Маємо систему нагород — Подяку, Почесну грамоту, звання «Почесний краєзнавець України». Починаючи з цього року вручатимемо три премії НСКУ: імені Дмитра Яворницького, академіка Петра Тронька та пам’яткознавця Михайла Сікорського активістам краєзнавчого руху, підтримуємо ініціативи заснування регіональних премій за краєзнавчу діяльність.**

Серйозною підтримкою краєзнавчого руху буде присудження державних щорічних та довічних стипендій Президента України, Міністерства культури для членів НСКУ, дозволів на безплатне відвідування членами НСКУ музеїв усіх форм власності та виставок, користування архівними фондами. Також нами розроблено пропозиції про внесення до Державного реєстру професії «краєзнавець», запровадження на державному рівні Дня краєзнавця та започаткування почесного державного звання «Заслужений краєзнавець України». Підтримка цих ініціатив піднесла б авторитет дослідників минушини в суспільстві.

Бесіду вів Євген БУКЕТ.

Запрошує клуб дідухів та бабусь «Від серця до серця»

ДОСВІД

Це унікальне громадське об’єднання успішно працює в спеціалізованій школі №291 з поглибленим вивченням іноземної мови, що в Дарницькому районі. Члени клубу — дідуся та бабусі учнів закладу, зокрема, педагоги, діячі науки і мистецтва, журналісти, спортсмени. Є й учасник експедиції до Антарктиди, автор пам’ятника княгині Ользі в Києві, є й мати-героїня...

Літні люди онуків люблять по-іншому, тому що вони й самі стали іншими. Адже з віком приходить мудрість і... з’являється більше вільного часу. Крім того, нерідко онуки стають шансом компенсувати минулих і прогалини, допущені у вихованні дітей. Звідси прагнення допомогти й ділитися досвідом.

Це і спонукало ветеранів 15 травня 2004 року створити в 291-й клуб «Від серця до серця», членами якого стали 50 дідухів та бабусь. Мета його членів — якомога більше використовувати життєвого досвіду літніх людей для користі школи та сім’ї. І сьогодні їх-

ній внесок у виховний процес важко переоцінити.

Голова клубу — колишній педагог Тамара Касьян. Основні напрями діяльності — збереження українських традицій у сім’ї, наслідування досвіду старших, пошук коренів історичного минулого свого роду, залучення школярів до спільної роботи в родині тощо.

Безумовно, в кожній родині свої стосунки зі старшим поколінням. Психологічний клімат і характер впливу на дитину в ній залежать від взаємин людей різних поколінь. Схилити на свій бік досвідчених і мудрих — це велика перемога у

боротьбі з сімейними конфліктами.

За участі клубу в школі відбулися та плануються такі заходи: фотовиставка «Наші руки майстрували», виставка «А ми з дідушем уміємо...», виховна година «Бабуся хустка в пошані», заняття «Ми маленькі господарочки», «Чим хата багата», свято «Калино чарівна, калино барвіста» та багато інших.

За роки існування об’єднання у класах проведено безліч цікавих зустрічей за участі його членів. Як правило, заходи відбуваються 1—2 рази на семестр. А 1 березня відбувається святкові засідання клубу «Від серця до серця» у початкових класах.

Тетяна ЯСЬКО,
заступник директора
СШ №291.

Київ.
На знімку: у клубі — як у родині.

Фото
надано школою.

А як у них?

День бабусь і День дідухів уперше почали відзначати канадці. У вересні вони вітають літніх людей і влаштовують пікнік або домашнє святкування. Поляки, наприклад, відзначають День бабусь і дідухів два дні поспіль. У Франції цей день святкують у першу неділю березня. У туристичних агентствах організовуються безплатні автобусні поїздки для бабусь та онуків, а в магазинах відкриваються спеціальні секції, де тільки бабусі можуть купити товари за знижкою. Італійці відзначають День бабусь і дідухів у жовтні. Цікаво те, що цей день за католицьким календарем присвячений янголам-охоронцям, якими в сучасних сім’ях часто є саме бабусі й дідуся. Росіяни відзначають День бабусь і дідухів 28 жовтня...

На стрімкій Росі, в Корсуні

Якщо їдете з Києва до Донецька, на 144-му кілометрі від столиці перед вами постає Корсунь-Шевченківський, одне з найстаровинніших і наймалювничіших малих міст України. Минулого літа йому виповнилося 980 років.

Обрамлена кам'янистими берегами Рось ділить місто надвоє. Річка у цьому місці кипить, буруниться, б'ється об валуни та пороги. Саме тут 1032 року київський князь Ярослав Мудрий заснував фортецю, що стала перешкодою на шляху кочівників. А 1584 року тут постало Корсунське староство Речі Посполитої. З ініціативи короля Баторія в Корсуні звели замок, місту надали Магдебурзьке право і герб. Постійні сутички з кочівниками викували у корсунців войовничий, незалежний характер. Не дивно, що вони брали участь у всіх козацьких повстаннях кінця XVI — початку XVII століть. А коли дії місцевого староства завдали їм господарських збитків, відмовилися визнавати його владу. За це місто позбавили Магдебурзького права. Корсунці у відповідь масово покочажилися.

Одним із перших козацьких полковників тут був Тарас Федорович (Трясило) — керівник козацького повстання 1630 року. На початку війни під проводом Б. Хмельницького Корсунський реестровий полк перейшов на бік українського гетьмана.

26 травня 1648 року поблизу Корсуня Хмельницький з допомогою відчайдухів корсунців здолав поляків. Це була визначальна битва. Після неї Україна почала формуватися як незалежна держава. Відомі 16 листів, три універсали та один наказ, видані великим гетьманом у Корсуні. Хмельницький проводив тут ради, приймав іноземних послів у власному будинку.

До речі, у Корсуні Богдан Хмельницький одружився з сестрою козацького полковника Івана Золотаренка — Ганною. 24 липня 1651 року їх повінчали у Свято-Іллінській церкві.

Родом з Корсуня відомий військовий і державний діяч XVII століття полковник Григорій Гуляницький, знаний польський художник Ян Станіславський, герой Другого зимового походу армії УНР Кость Янишевський, Герой Радянського Союзу Микола Леонченко. Корсунцем був і козак Микита Галаган. Він завів поляків у підготовлену козаками Хмельницького пастку — балку Горохова Діброва під Корсунем. Галаган загинув, але було знищено й польське військо.

У Корсуні поховано приятеля Тараса Шевченка — художника Івана Сошенка.

Князь полюбив місто

Отже, місто було одним з центрів козацького життя. Та

настали трагічні часи Руїни і воно, як уся Гетьманщина, занепадо. Як не дивно, нове життя місту дав шляхтич — князь Станіслав Понятовський, небіж останнього улюбленого поляками короля Станіслава Августа. Князь полюбив місто над Россю, навіть звільнив людей від кріпосних повинностей. У 1783 році військовий інженер, товариш Понятов-

Преображенська церква Київського патріархату. Місце знане тим, що тут відбувалися численні козацькі ради. Тут обирали гетьманом Івана Виговського. Тут після «чорної ради» присягав на вірність польському королю Юрій Хмельницький. Тут він згодом і склав булаву на користь Павла Тетері. Нині на плацу є пам'ятний хрест на честь відомих козацьких полковників Корсунського полку. На жаль, у місті досі немає меморіального знаку легендарному корсунцю Микиті Галагану. А неокончений пам'ятник Леніну, що

глядати танки, гармати, міномети цікаво відвідувачам заповідника. Втім, техніка, призначена для знищення людей, не вписується до витонченого, легкого стилю палацу, що свого часу вважався одним з найвишуканіших у Європі. Доречніше було б розмістити воєнну техніку в іншому місці. А в чарівному палаці Лопухіних-Демидових проводити всеукраїнські мистецькі акції, творчі зустрічі, бали.

— Ми вже організовували у найбільшій залі палацу Бузковий бал, — вислухавши ці міркування, каже директор запо-

Палац Лопухіних-Демидових у Корсуні-Шевченківському.

ського, Ян Генрік Мюнц почав будувати для нього в Корсуні палац та парк. Зодчий був ще й вправним графіком і залишив для історії десятки замальовок цікавих українських місць. Під кінець будівництва Мюнц скалічився і роботу завершував інший архітектор — Джон Ліндсей.

Палацовий ансамбль став візитівкою нового стилю, був першою неоготичною будівлею на теренах тогочасної Речі Посполитої. Сам польський король і австрійський імператор Йосип схвалили проект корсунського палацу.

У 1799 році Понятовський продав маєток російському царю Павлу I. Той подарував палац міністру юстиції генерал-прокурору Росії князю Петру Лопухіну. Павло I кохав доньку міністра Анну й у всьому сприяв її батькові. Лопухін, отримавши царський дарунок, знову закріпачив тутешніх православних. А маєток назвав перебудов. У ньому запанував російський романтизм з елементами неоготики та класицизму.

Бузковий бал у палаці

Кожен, хто потрапляє до Корсуня, обов'язково відвідує історико-культурний заповідник. Зробили це й ми. Дорогою до нього не можна не побачити невеликий храм на величезному плацу, що на вулиці Шевченка. Це Спасо-

зовсім не вписується у колорит козацько-аристократичного міста, стоїть і нині...

Про Шевченка не забули. Сидить Кобзар, суворий і замислений, біля входу до палацового ансамблю. Пройшовши в'їзну браму під його поглядом, потрапляємо на центральну алею, що веде до розкішного парку. А праворуч на узвишші — величний палац Лопухіних-Демидових. На першому поверсі палацу — музей історії Корсунь-Шевченківської битви (24 січня — 17 лютого 1944 року). Корсунь-Шевченківська операція мала на меті оточення і знищення 60-тисячного німецького угруповання. Щоправда, тут німці не зазнали такої катастрофи, як під Сталінградом. З оточення їх вирвалося близько 35 тисяч, а загальні втрати радянської армії становили понад 80 тисяч чоловік. Це були здебільшого юнаки-новобранці, яких мобілізували з наддніпрянських сіл і ненавчених, інколи навіть неомундированих, кинули у корсунський «котел». З того пекла тяжко пораненим, але живим, вийшов батько одного з авторів цих рядків. Він також був 20-річним новобранцем, як і десятки його односельців, які склали голови під Корсунем.

На честь перемоги у «другому Сталінграді» з 3 травня 1944 року місту дали нову назву — Корсунь-Шевченківський. Коли створили музей історії битви, перед палацом встановили військову техніку тих часів. Роз-

відника Парасковія Степенькіна. — Чому Бузковий? Навесні наш ландшафтний стогектарний парк розквітає ніжним, духмяним бузком. Кілька його видів занесено до Червоної книги України, біологи заповідника дбають про їх збереження і розмноження. Парку — 230 років. Він такий романтичний, як і задумували автори: з шістьма мостами через Рось та її протоки. Є навіть один підвісний. Скульптури, водограй, Русалчине джерело, алея Любові, гора Янталка, вкрита цілющими рослинами, — це все неповторна палітра старовинного і, водночас, вічно юного корсунського парку.

Незабаром знаменні дати

Про історичні перипетії «староденного Корсуня» (так називав його Шевченко), ми дещо розповіли. А як і чим живе сучасне місто?

— У Корсуні-Шевченківському нині 21 тисяча жителів, — розповіла заступник міського голови Марина Оношко. — Маємо гімназію, ліцей, три середні загальноосвітні школи, педагогічне училище. На жаль, як і в більшості малих міст, молоді важко знайти роботу. Багато виїжджає на заробітки до Києва, Черкас, а то й у далекі краї. Не можемо похвалитися й народжуваністю. Якщо 2011-го на світ з'явилося майже чотириста немовлят, то минулого

— близько двохсот. Смертність перевищує народжуваність.

У місті є декілька підприємств, однак, невеликих. На заводі «Восход», що випускає ґрунтообробну техніку, працює близько 300 осіб. Ще менше — на швейній фабриці, газовому господарстві, лісгоспі. Добре працює споживче товариство Укоопспілки, що має свій хлібозавод, плодоконсервний цех, колоритний ресторан в українському стилі.

— Нині працюємо над інвестиційним паспортом міста, — продовжує Марина Оношко. — Сподіваємося привабити до Корсуня-Шевченківського не лише вітчизняних інвесторів, а й зарубіжних. Адже маємо дуже тісні, взаємовигідні зв'язки з двома містами-побратимами — з польським Хойніце та німецьким Гіфхорном. Нещодавно німецька громадська організація «Коло друзів Корсуня-Шевченківського» привезла для районної лікарні гуманітарну допомогу — 65 функціональних ліжок та медобладнання. Наші лікарі протягом останніх двадцяти років навчалися, стажувалися у німецьких колег. Ми постійно співпрацюємо освітніми, мистецькими делегаціями. Один з німецьких колекціонерів, що має приватний музей млинів, так захопився корсунським рестораном «Вітряк», що зробив його копію у своєму місті і має тепер добрий бізнес. У цілому, чималі надії покладаємо на розвиток легкої та харчової промисловості, сільськогосподарського машинобудування, туризму. Для цього у Корсуні-Шевченківському є всі умови.

Сподіваються корсунці й на увагу державних мужів до свого древнього міста. Адже нинішній рік, як і 2014-й, ознаменується для Корсуня-Шевченківського важливими датами. 90-ліття святкуватиме цього року педагогічне училище імені Тараса Шевченка. Місто, нагороджене орденом Вітчизняної війни I ступеня, наступного року відзначатиме 70-річчя Корсунь-Шевченківської битви. А найвідатніша для всієї країни дата — 200-річчя від дня народження Кобзаря — має для корсунців особливе значення. Тарас Шевченко дуже любив місто, багато тут малював. Досі у парку історико-культурного заповідника росте каштан, під яким відпочивав поет. А сам палац заповідника потребує капітального ремонту. Два роки обласна влада виділяла певні кошти на найнеобхідніші роботи, однак цього замало, щоб повернути історичній пам'ятці її красу та велич.

Старовинний Корсунь чекає на увагу і турботу про себе.

Олександр ВІВЧАРІК,
Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.
Фото Олександра ВІВЧАРІКА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...екскурсоводи сіли за парти

Міська влада Кам'янця-Подільського взялася підвищувати фаховий рівень екскурсоводів. Зокрема, відділ туризму департаменту гуманітарної політики разом із громадською організацією «Гільдія туристичної галузі» на 2013 рік, природні цінності Кам'янця-Подільського, захоплюючи факти з історії міста тощо. Лекторами виступили не тільки посадовці департаменту, а й професори Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка Людмила Любінська та Вадим Стецюк.

Торік екскурсоводи в рамках проекту «ЛІНК» вивчали англійську мову з провідним експертом Світової федерації екскурсоводів Айріс Беррі та отримали сертифікати міжнародного зразка.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

...відновили сотні історичних документів

Працівники Державного архіву Полтавської області відновили тексти більш як півтисячі різних документів. Це загалом понад 600 аркушів архівних справ не лише радянського, а й дореволюційного часу. Серед них — документи губерньського правління, судові справи, матеріали земства, Полтавської міськради, книги та акти записів громадянського стану, повідомила директор Державного архіву Полтавської області Валентина Гудим.

Велику допомогу надали в цьому архівісті Харківського НДІ макрорафії.

— Завдяки харківським фахівцям та сучасним технологіям нам вдалося відновити згадані та контрастні тексти особливо цінних документів, інформація з яких була майже втрачена, — каже Валентина Гудим.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

...гіпертонічна хвороба стає молодшою

У кожного третього дорослого мешканця Луганщини медики реєструють гіпертонічну хворобу. «Якщо ще тридцять років тому гіпертонію вважалися хворобою людей похилого віку, то сьогодні вона помолодішала, відзначає головний фахівець Департаменту охорони здоров'я облдержадміністрації Вікторія Рокотянська.

Сьогодні в області майже 630 тисяч гіпертоніків потребують медикаментозної корекції. Вікторія Рокотянська вважає, що боротися з недугою в регіоні допоможе пілотний проект із впровадження державного регулювання цін на лікарські засоби.

Алла АНТИПОВА.
Луганськ.

...«приручать» воду

На Рівненщині розробили стратегію розвитку водного господарства на наступні дев'ять років. Для реалізації програми планують спрямувати 763 мільйони гривень з державного, обласного, місцевих бюджетів та з інших джерел. Це дасть змогу реконструювати осушувальні системи в усіх районах області, захистити села та сільгоспугіддя від підтоплення, побудувати нові та відновити існуючі гідротехнічні і берегоукріплювальні споруди, розчистити русла річок, упорядковувати водоохоронні зони та бережевні захисні смуги. У рамках програми з 2017 року споруджуватимуть систему питного водопостачання у Сарненському районі, а у Рокитнівському будуватимуть систему відведення води.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

«Ми ніколи не живемо сьогоднішнім, усе тільки смакуємо майбутнє й квапимо його, немов воно спізнюється, або кличемо минуле і намагаємося його повернути, немов воно пішло занадто рано», — Блез ПАСКАЛЬ, французький математик, механік, фізик, літератор і філософ

На яке підвищення пенсії розраховувати?

Поясніть, будь ласка, на яке збільшення пенсії ми, діти війни, можемо розраховувати?

Марія БОЦЕНЮК.

**Васьківці
Шумського району
Тернопільської області.**

Як повідомили у Пенсійному фонді України, відповідно до постанови Кабінету Міністрів від 28.12.2011 року за № 1381, з 01.01.2012 року підвищення до пенсій дітям війни, встановлене статтею 6 Закону України «Про соціальний захист дітей війни», провадиться у розмірі 7 відсотків від прожиткового мінімуму, встановленого законом для осіб, які втратили працездатність (з 01.01.2012 р. — 57,54 грн., з 01.04.2012 р. — 58,66 грн., з 01.07.2012 р. — 59,08 грн., з 01.10.2012

р. — 59,92 грн., з 01.12.2012 р. — 61,88 грн., з 01.01.2013 р. — 62,58 грн.). Саме в таких розмірах до пенсії Боценюк М. А. встановлено та виплачується підвищення як дитині війни.

Для загального відома повідомляємо також, що статтею 7 Закону України «Про соціальний захист дітей війни» передбачено, що фінансове забезпечення державних соціальних гарантій, передбачених цим законом, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету України. Зако-

нами України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік», «Про Державний бюджет України на 2012 рік» та «Про Державний бюджет України на 2013 рік» передбачено, що у 2011-му, 2012-му та 2013 роках норми і положення, зокрема, статті 6 Закону України «Про соціальний захист дітей війни» застосовуються у порядку та розмірах, встановлених Кабінетом Міністрів України, виходячи з наявного фінансового ресурсу бюджету Пенсійного фонду України на 2011 рік та наявних фінансових ресурсів державного бюджету України та бюджету Пенсійного фонду України на 2012-й та 2013 роки.

Виїхати на чужому авто

Поясніть, які документи необхідно пред'явити на кордоні особі, котра не є власником транспортного засобу, але на якому тимчасово виїжджає за межі України (власником авто є дружина, котра не водить авто)?

Дмитро ОНУПРИЙЧУК.

Хмельницький.

Допуск транспортних засобів (далі — ТЗ) до поїздки за кордон регламентовано пунктами 50—55 Порядку державної реєстрації (перереєстрації), зняття з обліку автомобілів, автобусів, а також самохідних машин, сконструйованих на шасі автомобілів, мотоциклів усіх типів, марок і моделей, причепів, напівпричепів, мотоциклів, інших прирівняних до них транспортних засобів та мопедів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 07.09.1998 № 1388 (зі змінами) (далі — порядок).

Згідно з порядком до поїздки за кордон допускаються ТЗ, на які видані реєстраційні документи відповідно до Конвенції про дорожній рух та номерні знаки, серіям

яких присвоєні літери латинського алфавіту.

У разі відсутності права власності на ТЗ документи для поїздки за кордон оформляються на підставі заяви власника ТЗ або документів, що підтверджують право користування і (або) розпорядження ТЗ. Особам, котрі вирушають за кордон, на період поїздки за їхнім бажанням видаються свідоцтва про реєстрацію на їхнє ім'я. Свідоцтво про реєстрацію, видане на ім'я власника ТЗ, і документи, що підтверджують право користування і (або) розпорядження ТЗ, зберігаються у відповідних підрозділах Державтоінспекції.

ТЗ, на яких власники виїжджають за кордон, повинні мати розпізнавальний знак України. Власники таких ТЗ перед виїздом мають укласти

договір обов'язкового страхування цивільної відповідальності власників ТЗ.

ТЗ, на які згідно із законом встановлено тимчасову заборону на зняття з обліку (крім придбаних у розстрочку та зареєстрованих відповідно до пункту 25 порядку), до поїздки за кордон не допускаються.

Ураховуючи викладене, особа, яка користується транспортним засобом, зареєстрованим на іншу особу, має право на виїзд за кордон за наявності:

— свідоцтва про реєстрацію, виданого на ім'я власника транспортного засобу, і документа, що підтверджує право користування і (або) розпорядження цим транспортним засобом, або

— свідоцтва про реєстрацію на ім'я особи, котра здійснюватиме поїздку за кордон, виданого на період поїздки підрозділом Державтоінспекції за бажанням цієї особи.

За інформацією
www.customs.gov.ua.

Хочеш пільги — тоді тобі в глибинку

Скажіть, які категорії медичного персоналу мають право на пільги з оплати комунальних послуг? Якщо я працюю медсестрою у лікарні, а чоловік — фельдшером на «швидкій», чи додаються наші пільги?

Галина ТОМІНА.

Харківська область.

Як повідомили у Департаменті економіки та ресурсного забезпечення Міністерства охорони здоров'я України, право на безплатне користування житлом з опаленням і освітленням мають, зокрема:

- медичні та фармацевтичні працівники (лікарі, провізори, фхівці з базовою та неповною вищою медичною та фармацевтичною освітою незалежно від найменування посади), які проживають і працюють у сільській місцевості та селищах міського типу;

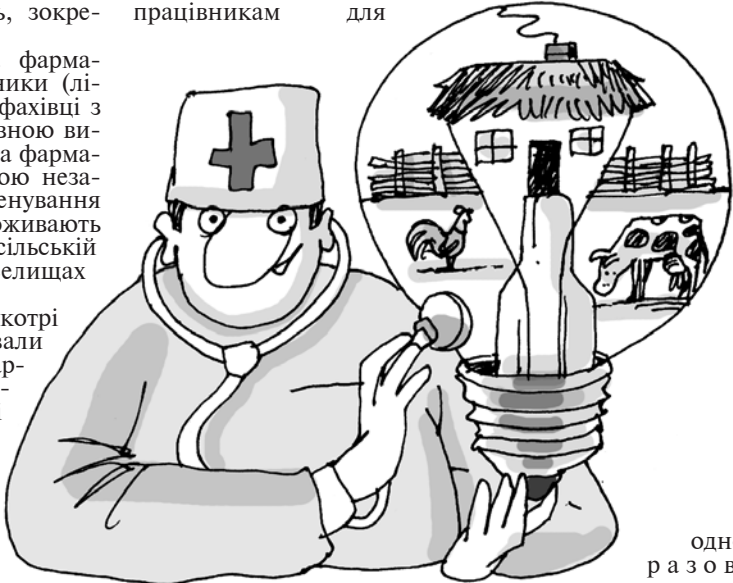
- пенсіонери, котрі раніше працювали медиками та фармацевтами у сільській місцевості і селищах міського типу, проживають у таких населених пунктах, мають відповідний стаж роботи не менше трьох років і на момент виходу на пенсію обіймали посади медичних і фармацевтичних працівників.

Цим особам гарантії надаються у межах норм, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 01.08.96 № 879 «Про встановлення норм користування житлово-комунальними послугами громадянами, які мають пільги щодо їх оплати».

Надання гарантій забезпечується за рахунок субвенцій з державного бюджету місцевим бюджетам. Обсяги коштів на забезпечення гарантій щорічно визначаються законом про державний бюджет України на відповідний рік.

Бюджетні заклади ведуть персоналізований облік працюючих медиків, зокрема й працюючих пенсіонерів, які мають право на вказані пільги,

та щомісячно надають інформацію про них головним розпорядникам коштів місцевих бюджетів (органи соціального захисту населення), а також відповідні довідки цим працівникам для

оформлення зазначених пільг.

Право непрацюючих пенсіонерів на гарантії підтверджується довідкою, виданою відділом охорони здоров'я райдержадміністрації або адміністрацією установи (закладу), в якому вони працювали, сільською або селищною радою (у разі ліквідації закладу тощо) за постійним місцем проживання на підставі записів у трудовій книжці.

На жаль, згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 28.05.2008 № 530 «Деякі питання соціального захисту окремих категорій громадян» пільги, зокрема забезпечення права на безплатне користування житлом з освітленням і опаленням медпрацівників у сільській місцевості, надаються за умови, якщо їх розмір у грошовому еквіваленті разом із

середньомісячним сукупним доходом пільговика за попередні шість місяців не перевищує 900 гривень. А це призвело до того, що медичні працівники у сільській місцевості і селищах міського типу фактично позбавлені гарантованого державою права на пільги з оплати комунальних послуг.

З метою вирішення цього питання МОЗ не-

одно-разово зверталося

до Кабінету Міністрів та Міністерства фінансів з пропозицією врахувати у законах про державний бюджет України на 2009—2012 роки та у проєкті закону про державний бюджет України на 2013 рік асигнування на скасування обмеження для медиків, які працюють у сільській місцевості та селищах міського типу, запроваджені постановою Кабінету Міністрів України від 28.05.2008 № 530.

Наразі Міністерством соціальної політики відповідно до доручення секретаріату Кабінету Міністрів від 14.08.2012 №30930/12/1-12 опрацьовується питання внесення змін до вищезазначеної постанови у зв'язку з визнанням судами незаконним та нечинним пункту 14 цієї постанови.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

У сім'ї є тваринка і знижка на послуги ветеринара

Мої сусіди, пенсіонери, два роки тому підібрали на вулиці цуцька. Тепер вони хочуть стерилізувати собаку, але ця операція для них — досить дорога. Скажіть, будь ласка, чи є якісь пільги для пенсіонерів, чи, може, організація, яка б змогла стерилізувати собаку безплатно?

Ганна КУЛІКОВА.

Київ.

Відповідає заступник директора Департаменту міського благоустрою та збереження природного середовища Сергій КУРИКІН:

— На сьогодні всі зусилля Київської міської державної адміністрації спрямовані на вирішення питання регулювання кількості безпритульних тварин гуманними методами.

Рішенням Київської міської ради від 05.04.2012 № 382/7719 затверджено Київську міську програму контролю за утриманням домашніх тварин та регулювання кількості безпритульних тварин гуманними методами на 2012—2016 роки (далі — програма), якою передбачено відловлювання

безпритульних тварин, їх стерилізацію, вакцинацію та повернення на колишнє місце перебування під опіку фізичних та юридичних осіб або утримання у притулку.

Фінансування заходів програми здійснюється в межах коштів, передбачених міським бюджетом Києва на відповідний рік.

Згідно з цією програмою, регулювання кількості безпритульних тварин у частині, що стосується забезпечення їх відловлювання, транспортування і утриман-

ня в притулку, покладено на КП «Притулок для тварин».

Стерилізація вилон-

лених безпритульних та бродячих тварин, що перебувають під опікою волонтерів, проводиться

в муніципальних клініках КП «Київська міська лікарня ветеринарної медицини» за адресами: вул. Електротехнічна, 5А (тел. 515-09-16), вул. Ярославська, 13А (тел. 417-54-20), вул. Вірменська, 29 (тел. 563-94-79) безплатно.

Після стерилізації тварини підлягають ідентифікації та повертаються на колишнє місце перебування під опіку фізичних/юридичних осіб або на утримання у притулок в с. Нове Залісся. Таким тваринам роблять щеплення проти сказу та інфекційних захворювань, тобто вони є епізоотично-безпечними та не дають приплоду.

Для контролю у сфері поводження з бродячими тваринами КП «Центр ідентифікації тварин» веде єдиний реєстр опікунів безпритульних тварин.

Крім цього, інформуємо, що у вказаних клі-

ніках КП «Київська міська лікарня ветеринарної медицини», до компетенції яких належить забезпечення якісними та доступними ветеринарними послугами населення та проведення профілактики епізоотій на території міста Києва, надаються знижки від 20% до 90% на більш як 20 видів ветеринарних послуг пільговим категоріям населення, а саме:

- ветеранам, інвалідам та учасникам Великої Вітчизняної війни;
- учасникам бойових дій;
- інвалідам I—II груп;
- ветеранам праці.

Обслуговування пільгових категорій населення проводиться після оформлення встановленим чином заяви з наданням копій документів, що підтверджують наявність пільги.

Фото
Ірини
ТИЩЕНКО.

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, подекуди невеликі дощі, вночі — з мокрим снігом. Температура вночі — 4—9 морозу, на сході й півночі Лівобережжя — до 14 градусів нижче нуля. Удень — від 1 морозу до 4 тепла. У південних і західних областях уночі — близько 0, вдень — 3—8 тепла, на Закарпатті й у Криму вночі — 1—6, удень — 9—14 градусів вище нуля.

У НОМЕР

Капітан з рушницею

Біатлон. Чемпіонка світу Олена Підгрушна (на знімку) отримала нагороду «Честь і слава Тернопільщини» I ступеня. Відзнаку спортсменці вручив голова Тернопільської облдержадміністрації Валентин Хоптян.

Пам'ятний подарунок отримала Підгрушна і в обласному управлінні внутрішніх справ. Його начальник Віктор Сак привітав спортсменку з перемогами, а також із присвоєнням їй звання капітана міліції.

Підгрушна запевнила, що не збирається зупинятися на досягнутому. Навпаки, наполегливо працюватиме, щоб тішити тренерів, уболівальників своїми спортивними успіхами. На згадку про зустріч у тернопільській міліції їй подарували ікону Божої Матері.

Фото biatlon.com.ua. ***

Бансько (Болгарія). Чемпіонат Європи. Киянка Юлія Джима виграла срібну медаль у спринті. Трохи раніше чемпіоном в індивідуальних перегонах на 20 км став Сергій Семенов із Чернігова.

Лише результати

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Будівельник» (Київ) — «Черкаські Мавпи» 90:75 (32:22, 23:19, 16:15, 19:19). «Говерла» (Івано-Франківськ) — «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ) 90:70 (24:20, 22:17, 20:18, 24:17). «Київ» — «Кривбасбаскет» (Кривий Ріг) 69:82 (18:24, 16:24, 14:11, 21:23). «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя) 78:66 (23:22, 18:21, 23:10, 14:13). «Політехніка-Галичина» (Львів) — «Азовмаш» (Маріуполь) 89:86 (29:15, 17:22, 19:21, 24:28). «Донецьк» — «Одеса» 94:87 (17:25, 25:26, 28:12, 24:24).

Перший етап завершено

Футзал. XIII чемпіонат України серед ВНЗ. Груповий етап. 6-й тур. Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».

Конференція А. НУХТ — КНУ імені Тараса Шевченка. 3:2.

НПУ імені Михайла Драгоманова (Київ) — 10 очок. НУХТ (Київ) — 7. КНУ імені Тараса Шевченка (Київ) — 0.

Конференція В. СумДУ — СКІФ-СДПУ. 7:1.

СКІФ-СДПУ (Суми) — 9. СумДУ (Суми) — 9. УАБС-НБУ (Суми) — 0.

Конференція С. «Надія-ЗНУ» — «Фінансист-ДДФА». 12:4. Чорноморський державний університет імені Петра Могили — «Гірник-НГУ». 5:0. «Надія-ЗНУ» (Запоріжжя) — 11. «Фінансист-ДДФА» (Дніпропетровськ) — 10. ЧДУ імені Петра Могили (Миколаїв) — 7. «Гірник-НГУ» (Дніпропетровськ) — 6.

Конференція Д. «Універ-ЛТК» — ДПІ. 4:3.

«Інфізовець» (Донецьк) — 12. «Універ-ЛТК» (Луганськ) — 12. ДДУУ (Донецьк) — 9. ДПІ (Донецьк) — 0.

Отже, перший етап змагань завершився. Тепер найсильніші команди за його підсумками продовжать боротьбу за нагороду у плей-оф.

6 березня (середа). НУХТ — СКІФ-СДПУ. СумДУ — НПУ імені Михайла Драгоманова. «Фінансист-ДДФА» — «Інфізовець». «Універ-ЛТК» — «Надія-ЗНУ».

13 березня (середа). «СКІФ-СДПУ» — «НУХТ». НПУ імені Михайла Драгоманова — СумДУ. «Інфізовець» — «Фінансист-ДДФА». «Надія-ЗНУ» — «Універ-ЛТК».

У десятці найсильніших!

Брашов (Румунія). Тут завершився XI Європейський олімпійський фестиваль, в якому взяли участь представники 45 країн.

У командному заліку Україна посіла десяте місце, маючи у своєму активі золоту, срібну та бронзову нагороди. Це був найліпший виступ юних українських олімпійців на цих змаганнях за роки незалежності.

Найкращі здобутки — у представників біатлону, котрі здобули дві медалі. Золоту нагороду виграла збірна

України у змішаній естафеті. Цього успіху домоглися тернопільянка Анастасія Меркушина, сумчанка Анастасія Нечипоренко, чернігівчани Антон Мигда і Максим Івко.

Анастасія Меркушина до естафетного «золота» додала ще й «бронзу» у спринтерських перегонах.

Срібною відзнакою завершився виступ українського фігуриста Ярослава Паніота. «Я задоволений, — сказав киянин. — Сьогодні складно було виконувати програму — втомився. І хоча нагороду здобуто, працювати є над чим».

Фото pos-ukr.org.

«Срібна» перемога Надії Діденко

Українська лижна акробатка франківчанка Надія Діденко посідала друге місце на завершальному етапі Кубка світу з фристайлу, що у суботу, 23 лютого, відбувся на гірськолижному курорті Буковель на Прикарпатті.

У фінальних стрибках серед жінок брали участь 12 спортсменок, зокрема четверо українки: Надія Діденко, Ольга Полюк, Надія Мохнацька та Анастасія Новосад.

Після кваліфікаційних денних змагань Надія Діденко посідала п'яту позицію, але вже у вечірньому суперфіналі її виступ гідно оцінили судді. У результаті прикарпатська фристайлистка набрала 83,16 бала і виграла срібну нагороду. Її змогла випередити лише американка Емілі Кук з результатом 83,89 бала. Третє місце посіла Тая Шерер зі Швейцарії — 79,75 бала.

Щодо чоловіків, то до дванадцятки най-

На найвищій сходи́нці п'єдесталу пошани — команда українських біатлоністів.

Останній штрих

Футбол. Недільним ранком динамівці Києва вилетіли до Анталії на третій нинішньої зими збір, який триватиме до 1 березня.

У Туреччині працюватимуть: **воротарі** — Олександр Шовковський, Максим Коваль, Денис Бойко, Георгій Бушан; **оборонці** — Євген Хачериді, Тарас Михалік, Тайє Тайво, Євген Селін, Домогой Віда, Данило Сітва; **півоборонці** — Андрій Ярмоленко, Мігел Велозу, Лукман Аруна, Олег Гусєв, Огнен Вукоевич, Денис Гармаш, Андрій Богданов, Роман Безус, Ніко Кранчар; **нападники** — Браун Ідейе, Адмір Мехмеді, Марко Рубен.

Сьогодні кияни зіграють контрольний матч із «Кубанню» (Краснодар), а в п'ятницю повернуться додому.

Контрольні матчі

«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Динамо» (Росія, Москва). 1:2. Го-

ли: Мхітарян, 82 — Курань, 60, Нобоа, 79.

«Шахтар»: П'ятов (Каніboloцький, 46; П'ятов, 69), Срнa, Чигринський (Кучер, 46), Ракіцький, Рац (Соболь, 77), Гюбшман (Степаненко, 68), Фернандіньо, Едуардо (Тейшейра, 46), Мхітарян, Тайсон, Адріано.

«Севастополь» (Україна) — «Кайрат» (Казахстан, Алмати). 2:0. Голи: Танчик, 22, Коваль, 35.

«Севастополь»: Чуваєв, Миколунас (Левандовський, 46), Мате (Воронін, 51), Новак (Федорів, 60), Неплях, Крамар (Карноза, 84), Ківа (Ткачов, 60), Танчик (Караваєв, 60), Карноза (Жабокрицький, 72), Жабокрицький (Кожанов, 60), Коваль (Ковпак, 60).

Суперник «гірників»....

Німеччина. Чемпіонат Бундеслиги. «Боруссія» (Менхенгладбах) — «Боруссія» (Дортмунд). 1:1.

Аби не вдома...

Сьогодні вихованці запорізького футболу грають чи не в кожній команді Прем'єр-ліги України. Аби тільки не вдома...

Днями в Запоріжжі відбувся 9-й конгрес обласної Федерації футболу. У доповіді її голови — депутата облради Віктора Межейка — йшлося про здобутки на ниві проведення аматорських турнірів. Торкнулися, звичайно, і найбільшого питання — катастрофічного становища професіональної команди «Металург». Її літньо-

осінній «здобуток» — 3(!) залікові очки у 18 матчах (у лідера «Шахтаря» — 51) і безальтернативне останнє місце в турнірі.

Попри все, Віктора Межейка переобрано на новий чотирирічний термін. Серед пріоритетів його подальшої діяльності — відкриття зразково-показової школи і створення в кожному місті та районі області повноцінної футбольної команди, здатної брати участь в обласних змаганнях. **Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

Над номером працювали: **Віталій СУДДА, Тетяна УВЕРОВА, Юліана ШЕВЧУК.**

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДА.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Літунівання з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
- Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб: 40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота); 08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій: 60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:

ТОВ «Мета-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 28661

Макет, верстка — редакція газети «Голос України» 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72; телефон — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57; телефон — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

